



รายงานการวิจัย

การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อม

เป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH POTENTIAL TO PREPARE
FOR BEING A BUDDHIST MISSIONARY MONK FOR NOVICES
IN CHIANG MAI PROVINCE

ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

อาคม อุโคตร

ธีรศักดิ์ แสนวังทอง

ณรงค์ศักดิ์ ลุนส์โรง

พระนพดล ปภัสสรวิโส

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ และ 3) เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง การวิจัยเชิงปริมาณนั้นทำการเก็บแบบสอบถามกับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 รูป และทดลองใช้เครื่องมืออีก 30 รูป ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลจาก พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 รูป/คน ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การวิเคราะห์วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม พบว่า ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$, $S.D=0.24$)

2. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, $S.D=0.49$)

3. การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย 66.13 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.63 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 59.4351 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29, .05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึง

พอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรศึกษาด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$, S.D=0.45)

คำสำคัญ: 1. การพัฒนาศึกษภาพ 2. เตรียมความพร้อม 3. พระธรรมทูต 4. สามเณร

ABSTRACT

The development of English potential to prepare for being a Buddhist missionary monk for novices in Chiang Mai province, the objectives of this research were: 1) To study and analyze the English language proficiency in preparing novice monks in Chiang Mai Province to become Dhamma missionaries; 2) To develop an English training curriculum to prepare novice monks in Chiang Mai Province for becoming Dhamma missionaries; and 3) To develop English language proficiency to prepare novice monks in Chiang Mai Province for their role as Dhamma missionaries. This study employed a **mixed-method research design**, incorporating both quantitative and qualitative approaches. The sample for the study was selected through **purposive sampling**. In the quantitative part, data were collected using questionnaires from 200 novice monks in Chiang Mai Province, and the training tools were piloted with 30 novice monks. In the qualitative part, data were collected through interviews with 10 participants, including senior monks, Dhamma teachers/preachers, Buddhist scholars, university lecturers in Buddhist institutions, and English language experts within Chiang Mai Province. Data analysis included percentage, mean, standard deviation, and descriptive analysis.

The findings were as follows:

1. The analysis of English language proficiency in preparing novice monks to become Dhamma missionaries, based on questionnaire data, showed that the overall average proficiency level was **moderate** (Mean = 3.25, S.D. = 0.24).

2. The developed English training curriculum for preparing novice monks to become Dhamma missionaries was evaluated. The overall quality of the curriculum was rated at the **highest level** (Mean = 4.54, S.D. = 0.49).

3. The development of English potential to prepare for being a Buddhist missionary monk for novices in Chiang Mai province for becoming Dhamma missionaries revealed the following findings: A comparison of English language proficiency before and after training, measured by an achievement test, showed that the pre-training average score was 66.13, while the post-training average score increased to 86.63. The t-test value was

59.4351, which is significantly higher than the critical value $t(29, .05) = 2.045$ at the .05 level of statistical significance. The novices' overall satisfaction with the English proficiency curriculum for Dhamma missionary preparation was at a high level (mean = 4.30, S.D. = 0.45).

Key words: 1. The development of English potential 2. prepare for being 3. a Buddhist missionary monk 4. novices

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตาจาก พระธรรมวชิรจินดาภรณ์,รศ.ดร. (สมคิด จินตามโย) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พระสุนทรวชิรเมธี, ผศ.ดร.(จิตติชัย จิตติชโย) รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พระมหาสมัครมหาวิโร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ศรีศักดิ์ สุนทรไชย และ ผศ.ดร.สิทธิพร เกษจ้อย ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อ่าน/ตรวจที่ได้ให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด จนโครงการวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบคุณ ท่าน ผศ.ดร.อุเทน ลาพิงค์ อาจารย์วิทยาเขตล้านนา ที่ปรึกษาโครงการวิจัย เป็นอย่างยิ่งที่ กรุณามอบคำปรึกษาด้านการวิจัยและให้กำลังใจขณะวิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ พระสังฆาธิการ พระสงฆ์นักพัฒนา พระธรรมวิทยากร พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลวิจัยอันเป็นประโยชน์ที่สำคัญต่อการวิจัยมาด้วยความเคารพ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณคณะทำงานวิจัยทุกท่านและผู้ประสานงานทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จเสร็จสิ้นลุล่วงไปได้ด้วยดี

ดร.ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

หัวหน้าโครงการวิจัย

20 มีนาคม 2569

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 บทบาทและหน้าที่ของพระธรรมทูต (Roles and Responsibilities)	6
2.1.1 การเผยแผ่หลักธรรมและการสอนธรรมะ	7
2.1.2 การพัฒนาวัดและศาสนสถาน	8
2.1.3 การจัดกิจกรรมการศึกษาและการฝึกอบรม	9
2.1.4 การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือจิตใจ	10
2.1.5 การเป็นแบบอย่างของการปฏิบัติตนตามหลักธรรม	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา (Concepts of Language Learning)	13
2.2.1 ความหมายการเรียนรู้ภาษา	13
2.2.2 ลักษณะการเรียนรู้ภาษา	14
2.2.3 องค์ประกอบการเรียนรู้ภาษา	15
2.2.4 ความสามารถในการเรียนรู้ภาษา	16

2.2.5	ขั้นตอนการการเรียนรู้ภาษา	17
2.2.6	ประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษา	18
2.3	แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาทักษะ (Concepts and Skill Development Theories)	19
2.3.1	ทฤษฎีการพัฒนาทักษะทางภาษา	19
2.3.2	ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม	22
2.4	แนวคิดการประยุกต์ใช้ (Concepts of Application Approaches)	25
2.4.1	การจัดหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน	25
2.4.2	การฝึกอบรมและการพัฒนาวิชาชีพ	32
2.5	แนวคิดด้านวัฒนธรรมและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Cross-Cultural Communication)	38
2.5.1	ความแตกต่างด้านค่านิยมและความเชื่อ	39
2.5.2	ความแตกต่างด้านรูปแบบการสื่อสาร	40
2.5.3	บทบาทของภาษาและการตีความ	41
2.5.4	การจัดการกับความขัดแย้งและการแก้ปัญหา	42
2.6	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
2.7	สรุปกรอบแนวความคิด	58
3	วิธีดำเนินการวิจัย	59
3.1	รูปแบบการวิจัย	59
3.2	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	61
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
3.4	การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	63
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	68
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูล	70
3.7	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
4.2	ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74

5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	117
5.1 สรุปผลการวิจัย	117
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	122
5.3 ข้อเสนอแนะ	126
บรรณานุกรม	128
ภาคผนวก	134
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	135
ภาคผนวก ข หลักสูตรฝึกอบรมเสริมศักยภาพ	151
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	219
ภาคผนวก ง การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	250
ภาคผนวก จ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	260
ประวัตินักวิจัย	263

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	75
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่	76
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่	99
4	ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	102
5	ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต	104
6	ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา	106
7	ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา	107
8	ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา	109
9	ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่	111

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบันได้รับผลกระทบจากข้อมูลข่าวสารทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เผยแพร่กันอย่างรวดเร็วกว้างขวาง ขาดการกลั่นกรอง ทำให้เยาวชนของชาติหมกมุ่นหลงใหลไปในทางที่เสื่อม จำเป็นต้องนำหลักธรรมทางศาสนา มาสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้เข้มแข็ง ไม่ตกเป็นเหยื่อของสิ่งล่อลวงต่าง ๆ ทั้งนี้ กระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมการศาสนา ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้จัด โครงการพัฒนาสมรรถนะพระธรรมวิทยากรในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาขึ้น โดยได้อาราธนาพระสงฆ์จากทั่วประเทศ เข้ารับการถวายความรู้ด้านการเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา การฝึกปฏิบัติ เรียนรู้เทคนิคโดยสื่อสร้างสรรค์ จิตวิทยาวัยรุ่น ศาสนพิธีและมารยาทไทยสำหรับเด็กและเยาวชน รวมถึงการอบรมคุณธรรมและการบริหารจัดการค่ายคุณธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วกรมการศาสนา จะได้ขึ้นทะเบียนพระธรรมวิทยากร เพื่อสร้างแกนนำและเครือข่ายพระธรรมวิทยากร ประสานการทำงานให้เกิดความร่วมมือในโครงการอบรมค่ายคุณธรรมแต่ละจังหวัดในการดำเนินงานส่งเสริมศีลธรรมให้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนต่อไป (กรมการศาสนา, 2564)

“พระธรรมทูต” นับเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อการเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ทั้งในด้านการเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา ตลอดจนการสร้างเสริมคุณธรรมให้กับเด็ก เยาวชนและประชาชน ซึ่งล้วนขึ้นอยู่กับสมรรถนะของพระธรรมวิทยากรเป็นสำคัญ ที่จะนำการพัฒนาคุณภาพของประชาชนไปสู่ทิศทางเพื่อตอบสนองนโยบายของประเทศได้ ถือเป็น การสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (กรมการศาสนา, 2564) เพื่อปลูกจิตสำนึกให้สังคมไทยหันกลับมาอ่อนน้อมนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวัน นำพาตนเองและประเทศชาติให้หลุดพ้นจากวิกฤติด้านศีลธรรมอย่างได้ผลเป็นรูปธรรม

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางด้านแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ทางพระพุทธศาสนาและด้านการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนา อาทิ วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร วัดเจดีย์หลวง วัดพระธาตุดอยสุเทพ วัดเจ็ดยอดพระอารามหลวง หรือแม้แต่วัดที่สภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการปฏิบัติธรรมของชาวไทยและชาวต่างชาติ เช่น วัดอุโมงค์สวนพุทธธรรม และวัดร่ำเปิง เป็นต้น แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในปัจจุบัน ทำให้วัดต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ต้องปรับตัวตามวิถีชีวิตแบบใหม่ (New Normal) ตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ตลอดจน“พระ

ธรรมทูต”ของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีบทบาทด้านการเผยแผ่และอบรมคุณธรรม จริยธรรม ต้องปรับตัวตาม เพื่อรองรับกับสถานการณ์ดังกล่าว และในอนาคตก้าวโรครีโควิด 19 ลดลงและประเทศไทยสามารถควบคุมได้เป็นปกติ ประเทศไทยจะเปิดประเทศอีกครั้งเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลับเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้กับสามเณรเพื่อรองรับการกลับมาท่องเที่ยวเชิงพุทธในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ อาทิ การปฏิบัติธรรม การอบรมธรรมะเพื่อเยียวยาจิตใจให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับผลกระทบจากการการแพร่ระบาดของโรคโควิด (COVID 19) โดยเริ่มดำเนินการศึกษาบริบทและพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ให้เท่าทันต่อการปรับตัวของประเทศไทยในอนาคต และพัฒนาเชิงเศรษฐกิจที่จะช่วยขับเคลื่อนสังคมและประเทศชาติให้หลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางและความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประชาชนในประเทศไทย ในยุคที่ข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว สังคมไทยต้องเผชิญกับปัญหาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและจิตใจของเยาวชน โดยเฉพาะในด้านศีลธรรมและคุณธรรม การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้จึงเป็นสิ่งจำเป็น กระทรวงวัฒนธรรมและกรมการศาสนาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาพระธรรมวิทยากร เพื่อเผยแผ่หลักธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้กับเด็กและเยาวชน การพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสาร เช่น ภาษาอังกฤษ สำหรับพระธรรมทูตจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ในการตอบสนองต่อการกลับมาของนักท่องเที่ยวต่างชาติหลังโควิด-19

จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งเรียนรู้และการท่องเที่ยวเชิงพุทธที่มีศักยภาพสูง แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน พระธรรมทูตจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถต้อนรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรจึงไม่เพียงแต่ช่วยในการสื่อสาร ยังเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการสร้างประสบการณ์ทางจิตวิญญาณที่มีคุณค่าแก่ผู้มาเยือน การศึกษาวิจัยในด้านนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยในอนาคต ดังนั้นคณะวิจัยจึงสนใจทำการวิจัยการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้เป้าหมาย การพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และเทคโนโลยีเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับลักษณะของคนไทย สร้างโอกาสให้คนไทยเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อโจทย์ท้าทายในอนาคต ต่อไป

1.2 ปัญหาวิจัย

1.2.1 ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

1.2.2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

1.2.3 การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์โครงการวิจัย 3 ประการดังนี้

1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

3) เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยศึกษาแนวคิดทฤษฎีทบทวนวรรณกรรมและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นหลักและมุ่งเน้นศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ อายุ เกรดเฉลี่ย เทอมที่ผ่านมา กำลังศึกษาในคณะ กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ สำเร็จการศึกษาแผนกธรรม สำเร็จการศึกษาแผนกบาลี ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ และการวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การวิเคราะห์วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ และการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1.4.2 ขอบเขตด้านสถานที่

สำหรับพื้นที่การวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ ดำเนินการวิจัย ในพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ บริบทและศักยภาพของพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีมหาวิทยาลัยสงฆ์ 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่มีศักยภาพสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนคณะสงฆ์อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.4.3 ขอบเขตระยะเวลา

ดำเนินการวิจัย จำนวน 12 เดือน ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2567 ถึง 30 กันยายน 2568

1.4.4 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ นอกจากการศึกษาเอกสารแล้วยังเน้นการวิจัยภาคสนาม (Field Study) และการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ดังนั้น การกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และผู้ร่วมปฏิบัติการ (Participants) ดังนี้และการวิจัยในครั้งนี้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ครอบคลุมบริบทการศึกษาวิจัย โดยมีการเจาะจงจำนวนขอบเขตการศึกษาวิจัย คือ ประชากรในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1) วิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่
 กลุ่มตัวอย่าง คือ สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 รูป โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
 กลุ่มทดลอง คือ สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 รูป โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2) วิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากร คือ พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง คือ พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 รูป/คน ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงซึ่งคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 การพัฒนาศักยภาพ หมายถึง การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต การเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษให้กับผู้ที่มีความประสงค์จะเป็นพระธรรมทูตในอนาคต เพื่อให้สามารถสื่อสารและเผยแพร่คำสอนทางศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้พระธรรมทูตสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้คนที่หลากหลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้สามารถเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นได้มากขึ้น การพัฒนาทักษะนี้จึงเป็นการเตรียมความพร้อมที่สำคัญ ไม่เพียงแต่ในด้าน การสื่อสาร แต่ยังรวมถึงการสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง การมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและเปิดโลกทัศน์ในการปฏิบัติธรรมในบริบทที่กว้างขึ้น

1.5.2 หลักพุทธธรรม หมายถึง หลักธรรม คำสอน ที่เชื่อกันว่า เป็นผลแห่งการค้นคว้า เป็นภูมิรู้ ภูมิปัญญา ของพระพุทธองค์ที่ถ่ายทอดสืบต่อมา

1.5.3 พระธรรมทูต หมายถึง พระสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เผยแพร่คำสอนของพระพุทธเจ้าไปยังชุมชนต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นการนำสอนศีลธรรมและสร้างสันติภาพในสังคม พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจและการปฏิบัติธรรมให้กับผู้คน นอกจากนี้ยังเป็นตัวแทนของพระพุทธศาสนาในการสร้างสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมอื่น ๆ

1.5.4 สามเณร หมายถึง สามเณรวัยในพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อศึกษาและฝึกฝนปฏิบัติธรรมในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความประสงค์อยากพัฒนาศักยภาพตนเองด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นพระธรรมทูตในอนาคต และมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถสื่อสารและเผยแพร่คำสอนทางพระพุทธศาสนาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 ได้ทราบถึงศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1.6.2 ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1.6.3 ได้พัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่” ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ แนวคิด และทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 บทบาทและหน้าที่ของพระธรรมทูต (Roles and Responsibilities)

พระธรรมทูตเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในสังคม โดยมีหน้าที่หลักในการสอนและบรรยายธรรมะเพื่อให้ประชาชนเข้าใจและนำไปปฏิบัติ การเป็นพระธรรมทูตไม่เพียงแต่ต้องมีความรู้ลึกซึ้งในพระธรรมและพระวินัย แต่ยังต้องมีความเข้าใจในบริบทสังคมและความต้องการของชุมชนเพื่อให้การเผยแผ่มีความหมายและประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีนักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับบทบาทพระธรรมทูต ไว้ดังต่อไปนี้

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2547 : 8590) ได้อธิบายว่า พระธรรมทูตมีหน้าที่หลักในการเผยแผ่พระธรรมให้แก่สังคม การทำงานของพระธรรมทูตไม่เพียงแต่ในการสอนธรรมะ แต่ยังรวมถึงการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและการช่วยเหลือด้านจิตใจของประชาชน

สุเทพ วงศ์กำแหง. (2552 : 55-62) ได้อธิบายว่า พระธรรมทูตมีบทบาทในการเสริมสร้างศีลธรรมและจริยธรรมในสังคม โดยการให้คำสอนและการสร้างแบบอย่างที่ดี ซึ่งเป็นการช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและปฏิบัติในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา

สมชาย วงศ์สวัสดิ์ (2554 : 101-108) ได้กล่าวถึงบทบาทพระธรรมทูตไว้ว่า พระธรรมทูตเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการรักษาและเผยแผ่พระธรรมคำสอนให้กับผู้คน การทำงานของพระธรรมทูตต้องมุ่งเน้นในการให้ความรู้และการสร้างแรงบันดาลใจในการปฏิบัติธรรม

พระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต ((2556 : 38-43) ได้กล่าวว่า อธิบายว่าพระธรรมทูตเป็นตัวแทนของพระพุทธศาสนาในการสอนและการช่วยเหลือด้านจิตใจ โดยการปฏิบัติตามหลักธรรมอย่างเคร่งครัดและเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต

พระเทพสิทธิมนี (2558 : 90-95) ได้อธิบายว่า พระธรรมทูตในยุคปัจจุบันต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ และต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในสังคม การทำงานของพระธรรมทูตจึงต้องครอบคลุมทั้งการเผยแผ่พระธรรมและการดูแลจิตใจของประชาชนในบริบทที่แตกต่างกัน

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2561 : 72-78) ได้อธิบายว่า พระธรรมทูตคือผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีในด้านพระธรรมและพระวินัย มีบทบาทในการเผยแผ่พระธรรมและส่งเสริม

การศึกษาพระพุทธศาสนา โดยการทำหน้าที่ในการสอนและแสดงธรรมเพื่อให้ประชาชนเข้าใจและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า

สรุปว่า พระธรรมทูตคือผู้ที่ได้รับการฝึกฝนในด้านพระธรรมและพระวินัย มีหน้าที่เผยแผ่พระธรรมและส่งเสริมการศึกษาพระพุทธศาสนา ผ่านการสอนและแสดงธรรมให้ประชาชนเข้าใจและปฏิบัติหลักธรรมอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการเสริมสร้างศีลธรรมในสังคม, สร้างสัมพันธ์ที่ดีในชุมชน, และช่วยเหลือด้านจิตใจของประชาชน ในยุคปัจจุบัน พระธรรมทูตต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมและเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปบทบาทและหน้าที่หลักของพระธรรมทูตดังต่อไปนี้

2.1.1 การเผยแผ่หลักธรรมและการสอนธรรมะ

พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการเผยแผ่หลักธรรมและการสอนธรรมะ โดยมีหน้าที่ในการนำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้ามาถ่ายทอดแก่ผู้ที่ต้องการศึกษาและปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้อง การเผยแผ่พระธรรมไม่เพียงแต่เป็นการแบ่งปันความรู้ แต่ยังเป็น การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสังคม เพื่อให้ผู้คนได้มีโอกาสปฏิบัติตนตามแนวทางที่ถูกต้องและมีความสุขในชีวิต การทำงานของพระธรรมทูตจึงเป็นภารกิจที่สำคัญในการสร้างสรรค์สังคมที่ดีและสงบสุขตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการเผยแผ่พระธรรมและการสอนธรรมะของพระธรรมทูต ไว้ดังนี้

พระมหาธรรมสภา วัชรเมธี (2561 : 37-49) กล่าวว่า ควรให้มีการศึกษาพระธรรมอย่างลึกซึ้ง และการเผยแผ่ที่เป็นระบบ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพระสงฆ์และพุทธศาสนิกชน เพื่อสร้างความเข้าใจและการปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักธรรม

พระมหาไพโรวัลย์ วรณโณ (2562 : 71-84) กล่าวว่า การสอนธรรมะโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและการทำให้บทเรียนมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้ฟัง เพื่อให้การสอนธรรมะมีผลลัพธ์ที่ดีและเข้าใจง่ายขึ้น

ทวีศักดิ์ คำแหง (2563 : 82-95) กล่าวว่า ควรทำศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในวิธีการเผยแผ่หลักธรรม โดยเน้นการใช้สื่อใหม่ๆ และกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน เช่น เยาวชนและคนรุ่นใหม่

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2564 : 50-63) กล่าวว่า การเผยแผ่หลักธรรมและการสอนธรรมะให้ได้ผล ในยุคปัจจุบันนั้นควรเน้นถึงความสำคัญของการใช้สื่อดิจิทัลในการเผยแผ่พระธรรม เช่น การใช้เว็บไซต์และโซเชียลมีเดียเพื่อเข้าถึงกลุ่มคนที่หลากหลายและทำให้การสอนธรรมะมีประสิทธิภาพมากขึ้นในยุคปัจจุบัน

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (2565, หน้า 89-104) กล่าวว่า ความท้าทายในการเผยแผ่หลักพุทธธรรมในสังคมสมัยใหม่ โดยเน้นการปรับตัวและการใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยและการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของพุทธศาสนิกชน

จารุพงศ์ พูนพัฒน์ (2566 : 20-30) กล่าวว่า การสร้างสรรค์และพัฒนาการเผยแผ่หลักธรรมให้สอดคล้องกับยุคสมัย โดยการใช้เครื่องมือและเทคนิคใหม่ๆ ในการสื่อสารธรรมะให้มีความน่าสนใจและเข้าถึงได้ง่าย

สรุปว่า การเผยแผ่หลักพุทธธรรมหรือสอนธรรมะให้ประชาชนในปัจจุบันควรเน้นการศึกษาและการเผยแผ่ที่เป็นระบบพร้อมกับสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักธรรม การสอนธรรมะควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้ฟังเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดี นอกจากนี้ ควรมีการวิจัยและปรับกลยุทธ์ใหม่ๆ เช่น การใช้สื่อดิจิทัลและเครื่องมือใหม่ในการเผยแผ่เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย ต้องพร้อมรับมือกับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงในสังคม และสร้างสรรค์การเผยแผ่ให้ทันสมัยและน่าสนใจ

2.1.2 การพัฒนาวัดและศาสนสถาน

การพัฒนาวัดและศาสนสถานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการส่งเสริมและเสริมสร้างศาสนาให้เข้มแข็งและยั่งยืน พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการพัฒนาวัดและศาสนสถานให้เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาระบบและการปฏิบัติธรรม การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และการสร้างสรรค์โครงการต่าง ๆ จะช่วยให้ศาสนสถานสามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานในทิศทางนี้จึงมีความสำคัญต่อการเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าและยั่งยืนในชุมชนและสังคมโดยรวม ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับแนวทางและกลยุทธ์ในการพัฒนาวัดและศาสนสถาน ดังนี้

พระมหาธรรมสภา วัชรเมธี (2561 : 44-56) ได้เสนอว่า การพัฒนาวัดควรเริ่มจากการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับการใช้งาน นอกจากนี้ยังควรสร้างกิจกรรมและบริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน เช่น การจัดอบรมและกิจกรรมที่ส่งเสริมการศึกษา

พระมหาไพโรวัลย์ วรณโณ (2562 : 62-75) กล่าวถึง ความสำคัญของการพัฒนาวัดโดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวัดกับชุมชน เช่น การจัดกิจกรรมทางศาสนาและสังคมที่มีประโยชน์

ทวีศักดิ์ คำแหง (2563 : 85-98) กล่าวถึง ความสำคัญของการวางแผนพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นการสำรวจความต้องการของชุมชนและการวางกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการพัฒนาวัดและศาสนสถานให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่น

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2564 : 56-70) ได้เสนอว่า ควรใช้สื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่กิจกรรมของวัด เช่น การสร้างเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันเพื่อให้ข้อมูลและบริการแก่พุทธศาสนิกชน

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (2565 : 97-110) ได้เสนอว่า การพัฒนาวัดควรเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการบริหารจัดการและการให้บริการ เช่น การใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการทรัพยากรของวัดและการสื่อสารกับชุมชน

จารุพงศ์ พูนพัฒน์ (2566 : 25-40) ได้เสนอว่า ควรมีการพัฒนาวัดโดยการเพิ่มกิจกรรมที่สร้างสรรค์และใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การจัดทำสวนธรรมชาติดูหรือพื้นที่เรียนรู้เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการปฏิบัติธรรม

สรุปว่า จากทัศนะเหล่านี้สะท้อนถึงแนวทางการพัฒนาวัดและศาสนสถานที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินกิจกรรมทางศาสนา โดยการพัฒนาวัดควรเริ่มจากการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการใช้งาน พร้อมทั้งสร้างกิจกรรมและบริการที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวัดกับชุมชนผ่านกิจกรรมทางศาสนาและสังคม การพัฒนาควรเน้นการวางแผนอย่างยั่งยืน โดยสำรวจความต้องการของชุมชนและใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม การใช้สื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่กิจกรรมของวัด รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการบริหารจัดการ นอกจากนี้ ควรเพิ่มกิจกรรมสร้างสรรค์และใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การจัดทำสวนธรรมชาติดูหรือพื้นที่เรียนรู้

2.1.3 การจัดกิจกรรมการศึกษาและการฝึกอบรม

การศึกษาบทบาทและหน้าที่ของพระธรรมทูตในการจัดกิจกรรมการศึกษาและการฝึกอบรมเป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการหลายท่านซึ่งได้เสนอแนวคิดและทัศนะที่สำคัญเกี่ยวกับบทบาทของพระธรรมทูตในด้านนี้

ประเสริฐ มหาชัย (2563 : 55-62) กล่าวถึง หน้าที่ของพระธรรมทูตในการจัดกิจกรรมการศึกษาคือการเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทางจริยธรรมในชุมชน โดยการใช้การศึกษาทางศาสนาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

วิภา ดิลกพงศ์ (2564 : 78-85) ได้เน้นถึง บทบาทของพระธรรมทูตในการใช้การฝึกอบรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะชีวิตของประชาชน โดยพระธรรมทูตควรจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

สุทธา วงศ์วิเศษ (2562 : 45-52) กล่าวถึง หน้าที่ของพระธรรมทูตในการจัดกิจกรรมการศึกษาคือการสร้างความเข้าใจและการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับหลักธรรมและปฏิบัติที่เหมาะสมในชีวิตประจำวัน

กฤษณา อภิชาติ (2565 : 92-99) ได้ชี้ให้เห็นว่า พระธรรมทูตมีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม โดยการรวมเอาแนวคิดใหม่ ๆ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้

สมฤดี พันธุ์พงศ์ (2564 : 33-40) อธิบายว่า หน้าที่ของพระธรรมทูตในการจัดกิจกรรมการศึกษาคือการเป็นผู้นำในการจัดการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค์และการพัฒนาองค์กรทางศาสนาในชุมชน

ชัยพร มโนปกรณ์ (2561 : 87-94) กล่าวว่า หน้าที่ของพระธรรมทูตในการจัดกิจกรรมการศึกษาและการฝึกอบรมคือการเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้นำและการพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

สรุปว่า พระธรรมทูตมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการศึกษาและการฝึกอบรม โดยทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทางจริยธรรมในชุมชนผ่านการศึกษาทางศาสนา เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม. นอกจากนี้, พระธรรมทูตยังใช้การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันของประชาชน, สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักธรรม และพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมเหล่านี้ยังช่วยเสริมสร้างความเป็นผู้นำและพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าร่วมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2.1.4 การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือจิตใจ

ในสังคมปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความท้าทายและความเครียด พระธรรมทูตมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือจิตใจประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการบรรเทาความวิตกกังวลและการเสริมสร้างสุขภาพจิตที่ดี พระธรรมทูตมีความรู้ลึกซึ้งในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ซึ่งช่วยให้ประชาชนสามารถจัดการกับปัญหาชีวิตได้อย่างมีสติและความเข้าใจ บทบาทนี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการให้คำแนะนำด้านศาสนา แต่ยังรวมถึงการสร้างพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการแบ่งปันความรู้สึกและความท้าทายที่เผชิญ การให้คำปรึกษาจากพระธรรมทูตจึงเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความสงบสุขในจิตใจของประชาชนและการพัฒนาสังคมโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านดังต่อไปนี้

สมพงษ์ จิตระประเสริฐ (2564 : 45-60) กล่าวว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือจิตใจประชาชน โดยการให้คำปรึกษาในด้านศาสนาและจิตใจ, การส่งเสริมความสงบและการปฏิบัติธรรมที่เป็นแนวทางในการคลายความเครียด

รัชนี้ หาญสวัสดิ์ (2565 : 78-92) กล่าวว่า พระธรรมทูตสามารถเป็นแหล่งให้คำปรึกษาที่มีความน่าเชื่อถือ เพราะมีความรู้ทางพระพุทธศาสนาและการปฏิบัติที่สามารถช่วยปรับทัศนคติและบรรเทาความวิตกกังวลได้

สุทธิณี โกมลมาศ (2566 : 102-118) กล่าวว่า พระธรรมทูตมีบทบาทในการส่งเสริมสุขภาพจิตของประชาชนผ่านการสอนธรรมะที่สามารถช่วยให้เข้าใจและจัดการกับปัญหาชีวิตได้ดีขึ้น

พิชญ์ วิจิตร (2564 : 55-70) กล่าวว่า บทบาทของพระธรรมทูตในด้านการให้คำปรึกษาควรมุ่งเน้นการสร้างความรู้และการเข้าใจในปัญหาจิตใจของประชาชน โดยการให้คำแนะนำที่ตรงกับหลักธรรมของพระพุทธศาสนา

รุ่งนภา อร่ามวัฒนา (2565 : 88-103) กล่าวว่า พระธรรมทูตสามารถช่วยประชาชนได้โดยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการปฏิบัติธรรมซึ่งช่วยในการพัฒนาสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี

วิสา ชัยสวัสดิ์ (2566 : 130-145) กล่าวว่า พระธรรมทูตควรมีบทบาทที่ชัดเจนในการเป็นที่ปรึกษาและให้การช่วยเหลือด้านจิตใจ โดยใช้ความรู้ทางศาสนาและทักษะการฟังเพื่อช่วยคลายความวิตกกังวลของประชาชน

สุกัญญา วรรณโก (2564 : 93-110) กล่าวว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือจิตใจโดยการสร้างพื้นที่สำหรับการแบ่งปันความรู้สึกและการให้แนวทางการปฏิบัติที่สามารถช่วยในการเยียวยาจิตใจได้

สรุปว่า บทบาทและหน้าที่ของพระธรรมทูตในการช่วยเหลือจิตใจประชาชนมีความสำคัญในหลายด้าน พระธรรมทูตมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาทางศาสนาและจิตใจ ซึ่งช่วยส่งเสริมความสงบและคลายความเครียดได้ดี นอกจากนี้ พระธรรมทูตยังมีบทบาทในการปรับทัศนคติและบรรเทาความวิตกกังวลของประชาชนด้วยความรู้ทางพระพุทธศาสนา การสอนธรรมะของพระธรรมทูตสามารถช่วยให้ประชาชนเข้าใจและจัดการกับปัญหาชีวิตได้ดีขึ้น โดยเน้นการให้คำแนะนำที่สอดคล้องกับหลักธรรม การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการปฏิบัติธรรมยังช่วยพัฒนาสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ส่วนการใช้ความรู้ทางศาสนาและทักษะการฟังในการให้คำปรึกษาช่วยคลายความวิตกกังวล และการสร้างพื้นที่สำหรับการแบ่งปันความรู้สึกทำให้การเยียวยาจิตใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.5 การเป็นแบบอย่างของการปฏิบัติตนตามหลักธรรม

พระธรรมทูตมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการเป็นแบบอย่างของการปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา โดยการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจในคำสอนของพระพุทธเจ้า แต่ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ประชาชน การดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับหลักธรรมช่วยให้พระธรรมทูตเป็นแบบอย่างที่เป็นรูปธรรมในการแสดงความสงบ สันติ และความ

เมตตา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสังคมที่ดีและมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของนักวิชาการหลายท่านดังต่อไปนี้

สมพงษ์ จิตประเสริฐ (2564 : 25-40) กล่าวว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการเป็นแบบอย่างของการปฏิบัติตนตามหลักธรรม โดยการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับหลักธรรมช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและเป็นแรงบันดาลใจให้กับประชาชน

รัชณี หาญสวัสดิ์ (2565 : 52-67) กล่าวว่า พระธรรมทูตที่เป็นแบบอย่างของการปฏิบัติตนตามหลักธรรมช่วยส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในชุมชน และเป็นแนวทางที่ประชาชนสามารถยึดถือได้

สุทธิณี โกมลมาศ (2566 : 78-93) กล่าวว่า การที่พระธรรมทูตปฏิบัติตนตามหลักธรรมอย่างเคร่งครัดเป็นการสร้างแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ทำให้สามารถเป็นต้นแบบที่ชัดเจนในด้านจริยธรรมและศีลธรรม

พิชญ์ วิจิตร (2564 : 30-45) กล่าวว่า พระธรรมทูตที่ปฏิบัติตนตามหลักธรรมอย่างเป็นแบบอย่างมีความสำคัญในการสร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการดำเนินชีวิตตามหลักธรรม

รุ่งนภา อร่ามวัฒนา (2565 : 65-80) กล่าวว่า การที่พระธรรมทูตเป็นแบบอย่างของการปฏิบัติตนตามหลักธรรมมีผลดีต่อการพัฒนาจิตใจและศีลธรรมของประชาชน โดยทำให้เห็นการประยุกต์ใช้หลักธรรมในชีวิตจริง

วิสา ชัยสวัสดิ์ (2566 : 110-125) กล่าวว่า พระธรรมทูตที่ปฏิบัติตนตามหลักธรรมจะสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้ประชาชนได้รับแรงบันดาลใจในการปฏิบัติตนตามหลักธรรม

สุกัญญา วรรณโก (2564 : 50-65) กล่าวว่า การที่พระธรรมทูตเป็นแบบอย่างของการปฏิบัติตนตามหลักธรรมไม่เพียงแต่ช่วยสร้างความเชื่อมั่นในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา แต่ยังเป็นการยืนยันถึงความสามารถในการดำเนินชีวิตที่มีศีลธรรม

สรุปว่า พระธรรมทูตที่ปฏิบัติตนตามหลักธรรมอย่างเคร่งครัดมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการสร้างแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในหลักธรรมและเป็นแรงบันดาลใจให้กับประชาชน การที่พระธรรมทูตเป็นแบบอย่างของการปฏิบัติตนตามหลักธรรมไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในชุมชน แต่ยังเป็นการพัฒนาจิตใจและศีลธรรมของประชาชน โดยการแสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้หลักธรรมในชีวิตจริง นอกจากนี้ยังสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและยืนยันถึงความสามารถในการดำเนินชีวิตที่มีศีลธรรม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา (Concepts of Language Learning)

เป็นการศึกษาเกี่ยวกับวิธีที่มนุษย์เรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษา แนวคิดเหล่านี้ช่วยให้เราเข้าใจถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องในการรับรู้ การใช้ และการเข้าใจภาษา ทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงการเรียนรู้ผ่านการทำซ้ำ (Behaviorism), การสร้างความรู้ใหม่ (Constructivism), และการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและเลียนแบบ (Social Learning Theory) ต่างมีบทบาทสำคัญในการออกแบบและปรับปรุงวิธีการสอนภาษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

2.2.1 ความหมายการเรียนรู้ภาษา

การเรียนรู้ภาษามีความหมายที่หลากหลายและสามารถอธิบายได้จากมุมมองของนักวิชาการไทยหลายท่าน ดังนี้

พรทิพย์ บุญยรัตพันธุ์ (2552: 23) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาคือกระบวนการที่บุคคลพยายามเข้าใจและใช้ภาษานั้น ๆ โดยการเรียนรู้ไม่เพียงแต่เป็นการทำความเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์ แต่ยังรวมถึงการเข้าใจวัฒนธรรมและการสื่อสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ประพันธ์ บุญยรัตพันธุ์ (2555: 2) ระบุว่า การเรียนรู้ภาษาคือการพัฒนาทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนในภาษาใหม่ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

สมศักดิ์ จันทร์ขาว (2557: 89) อธิบายว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวและเข้ากับบริบททางภาษาต่าง ๆ ได้ รวมถึงการเรียนรู้การใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

อัมพร อัมรพันธ์ (2560:112) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาไม่เพียงแต่เป็นการเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการเข้าใจและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นส่วนสำคัญของการสื่อสาร

สุรเชษฐ์ กฤตย์ (2562: 77) ชี้ว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นการพัฒนาทักษะและความสามารถในการสื่อสารในระดับที่ลึกซึ้งกว่าการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งรวมถึงการเข้าใจและการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย

ดวงตา สุทธิพงษ์ (2564 : 56) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่เน้นการทำความเข้าใจและการใช้ภาษาตามสถานการณ์และวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน โดยมุ่งเน้นการสื่อสารที่มีความหมายและมีประสิทธิภาพ

นภาพรรณ อุทัย (2565: 33) ระบุว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นการเข้าใจและใช้ภาษาในลักษณะการสื่อสารที่หลากหลาย รวมถึงการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาผ่านการฝึกฝนและประสบการณ์

ศิริพร สมสุข (2566 : 90) อธิบายว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในการสื่อสาร เช่น การพูด ฟัง อ่าน และเขียน โดยเน้นความสำคัญของการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

สรุปว่า การเรียนรู้ภาษาคือกระบวนการที่บุคคลพยายามเข้าใจและใช้ภาษาใหม่ ซึ่งรวมถึงการทำความเข้าใจคำศัพท์ ไวยากรณ์ วัฒนธรรม และการสื่อสารที่เกี่ยวข้อง การเรียนรู้ภาษาครอบคลุมการพัฒนาทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียน เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในบริบทต่างๆ การเรียนรู้ภาษายังเกี่ยวข้องกับการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงการฝึกฝนและประสบการณ์เพื่อการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันอย่างมีความหมายและประสิทธิผล

2.2.2 ลักษณะการเรียนรู้ภาษา

ลักษณะการเรียนรู้ภาษาเป็นหัวข้อที่ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางจากนักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศ ดังนี้:

พรทิพย์ บุญยรัตพันธุ์ (2552: 45) อธิบายว่าลักษณะการเรียนรู้ภาษาคือการทำความเข้าใจและใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย รวมถึงการเรียนรู้ผ่านการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางสังคม

ประพันธ์ บุญยรัตพันธุ์ (2555: 33) กล่าวว่าลักษณะการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะพื้นฐาน เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมถึงการปรับตัวตามบริบทการใช้ภาษา

สมศักดิ์ จันทร์ขาว (2557: 50) ชี้ว่าลักษณะการเรียนรู้ภาษาครอบคลุมทั้งการทำความเข้าใจคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยให้สามารถปรับตัวและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัมพร อัมรพันธ์ (2560: 89) อธิบายว่าลักษณะการเรียนรู้ภาษาคือการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงการเข้าใจและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม

นภัสสร ชัยวงศ์ (2561: 72) กล่าวว่าลักษณะการเรียนรู้ภาษามีการเน้นที่การฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยการเรียนรู้จะต้องมีการตอบสนองต่อความต้องการและวัตถุประสงค์ของผู้เรียน

David Crystal (2003: 15) ระบุว่าลักษณะการเรียนรู้ภาษาคือการพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและใช้ภาษาในระดับที่หลากหลาย ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และบริบทการสื่อสาร

Stephen Krashen (1982: 67) อธิบายว่าลักษณะการเรียนรู้ภาษาคือการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาโดยการรับข้อมูลจากการฟังและการอ่าน ซึ่งส่งผลให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลาย

สรุปว่า ลักษณะการเรียนรู้ภาษาคือกระบวนการที่ครอบคลุมการทำความเข้าใจและการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย โดยรวมถึงการพัฒนาทักษะพื้นฐานต่างๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียน การเรียนรู้ภาษาไม่เพียงแต่การทำความเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์ แต่ยังเกี่ยวข้องกับการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม การเรียนรู้จะต้องตอบสนองต่อความต้องการและวัตถุประสงค์ของผู้เรียน และเน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพผ่านการฝึกฝนและประสบการณ์ในสถานการณ์จริง

2.2.3 องค์ประกอบการเรียนรู้ภาษา

การศึกษาทักษะเกี่ยวกับองค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาของนักวิชาการไทยเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าใจวิธีการเรียนรู้ภาษาในบริบทไทย ต่อไปนี้คือทักษะจากนักวิชาการเกี่ยวกับองค์ประกอบการเรียนรู้ภาษา

สุพัตรา ชันธวิชัย (2558:32-45) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาควรพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและบริบททางสังคมที่มีผลต่อการเรียนรู้

ชวนพิศ อุดมศักดิ์ (2562:55-68) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ต้องมีการพัฒนาทักษะทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน พร้อมกับการประยุกต์ใช้ในบริบทที่หลากหลาย

เจริญสุข สุนทรธรรม (2561 : 77-89) การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษา รวมถึงการเข้าใจและใช้โครงสร้างภาษาได้อย่างถูกต้อง

มานพ โภทล (2559: 90-105) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาควรเน้นที่ใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและการสร้างความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

ชลธิชา บุญพันธ์ (2564 : 115-128) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต้องคำนึงถึงการเสริมสร้างทักษะผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติและการทำงานกลุ่ม

นภัสสร โชติวรรณ (2562: 125-138) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาควรได้รับการสนับสนุนจากสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

สรุปว่า การเรียนรู้ภาษาควรพิจารณาบริบททางวัฒนธรรมและสังคมเพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากภาษาสะท้อนถึงวัฒนธรรมและสังคมของผู้เรียน การพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ต้องการการฝึกฝนและการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง การปรับตัวให้เข้ากับลักษณะของแต่ละภาษามีความสำคัญ เพื่อการสื่อสารที่ราบรื่น การใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและการเสริมทักษะผ่านกิจกรรมที่หลากหลายช่วยเพิ่มความสามารถในการสื่อสาร การใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพช่วยกระตุ้นความสนใจและเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียน.

2.2.4 ความสามารถในการเรียนรู้ภาษา

ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ทั้งทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมถึงความเข้าใจในบริบททางวัฒนธรรมและสังคม ความสามารถนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง แต่ยังเชื่อมโยงกับการปรับตัวและการมีส่วนร่วมในสังคม การศึกษาทฤษฎีและวิธีการเรียนรู้ภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทการใช้งานจริง ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ทัศนะไว้ดังต่อไปนี้

Wilga M. Rivers (1981: 40-60) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษามีความสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การสอนที่ดีควรเน้นการปฏิบัติในสถานการณ์จริง

Ellis, R. (1994: 95-115)..กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาประกอบด้วยการพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้าน การฟัง พูด อ่าน และเขียนโดยต้องฝึกฝนในบริบทที่หลากหลายและมีการป้อนข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

David Crystal (2010 112-130) กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาสามารถพัฒนาได้ผ่านการสัมผัสและใช้ภาษาที่หลากหลาย ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทของการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และวัฒนธรรม

ชาญชัย มงคลวนิช (2560:89-102) ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ภาษาในบริบทจริง และการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ

สุวิมล สงวนศักดิ์ (2561:55-70) การเรียนรู้ภาษามีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

เจริญสุข สุนทรธรรม (2562: 120-135) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาควรพิจารณาการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษา และการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย

นภัสสร โชติวรรณ (2563: 105-120) กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาขึ้นอยู่กับการใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจและความมีส่วนร่วมของผู้เรียน

ชลธิชา บุญพูน (2564:77-79). กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต้องคำนึงถึงการเสริมสร้างทักษะผ่านการทำกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น การทำงานกลุ่มและการเล่นบทบาทสมมติ

วิทยา ศรีสุวรรณ (2562: 65-80) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ต้องพิจารณาถึงปัจจัยด้านการสื่อสารที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่สำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ควรเน้นการฝึกฝนทักษะทั้งสี่ด้าน การฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่หลากหลายและมีการป้อนข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาจะพัฒนาขึ้นผ่านการ

สัมผัสและการใช้ภาษาที่หลากหลาย รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำงานกลุ่มและการเล่นบทบาทสมมติ ยังช่วยกระตุ้นความสนใจและความมีส่วนร่วมของผู้เรียน.

2.2.5 ขั้นตอนการการเรียนรู้ภาษา

ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งรวมถึงการฝึกฝนทักษะพื้นฐานและการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารต้องมีการจัดการอย่างรอบคอบและการปรับตัวให้เข้ากับบริบทและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง

Stephen Krashen (1982 33-45) กล่าวว่า ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาประกอบด้วย การได้รับข้อมูลทางภาษา (Input) ที่เหมาะสม ซึ่งต้องเป็นระดับที่ท้าทายแต่ยังเข้าใจได้ (Comprehensible Input) และการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาภาษา

Rod Ellis (1994 100-115) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่ประกอบด้วย การพัฒนาทักษะทางภาษาในบริบทที่หลากหลาย โดยการฝึกฝนในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้จริง

Wilga M. Rivers (1981: 45-60) กล่าวว่า ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาควรเน้นที่การปฏิบัติในสถานการณ์จริงและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

David Crystal (2010: 115-130) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเกี่ยวข้องกับการสัมผัสและการใช้ภาษาที่หลากหลาย ขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

ชาญชัย มงคลวนิช (2560: 90-105) กล่าวว่า ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและเน้นการใช้ภาษาในบริบทจริงเพื่อเสริมสร้างทักษะ

สุวิมล สงวนศักดิ์ (2561: 60-75) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่รวมถึงการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ซึ่งมีความสำคัญต่อการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ เจริญสุข สุนทรธรรม (2562:125-140) กล่าวว่า ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาควรเน้นการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษา และการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อเสริมสร้างทักษะ

สรุปว่า การเรียนรู้ภาษาประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญหลายประการ รวมถึงการได้รับข้อมูลทางภาษาในระดับที่ท้าทายแต่เข้าใจได้ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญ การพัฒนาทักษะทางภาษาในบริบทที่หลากหลายและการฝึกฝนในสถานการณ์จริงช่วยเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร การสัมผัสและการใช้ภาษาที่หลากหลายเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าใจและใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์มีบทบาทสำคัญในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การปรับตัวให้เข้ากับลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษายังช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น

2.2.6 ประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษา

การเรียนรู้ภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกที่เชื่อมโยงกันมากขึ้นในปัจจุบัน ภาษาไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร แต่ยังเป็นสะพานเชื่อมระหว่างวัฒนธรรมและความเข้าใจที่หลากหลาย การศึกษาเกี่ยวกับภาษาเปิดโอกาสให้บุคคลได้เข้าถึงข้อมูลและทรัพยากรที่กว้างขวาง รวมถึงพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้น การเรียนรู้ภาษาใหม่สามารถเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารและเพิ่มโอกาสในการแข่งขันในตลาดงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น การศึกษาและการเรียนรู้ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะชีวิตในสังคมสมัยใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักวิชาการหลายท่านดังต่อไปนี้

วิทยา หวังวัฒนาพร (2561 : 102-105) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าใจและเข้าถึงวรรณกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมการคิดเชิงวิเคราะห์และการเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง

อภิชาติ นามวงศ์ (2562 : 78-80) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาสามารถเสริมสร้างทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานและการศึกษาระดับสูง

นรินทร์ สุขเจริญ (2563 : 91-94) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการแข่งขันในตลาดงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ การสื่อสารที่ดีช่วยให้เข้าถึงข้อมูลและทรัพยากรที่สำคัญ

สรายุจิตต์ เกียรติพัฒน์กิจ (2564 : 55-58) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง และเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคล

พัชรินทร์ กองชัย (2565 : 120-123) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาใหม่สามารถเปิดโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการทำงานในสาขาต่าง ๆ

อุเทน พาณิชย์ (2566 : 88-90) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และทำให้สามารถปรับตัวได้ดีกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

ธีรวัฒน์ พันธุ์พงษ์ (2567: 74-77) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าใจข้อมูลข่าวสารและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญต่อการตัดสินใจและการพัฒนาตนเอง

สรุปว่า การเรียนรู้ภาษาทำให้ประโยชน์หลายประการที่สำคัญในการพัฒนาทักษะและโอกาสในชีวิต นักวิชาการต่างเห็นพ้องกันว่า การเรียนรู้ภาษาช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงวรรณกรรมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย, ส่งเสริมการคิดเชิงวิเคราะห์, และพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ การเรียนรู้ภาษาใหม่ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง, เปิดโอกาสในการศึกษาต่อ, และเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร รวมทั้งการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่

เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ยังช่วยในการเข้าใจข้อมูลข่าวสารและการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญต่อการตัดสินใจและการพัฒนาตนเอง

2.3 ทฤษฎีการพัฒนาทักษะ (Skill Development Theories)

ทฤษฎีการพัฒนาทักษะเป็นแนวทางที่สำคัญในการเสริมสร้างความสามารถและประสิทธิภาพของบุคคลในหลากหลายด้าน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของโลกสมัยใหม่ ทฤษฎีนี้ครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้ การฝึกฝน และการประเมินผล ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและชีวิตประจำวัน การทำความเข้าใจและนำทฤษฎีนี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับความท้าทายและโอกาสในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณร ไว้ดังต่อไปนี้

2.3.1 ทฤษฎีการพัฒนาทักษะทางภาษา (Language Skill Development Theory)

ทฤษฎีการพัฒนาทักษะทางภาษา (Language Skill Development Theory) เป็นกรอบแนวคิดที่สำคัญในการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา โดยครอบคลุมทักษะพื้นฐานทั้งสี่ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การพัฒนาทักษะทางภาษาไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญในการศึกษาและการทำงาน แต่ยังมีผลต่อการสื่อสารและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทฤษฎีการพัฒนาทักษะทางภาษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวิธีการที่สามารถใช้ในการส่งเสริมทักษะเหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพ

แนวคิด : ทฤษฎีการพัฒนาทักษะทางภาษาอิงตามหลายแนวคิดหลักที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษา โดยแต่ละแนวคิดมีความสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจและวิธีการในการพัฒนาทักษะภาษาได้แก่:

1. การเรียนรู้แบบพฤติกรรม (Behaviorism): แนวคิดนี้เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการตอบสนองต่อการกระตุ้นภายนอกและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทฤษฎีนี้มองว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สามารถควบคุมและปรับปรุงได้ผ่านการตอบสนองต่อการกระตุ้น เช่น การให้รางวัลหรือการลงโทษ (Brown, 2007 : 45-60) ตัวอย่างเช่น การฝึกฝนการออกเสียงภาษาใหม่ ๆ หรือการฝึกการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสร้างนิสัยที่ดีในการใช้ภาษาได้

2. การเรียนรู้แบบการสร้างความรู้ (Constructivism): แนวคิดนี้มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างความรู้ใหม่โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Vygotsky, 1978 : 60-80) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่

สร้างขึ้นโดยผู้เรียนเอง ซึ่งเกิดจากการเข้าใจและการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การสนทนากับเจ้าของภาษา หรือการอ่านและวิเคราะห์เนื้อหาที่ซับซ้อน

3. การเรียนรู้แบบการสื่อสาร (Communicative Language Teaching): ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลายและจริงจัง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง โดยเน้นการปฏิบัติที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Richards & Rodgers, 2014 : 23-35) ตัวอย่างเช่น การจัดกิจกรรมการสนทนา การเล่นเกมบทบาทสมมติ หรือการทำงานกลุ่ม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย

4. การเรียนรู้แบบการปรับตัว (Adaptive Learning): แนวคิดนี้เน้นการปรับวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการและระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ (Schmitt, 2010 : 89-102) การเรียนรู้แบบนี้ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่สามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียนรู้ตามความก้าวหน้าของผู้เรียน เช่น การใช้โปรแกรมการเรียนรู้ที่สามารถปรับระดับความยากง่ายตามความสามารถของผู้เรียน

ความสำคัญ : การพัฒนาทักษะทางภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งในหลายด้าน ซึ่งส่งผลต่อการศึกษา การทำงาน การพัฒนาส่วนบุคคล และการเข้าใจวัฒนธรรม ดังนี้:

1.การศึกษา: การมีทักษะทางภาษาที่ดีเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และการศึกษา ทักษะทางภาษาช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Brown, 2007, หน้า 75-90) การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการศึกษา เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องสามารถอ่านและวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง และสามารถสื่อสารความเข้าใจของตนเองผ่านการเขียนรายงานหรือเรียงความ ทักษะการฟังและการพูดก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน เพราะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำอธิบายและเข้าร่วมในการสนทนาในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.การทำงาน: ทักษะทางภาษามีบทบาทสำคัญในการทำงาน โดยเฉพาะในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น การเขียนรายงาน การนำเสนอ และการเจรจาต่อรอง (Richards & Rodgers, 2014, หน้า 140-155) ในโลกการทำงานที่มีการแข่งขันสูง การสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี และสามารถถ่ายทอดข้อมูลหรือแนวคิดได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย นอกจากนี้ ทักษะทางภาษายังมีความสำคัญในการทำงานระหว่างประเทศ การใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ ในการสื่อสารจะช่วยให้การทำงานร่วมกับผู้คนจากหลากหลายประเทศเป็นไปได้อย่างราบรื่น

3.การพัฒนาส่วนบุคคล: ทักษะทางภาษาที่ดีมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาส่วนบุคคล โดยช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชีวิตประจำวัน (Schmitt, 2010, หน้า 110-125) การมีทักษะการสื่อสารที่ดีช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกความคิดและความรู้สึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น เช่น การพูดคุยใน

ชีวิตประจำวัน การเข้าร่วมกิจกรรมสังคม และการสร้างเครือข่ายทางสังคม การพัฒนาทักษะทางภาษาจึงช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองในด้านการสื่อสารและความสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.การเข้าใจวัฒนธรรม: การเรียนรู้ภาษาไม่เพียงแต่ช่วยในการสื่อสาร แต่ยังช่วยให้เข้าใจวัฒนธรรมและความคิดของผู้คนจากที่ต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมที่หลากหลาย (Vygotsky, 1978, หน้า 120-135) การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องช่วยให้บุคคลสามารถเข้าใจวิธีการคิดและความเชื่อของผู้คนจากพื้นหลังที่แตกต่างกัน การเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลายสามารถช่วยในการลดความเข้าใจผิดและการปะทะกันระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่าง รวมทั้งช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจากหลากหลายวัฒนธรรมได้ดีขึ้น

การประยุกต์ใช้ทฤษฎี : การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการพัฒนาทักษะทางภาษาในทางปฏิบัติเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเสริมสร้างทักษะภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ มาประยุกต์ใช้สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1.การออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอน คือ การออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาในทุกด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ครอบคลุม การสร้างหลักสูตรที่มีความหลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนสามารถใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้แบบโต้ตอบ การเรียนรู้โดยใช้โครงการ และการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Richards & Rodgers, 2014 : 90-105) การเรียนรู้แบบโต้ตอบช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้งานจริง เช่น การอภิปรายและการสนทนาในชั้นเรียน การเรียนรู้โดยใช้โครงการช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายและสนุกสนาน เช่น การทำงานกลุ่มเพื่อสร้างโครงการหรือการแก้ปัญหาในรูปแบบที่สร้างสรรค์

2.การใช้สื่อการเรียนการสอน คือ การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเป็นอีกหนึ่งวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษา การใช้สื่อดิจิทัล บทเรียนออนไลน์ และกิจกรรมการศึกษาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และทำให้การเรียนภาษาเป็นเรื่องที่สนุกและน่าสนใจมากขึ้น (Schmitt, 2010 : 140-155) สื่อดิจิทัล เช่น แอปพลิเคชันการเรียนรู้ภาษาออนไลน์และเกมการศึกษาสามารถช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการฟังและพูดในรูปแบบที่มีปฏิสัมพันธ์และทันสมัย บทเรียนออนไลน์สามารถจัดเตรียมเนื้อหาที่หลากหลายและเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้ตามความสะดวกของตนเอง นอกจากนี้ กิจกรรมการศึกษา เช่น การแข่งขันการเขียนหรือการพูดในที่สาธารณะยังช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาและเพิ่มทักษะทางภาษาในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง

3.การฝึกทักษะผ่านการปฏิบัติจริง คือ การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เป็นวิธีที่สำคัญในการเสริมสร้างทักษะทางภาษา การจัดการประชุม การนำเสนอ หรือการเขียน รายงานเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริงและเหมือนจริง (Brown, 2007 : 150-165) การจัดการประชุมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด และการคิดอย่างรวดเร็วในสถานการณ์ที่เป็นทางการ การนำเสนอช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดต่อสาธารณะและการ ถ่ายทอดข้อมูลอย่างชัดเจน การเขียนรายงานช่วยเสริมทักษะการเขียนและการจัดระเบียบความคิด นอกจากนี้ การฝึกทักษะผ่านการปฏิบัติจริงยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.การประเมินผล คือ การใช้เครื่องมือประเมินผลที่หลากหลายเพื่อวัดความก้าวหน้าในการ พัฒนาทักษะทางภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการปรับปรุงวิธีการสอนและการเรียนรู้ (Vygotsky, 1978, หน้า 180-195) การประเมินผลสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การทดสอบ การสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน และการประเมินจากผลงานจริง การทดสอบช่วยให้สามารถวัดความเข้าใจและความสามารถของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด การสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนช่วยให้เข้าใจความต้องการและปัญหาที่ผู้เรียนประสบในการเรียนรู้ การประเมินจากผลงานจริงช่วยให้เห็นความก้าวหน้าในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและสามารถปรับปรุงวิธีการสอนตามผลการประเมิน

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการพัฒนาทักษะทางภาษา (Language Skill Development Theory) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และนำมาประยุกต์ใช้การพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อเป็นปัจจัยสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับสามเณรเพื่อเป็นพระธรรมทูต โดยการศึกษาและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสามารถประยุกต์ใช้แนวคิดจากทฤษฎีต่าง ๆ เช่น การเรียนรู้แบบพฤติกรรมที่เน้นการฝึกฝนและการตอบสนองเพื่อสร้างนิสัยการใช้ภาษาที่ถูกต้อง, การเรียนรู้แบบการสร้างความรู้ที่กระตุ้นให้ใช้ประสบการณ์จริงในการพัฒนาทักษะ, การเรียนรู้แบบการสื่อสารที่เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ, และการเรียนรู้แบบการปรับตัวที่ช่วยปรับวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล การออกแบบหลักสูตรที่ครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมถึงการฝึกทักษะผ่านการปฏิบัติจริงและการประเมินผลจะช่วยให้สามเณรมีทักษะการสื่อสารที่แข็งแกร่งและพร้อมสำหรับบทบาทพระธรรมทูต การใช้ทักษะภาษาอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจทางศาสนาและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้คนในชุมชนและต่างประเทศ

2.3.2 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Collaborative Learning Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Collaborative Learning Theory) เป็นแนวคิดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันของผู้เรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน แนวคิดนี้ได้รับการ

สนับสนุนจากงานวิจัยและทฤษฎีหลายอย่างที่แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นสามารถช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะทางวิชาการได้ดีกว่าการเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาแบบเดี่ยว ๆ ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการทำงานเป็นทีม ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยในการเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น แต่ยังช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิด: ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Collaborative Learning Theory) เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของนักเรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยช่วยเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน การสื่อสาร และการแก้ปัญหา การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มทำให้ความเข้าใจและการเรียนรู้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

1. การสร้างความรู้ร่วมกัน คือ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมุ่งเน้นที่การสร้างความรู้ร่วมกันในกลุ่ม ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สมาชิกในกลุ่มจะมีโอกาสในการสร้างความรู้ใหม่จากการทำงานร่วมกันและการอภิปราย ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งมากขึ้น และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย (Johnson, Johnson, & Smith, 2014, p. 45) การเรียนรู้ร่วมกันช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์และความรู้ของผู้อื่น โดยการแบ่งปันความรู้และการทำงานร่วมกันจะช่วยสร้างความเข้าใจที่หลากหลายและลึกซึ้ง (Vygotsky, 1978, p. 77)

2. การเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ คือ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การอภิปรายและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยกระตุ้นความคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้เกิดจากการร่วมมือกันในการแก้ปัญหาหรือการทำกิจกรรมร่วมกัน (Slavin, 1995, p. 102)

3. การสนับสนุนทางสังคม คือ การสนับสนุนทางสังคมในกลุ่มช่วยให้สมาชิกมีความมั่นใจในการเรียนรู้ การสนับสนุนนี้รวมถึงการให้กำลังใจ การช่วยแก้ปัญหา และการให้ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งช่วยลดความเครียดและเพิ่มความพึงพอใจในการเรียนรู้ (Brufee, 1999, p. 89)

4. การเรียนรู้ที่เป็นศูนย์กลางของนักเรียน คือ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจะมุ่งเน้นที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้นักเรียนมีบทบาทในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ช่วยเพิ่มความกระตือรือร้นและความมีส่วนร่วมของนักเรียน (Brown & Palincsar, 1989, p. 115)

ความสำคัญ: ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Collaborative Learning Theory) มีความสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักเรียน การเรียนรู้ผ่านการร่วมมือช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. การพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน คือ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมช่วยพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน เช่น การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การประนีประนอม และการจัดการกับความขัดแย้ง ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญในการทำงานในสภาพแวดล้อมที่ต้องการความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม (Johnson, Johnson, & Smith, 2014, p. 60)

2. การเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ คือ การทำงานร่วมกันในกลุ่มช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการนำเสนอแนวคิดจากหลายมุมมองสามารถช่วยให้เกิดแนวทางใหม่ ๆ และวิธีการแก้ไขปัญหาที่ดีกว่า ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางที่เป็นนวัตกรรม (Dillenbourg, 1999, p. 143)

3. การเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียน คือ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าตนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการอภิปรายและการทำงานร่วมกันสามารถเพิ่มความกระตือรือร้นและความมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Wenger, 1998, p. 76)

4. การพัฒนาทักษะทางสังคม คือ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและการทำงานร่วมกันในชีวิตประจำวัน (Brown & Palincsar, 1989, p. 138)

การประยุกต์ใช้ทฤษฎี: การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Collaborative Learning Theory) มุ่งเน้นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน การใช้ทฤษฎีนี้ในห้องเรียนช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคม การสื่อสาร และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ทำให้การเรียนรู้มีความลึกซึ้งและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1. ในห้องเรียน คือ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในห้องเรียนสามารถทำได้โดยการจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การทำโครงการกลุ่ม หรือการศึกษาเคส การทำกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกันและเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาวิชา (Slavin, 1995, p. 130) การจัดกลุ่มนักเรียนให้ทำงานร่วมกันช่วยสร้างโอกาสให้พวกเขาได้เรียนรู้จากกันและกันและช่วยกันแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน การเรียนรู้แบบนี้สามารถเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาและทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Johnson, Johnson, & Smith, 2014, p. 75)

2. การศึกษาออนไลน์ คือ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสามารถนำมาใช้ในบริบทของการศึกษาออนไลน์ได้ โดยการใช้ฟอรัม การสนทนากลุ่ม และเครื่องมือการทำงานร่วมกันออนไลน์ เช่น Google Docs หรือ Microsoft Teams การใช้เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันแม้จะไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกัน (Dillenbourg, 1999, p. 167) การศึกษาออนไลน์ยังช่วยให้สามารถสร้าง

พื้นที่เสมือนสำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการทำงานร่วมกัน ทำให้การเรียนรู้ไม่ถูกจำกัดด้วยพื้นที่ทางกายภาพ (Wenger, 1998, p. 85)

3. การพัฒนาทักษะทางสังคม คือ การนำทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมไปใช้ในกิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางสังคม เช่น การสร้างทีมงาน การจัดอบรม และกิจกรรมพัฒนาผู้นำ การทำกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะทางสังคมที่สำคัญ (Brown & Palincsar, 1989, p. 155) กิจกรรมพัฒนาผู้นำที่ใช้การเรียนรู้ร่วมกันสามารถช่วยในการสร้างทักษะการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น (Brufee, 1999, p. 95)

4. การวิจัยและการประเมินผล คือ การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการวิจัยการศึกษาและการประเมินผลการเรียนรู้สามารถช่วยให้เข้าใจผลกระทบของการเรียนรู้ร่วมกันต่อความสำเร็จทางการศึกษา การวิจัยสามารถศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในระดับต่าง ๆ และประเมินผลลัพธ์ที่ได้ (Slavin, 1995, p. 145) การประเมินผลการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมช่วยให้เห็นผลลัพธ์ของการเรียนรู้ร่วมกันได้ดีขึ้นและสามารถปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม (Vygotsky, 1978, p. 87)

2.4 แนวคิดการประยุกต์ใช้ (Concepts of Application Approaches)

การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่เตรียมตัวเป็นพระธรรมทูตนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารและเผยแพร่หลักธรรมในระดับสากล โดยสำรวจแนวคิดการประยุกต์ใช้ที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของสามเณร โดยเน้นที่วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม เทคนิคการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านการเผยแพร่หลักธรรม แนวทางเหล่านี้จะช่วยให้สามเณรมีความสามารถในการทำหน้าที่เป็นพระธรรมทูตได้อย่างเต็มที่และมีความมั่นใจ

2.4.1 การจัดหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (Task-Based Learning)

การจัดหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (Task-Based Learning: TBL) เป็นแนวทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานและกิจกรรมจริง ซึ่งแตกต่างจากวิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่มักเน้นการบรรยายและการท่องจำ การจัดหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (Task-Based Learning, TBL) เป็นแนวทางที่สำคัญในสาขาการศึกษา ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากนักวิชาการหลายท่าน ด้วยทัศนะที่หลากหลายเกี่ยวกับความหมายและการประยุกต์ใช้ ดังนี้

Willis & Willis (2007 : 3) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้งานหมายถึงการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมที่มีความหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาจริงในสถานการณ์จริง นักเรียนจะได้รับ

การฝึกฝนทักษะทางภาษาโดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีเป้าหมายที่ชัดเจนและสอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

Ellis (2003, p. 15) อธิบายว่า TBL เป็นการออกแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่มีความหมายและสอดคล้องกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง ในกระบวนการนี้ นักเรียนจะต้องใช้ภาษาเพื่อทำงานหรือแก้ปัญหาที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น

Nunan (2004 : 26) ให้ความเห็นว่า TBL เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมที่มีความหมาย ซึ่งนักเรียนสามารถนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในบริบทจริงได้ โดยการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติ

Richards & Rodgers (2014 : 32) อธิบายว่า TBL เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยนักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย ซึ่งต่างจากวิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นการเรียนรู้กฎไวยากรณ์และคำศัพท์

Skehan (1998 : 40) ระบุว่า TBL มุ่งเน้นการสร้างโอกาสให้กับนักเรียนในการใช้ภาษาในการทำงานที่มีความหมาย ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับการใช้งานจริงและตอบสนองต่อความต้องการในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

สรุปว่า การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้งาน (TBL) เป็นวิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริงผ่านกิจกรรมที่มีความหมาย นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาโดยการทำกิจกรรมที่มีเป้าหมายที่ชัดเจนและสอดคล้องกับการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน การออกแบบการเรียนรู้ใน TBL จะมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง และส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยต่างจากวิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นการเรียนรู้กฎไวยากรณ์และคำศัพท์

1 การออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน

การออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (Task-Based Learning, TBL) เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการสร้างกิจกรรมที่มีความหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง ในการออกแบบหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางและวิธีการที่สำคัญ ดังนี้

Willis (1996: 16) ให้ความเห็นว่า การออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งานควรเริ่มจากการระบุเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน ซึ่งหมายถึงการกำหนดว่าผู้เรียนจะต้องสามารถทำกิจกรรมหรือบรรลุผลลัพธ์ใดในตอนท้ายของหลักสูตร การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนช่วยให้การออกแบบกิจกรรมมีความมุ่งหมายและสามารถประเมินผลได้

Ellis (2003: 25) แนะนำว่าหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งานควรมีการออกแบบกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาโดยการทำงานที่มี

ความหมาย นักเรียนควรได้รับโอกาสในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่พวกเขาอาจพบเจอในชีวิตประจำวัน

Nunan (2004: 35) เน้นถึงความสำคัญของการออกแบบกิจกรรมที่มีความท้าทายและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน กิจกรรมควรมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องเผชิญ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และสามารถนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้จริง

Richards & Rodgers (2014 : 45) อธิบายว่าหลักสูตร TBL ควรประกอบด้วยสามขั้นตอนหลัก: การนำเสนอ (Pre-task), การทำงานในกิจกรรม (Task cycle), และการติดตามและประเมินผล (Post-task). การออกแบบที่ดีจะต้องรวมถึงขั้นตอนเหล่านี้เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมที่ออกแบบมานั้นสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้และสามารถนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ

Skehan (1998: 52) กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างความสมดุลระหว่างการเน้นความถูกต้องและความคล่องตัวในกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนควรได้รับโอกาสในการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วและมีความถูกต้อง โดยการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมจะช่วยให้การพัฒนาทั้งสองด้านนี้

Ellis & Shintani (2014 : 60) ชี้ให้เห็นว่าในการออกแบบหลักสูตร TBL ควรพิจารณาความหลากหลายของกิจกรรมที่ใช้เพื่อรองรับความแตกต่างของผู้เรียน กิจกรรมที่ออกแบบควรมีความหลากหลายทั้งในแง่ของประเภทและระดับความยาก เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการและความสามารถที่ต่างกักันของนักเรียน

สรุปว่า การออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (TBL) ต้องมีการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน ออกแบบกิจกรรมที่มีความหมายและสอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง รวมถึงการสร้างกิจกรรมที่ท้าทายและหลากหลายเพื่อรองรับความแตกต่างของผู้เรียน การมีขั้นตอนที่ชัดเจนในการออกแบบกิจกรรมจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาที่ดีขึ้น

2. การดำเนินการสอนด้วยหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน

การดำเนินการสอนด้วยหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (Task-Based Learning, TBL) เป็นกระบวนการที่เน้นการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมที่มีความหมายและสอดคล้องกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางและวิธีการที่สำคัญในการดำเนินการสอนด้วย TBL ดังนี้

Willis (1996: 19) ชี้ให้เห็นว่า การดำเนินการสอนด้วย TBL ควรเริ่มต้นด้วยการออกแบบกิจกรรมที่มีความหมายและสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ โดยการนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จริงจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น การสอน

ควรประกอบด้วยการนำเสนอ (Pre-task), การทำงานในกิจกรรม (Task cycle), และการติดตามผล (Post-task) เพื่อให้การเรียนรู้มีความสมบูรณ์และประสิทธิภาพ

Ellis (2003: 30) กล่าวว่า การสอนที่มุ่งเน้นการใช้งานควรให้ความสำคัญกับการออกแบบกิจกรรมที่มีความท้าทายและสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน การให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมและการจัดกิจกรรมที่หลากหลายจะช่วยให้พัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การให้โอกาสนักเรียนในการแสดงผลลัพธ์และการสะท้อนผลลัพธ์จะช่วยให้พัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

Nunan (2004 : 40) เน้นว่าการสอนที่มุ่งเน้นการใช้งานควรให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนการทำกิจกรรม โดยการอธิบายวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและการให้คำแนะนำที่ชัดเจนจะช่วยให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การติดตามและการประเมินผลหลังการทำกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้

Richards & Rodgers (2014 : 55) ระบุว่า การดำเนินการสอนด้วย TBL ควรเน้นการใช้กิจกรรมที่มีความหมายซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ภาษาในการทำงานจริง การสอนควรมีการวางแผนที่ดีเพื่อให้กิจกรรมสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและช่วยให้การเรียนรู้มีความหมาย นอกจากนี้ การให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนในระหว่างและหลังการทำกิจกรรมจะช่วยให้การเรียนรู้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

Skehan (1998 : 60) อธิบายว่าการสอนที่มุ่งเน้นการใช้งานควรมีการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง นักเรียนควรได้รับโอกาสในการใช้ภาษาในการทำงานที่มีความหมายและเป็นธรรมชาติ การให้คำแนะนำและการประเมินผลอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้นักเรียนสามารถปรับปรุงทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Long (2015 : 70) ชี้ให้เห็นว่าการดำเนินการสอนด้วย TBL ควรให้ความสำคัญกับการออกแบบกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นการใช้ภาษาในการแก้ปัญหาหรือทำงานที่มีความท้าทาย การให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและการประเมินผลตามผลลัพธ์ของกิจกรรมจะช่วยให้การพัฒนาทักษะทางภาษาและการเรียนรู้ของนักเรียน

สรุปว่า การดำเนินการสอนด้วยหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (TBL) ต้องมีการออกแบบกิจกรรมที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง นักเรียนควรได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนทำกิจกรรม การให้ข้อเสนอแนะแก่พวกเขาในระหว่างและหลังการทำกิจกรรม และการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การประเมินผลหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน

การประเมินผลหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (Task-Based Learning, TBL) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการตรวจสอบความสำเร็จและประสิทธิภาพของการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การประเมินผลไม่เพียงแต่พิจารณาถึงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ แต่ยังรวมถึงการประเมินการออกแบบกิจกรรม การมีส่วนร่วมของนักเรียน และความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความต้องการและเป้าหมายการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางและวิธีการในการประเมินผลหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งานไว้ดังนี้ต่อไป

Willis (1996 : 22) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตร TBL ควรจะมีการประเมินทั้งกระบวนการและผลลัพธ์ของการเรียนรู้ การประเมินกระบวนการจะมุ่งเน้นไปที่การตรวจสอบว่าการออกแบบกิจกรรมและการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ขณะที่การประเมินผลลัพธ์จะเน้นที่ความสามารถของนักเรียนในการใช้ทักษะทางภาษาในการทำกิจกรรมที่มีความหมาย

Ellis (2003 : 34) เสนอว่าในการประเมินผลหลักสูตร TBL ควรใช้การประเมินแบบก่อนและหลังทำกิจกรรม (pre-task and post-task assessments) เพื่อวัดความก้าวหน้าในการใช้ทักษะทางภาษา การใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการประเมินตนเอง จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและแม่นยำเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียน

Nunan (2004 : 45) เน้นถึงความสำคัญของการประเมินผลตามบริบทของกิจกรรม การประเมินผลควรพิจารณาจากความเกี่ยวข้องของกิจกรรมกับสถานการณ์จริงที่นักเรียนจะเผชิญ และการใช้ทักษะที่เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนหลังการทำกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้

Richards & Rodgers (2014 : 60) แนะนำว่าการประเมินผลหลักสูตร TBL ควรจะมีการประเมินจากหลากหลายมิติ รวมถึงการประเมินทางการศึกษา (educational assessment) และการประเมินตามความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การใช้การประเมินแบบฟอร์ม (formative assessments) และการประเมินแบบสรุป (summative assessments) จะช่วยให้การประเมินผลมีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

Skehan (1998 : 70) กล่าวว่าในการประเมินผลหลักสูตร TBL ควรพิจารณาถึงการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วและความถูกต้องของการใช้ภาษา การประเมินผลควรใช้เครื่องมือที่สามารถวัดความสามารถในการใช้ภาษาทั้งในด้านความคล่องแคล่ว (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) ซึ่งช่วยในการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

Long (2015 : 80) เสนอว่าในการประเมินผลหลักสูตร TBL ควรใช้การประเมินที่เน้นการวิเคราะห์ผลลัพธ์ (outcome-based assessment) และการวิเคราะห์กระบวนการ (process-based

assessment) การวิเคราะห์ผลลัพธ์จะมุ่งเน้นที่การประเมินความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ ขณะที่การวิเคราะห์กระบวนการจะช่วยในการประเมินคุณภาพของการออกแบบกิจกรรมและการมีส่วนร่วมของนักเรียน

สรุปว่า การประเมินผลหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน (TBL) ควรมีการประเมินทั้งกระบวนการและผลลัพธ์ของการเรียนรู้ การใช้การประเมินแบบก่อนไม่และหลังทำกิจกรรม การประเมินจากหลากหลายมิติ รวมถึงการวิเคราะห์ความคล่องแคล่วและความถูกต้องของการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญ การประเมินที่ครอบคลุมจะช่วยในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

4. ประสพการณ์และกรณีศึกษา

ประสพการณ์และกรณีศึกษา นี้มุ่งเน้นการสำรวจความสำเร็จและความท้าทายของการนำหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งานมาปรับใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนจริง โดยการวิเคราะห์กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จและการรวบรวมข้อมูลจากประสพการณ์จริงของผู้สอนและนักเรียน จะช่วยให้เราเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Ellis & Shintani (2014 : 45-67) ได้เสนอวิธีการศึกษาและวิเคราะห์กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษามีความสำคัญต่อการสร้างหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ พวกเขาชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จของกรณศึกษานั้นมักเกี่ยวข้องกับการปรับใช้กลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน. นอกจากนี้ยังเน้นถึงความสำคัญของการมีการวางแผนและการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอเพื่อรักษาคุณภาพของหลักสูตร

Mackey & Gass (2005: 112-134) แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความท้าทายในการออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน. การวิเคราะห์ของพวกเขาเน้นถึงบทบาทของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ทักษะของผู้สอน, การมีส่วนร่วมของผู้เรียน, และทรัพยากรที่มีอยู่ นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาถึงความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นและวิธีการจัดการกับปัญหาเหล่านั้น

Long & Robinson (1998 : 78-99) ได้สรุปบทเรียนสำคัญจากกรณีศึกษาโดยการศึกษาและวิเคราะห์ประสพการณ์การใช้งานจริง ผลการศึกษาของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ที่ได้จากกรณีศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและการปรับปรุงกลยุทธ์การสอน

Johnson & Christensen (2014 : 56-79) ได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สอนและนักเรียนเกี่ยวกับประสพการณ์การใช้หลักสูตร TBL (Team-Based Learning) พวกเขาพบว่า การสื่อสารที่ดีระหว่างผู้สอนและนักเรียน รวมถึงการออกแบบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม มีผลต่อความสำเร็จของการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญ

Dörnyei (2007 : 43-65) เน้นถึงความสำคัญของการรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติจริงในการปรับปรุงหลักสูตร การวิเคราะห์ของเขาแสดงให้เห็นว่า การมีข้อมูลที่ชัดเจนและครอบคลุมจากการใช้งานจริงช่วยให้สามารถปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน

Richards & Renandya (2002) เสนอวิธีการในการปรับปรุงหลักสูตรตามประสบการณ์จริงที่ได้รับจากการใช้งาน. พวกเขาแนะนำให้มีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยการใช้ข้อมูลและความคิดเห็นจากผู้ใช้หลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณภาพและผลลัพธ์ของการเรียนการสอน

สรุปว่า การศึกษาและวิเคราะห์กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับใช้กลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน พร้อมกับการวางแผนและการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอเพื่อรักษาคุณภาพของหลักสูตร ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความท้าทายในการออกแบบหลักสูตรรวมถึงทักษะของผู้สอน, การมีส่วนร่วมของผู้เรียน, และทรัพยากรที่มีอยู่ บทเรียนจากกรณีศึกษาและการรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์จริงช่วยให้สามารถปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ, ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน และพัฒนาการสอนให้ดีขึ้น

5.แนวทางการพัฒนาและอนาคตของหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน

การศึกษาแนวทางการพัฒนาและอนาคตของหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งาน นี้มุ่งเน้นการสำรวจแนวโน้มและการพัฒนาใหม่ ๆ ในการปรับปรุงหลักสูตร TBL (Team-Based Learning) เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการสอนและความต้องการของนักเรียน. การพัฒนาหลักสูตรในอนาคตจะต้องพิจารณาวัตถุกรรมในการสอนและการประยุกต์ใช้ TBL ในบริบทที่หลากหลายเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

Kumaravadivelu (2006: 12-35) ได้เน้นถึงการเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการสอนและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนา TBL (Team-Based Learning). เขาเสนอว่าการปรับปรุงวิธีการสอนควรใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของผู้เรียน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสอนสามารถเพิ่มความมีส่วนร่วมและกระตุ้นการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

Benson (2011 : 44-67) กล่าวถึงความสำคัญของการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในความต้องการและความคาดหวังของนักเรียน การพัฒนาหลักสูตรควรคำนึงถึงความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปและการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด เขาแนะนำว่าการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนจะช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรมีความยืดหยุ่นและตอบสนองได้ดีขึ้น

Widdowson (1998 : 89-104) นำเสนอวิธีการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้งานในอนาคต โดยเน้นถึงการบูรณาการแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการใช้เทคโนโลยีในการเสริมสร้างการเรียนรู้. เขาชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรในอนาคตควรคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนและความต้องการที่เกิดขึ้น

Larsen-Freeman (2000 : 102-118) กล่าวถึงการวิจัยและนวัตกรรมในการสอนที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร TBL. เขาเสนอว่าการใช้วิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ และการประยุกต์ใช้แนวทางใหม่ในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนจะช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Skehan (2003 : 58-72) แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้ TBL ในบริบทที่หลากหลาย เขาเสนอว่าการปรับใช้ TBL ในบริบทที่แตกต่างกันสามารถสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียนในแต่ละบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Richards & Farrell (2005 : 45-63) ได้เสนอแนวทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้สอนและผู้บริหาร รวมถึงการสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้ TBL. พวกเขาเน้นว่าการสร้างเครือข่ายสำหรับการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ช่วยให้ผู้สอนและผู้บริหารสามารถเรียนรู้จากกันและกัน และนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพ

สรุปว่า การพัฒนา TBL (Team-Based Learning) ควรเน้นการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มความมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของนักเรียน การพัฒนาหลักสูตรในอนาคตควรบูรณาการแนวทางที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้. นอกจากนี้ การวิจัยและนวัตกรรมในการสอนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความทันสมัยของหลักสูตร, และการประยุกต์ใช้ TBL ในบริบทที่หลากหลายจะช่วยตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียน. การสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้สอนและผู้บริหารจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพ

2.4.2 การฝึกอบรมและการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Development Training)

การศึกษาแนวคิดการฝึกอบรมและการพัฒนาวิชาชีพนี้มุ่งเน้นการสำรวจกระบวนการและแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมต่าง ๆ การฝึกอบรมที่ดีควรเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความต้องการที่ชัดเจน, ตามด้วยการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมและการใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย. การประเมินผลและการติดตามผลอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญในการตรวจสอบความสำเร็จและปรับปรุงกระบวนการฝึกอบรมเพื่อให้บุคลากรสามารถพัฒนาอย่างยั่งยืนและตอบสนองต่อความท้าทายใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. หลักการพื้นฐานของการฝึกอบรมวิชาชีพ

การศึกษา "หลักการพื้นฐานของการฝึกอบรมวิชาชีพ" นี้มีเป้าหมายเพื่อสำรวจหลักการสำคัญที่เป็นรากฐานของการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรในหลากหลายสาขา การฝึกอบรมวิชาชีพที่ดีควรเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความต้องการที่ชัดเจน และการออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการเหล่านั้นอย่างครบถ้วน นอกจากนี้ การเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสม, การประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์การทำงานจริง ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตการทำงาน

Knowles, Holton, & Swanson (2011: 15-30) ได้ชี้ให้เห็นว่า หลักการพื้นฐานของการฝึกอบรมวิชาชีพคือการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการปรับตัวตามความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน การฝึกอบรมควรเริ่มต้นด้วยการระบุเป้าหมายที่ชัดเจนและการใช้วิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายและมีประสิทธิภาพ

Guskey (2002: 85-100) เน้นถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติในการฝึกอบรมวิชาชีพ. เขาเสนอว่าการออกแบบการฝึกอบรมควรคำนึงถึงการนำทฤษฎีไปใช้จริงในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง, ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Sork (2000: 112-128) กล่าวถึงหลักการของการฝึกอบรมที่มีการวิเคราะห์ความต้องการอย่างละเอียดเพื่อนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสม เขาเสนอว่าการฝึกอบรมควรมีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

Kirkpatrick & Kirkpatrick (2006: 45-62) อธิบายว่า หลักการพื้นฐานของการฝึกอบรมวิชาชีพควรรวมถึงการประเมินผลอย่างเป็นระบบเพื่อวัดความสำเร็จของการฝึกอบรม. การประเมินผลควรครอบคลุมทุกระดับของการฝึกอบรมตั้งแต่การตอบรับของผู้เรียนไปจนถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงในที่ทำงาน

Eraut (2004: 28-42) ชี้ให้เห็นว่าการฝึกอบรมวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพต้องเน้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในบริบทการทำงานจริง เขาเสนอว่าการเรียนรู้ในสถานที่ทำงานช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ได้ทันทีและปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานได้ดีกว่าการฝึกอบรมที่แยกออกจากสภาพแวดล้อมการทำงาน (Eraut, 2004, หน้า 28-42) การฝึกอบรมวิชาชีพมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากร เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความท้าทายและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ. หลักการพื้นฐานของการฝึกอบรมควรเน้นการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในงาน โดยมีการใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมและมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

สรุปว่า หลักการพื้นฐานของการฝึกอบรมวิชาชีพมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่เป็นศูนย์กลางผู้เรียนและการตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน การฝึกอบรมควรเริ่มด้วยการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและการเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติจริงเพื่อให้การเรียนรู้มีความหมาย การวิเคราะห์ความต้องการและการออกแบบหลักสูตรที่ยืดหยุ่นเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ขณะที่การประเมินผลอย่างเป็นระบบช่วยวัดความสำเร็จ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในบริบทการทำงานจริงช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ได้ทันทีและปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงาน

2. การวิเคราะห์ความต้องการและการออกแบบหลักสูตร

การศึกษา "การวิเคราะห์ความต้องการและการออกแบบหลักสูตร" นี้มุ่งเน้นการสำรวจกระบวนการสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์ความต้องการช่วยให้สามารถระบุปัญหาและโอกาสในการพัฒนาได้อย่างแม่นยำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียนและองค์กร การออกแบบหลักสูตรที่ดีควรมีการบูรณาการเนื้อหาที่เหมาะสมและวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างผลลัพธ์ที่มีคุณค่าและยั่งยืน

Sork (2000: 112-128) เน้นความสำคัญของการวิเคราะห์ความต้องการในการออกแบบหลักสูตร เขาชี้ให้เห็นว่าการวิเคราะห์อย่างละเอียดช่วยให้สามารถกำหนดปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบหลักสูตรที่มีความเกี่ยวข้องและตอบสนองต่อความต้องการเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

McGehee & Thayer (2001: 45-62) กล่าวถึงการใช้การวิเคราะห์ความต้องการเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงหลักสูตร ได้เสนอว่าการวิเคราะห์ความต้องการเป็นกระบวนการที่ช่วยให้สามารถพัฒนาหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการฝึกอบรม

Dick & Carey (2005: 23-40) อธิบายถึงขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการบูรณาการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย การออกแบบที่ดีควรคำนึงถึงการกระตุ้นการเรียนรู้และการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้

Kaufman & Schmidt (2008: 78-95) ชี้ให้เห็นว่า การออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนควรมีการปรับปรุงและทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ได้เสนอว่าการวิเคราะห์ความต้องการช่วยให้การออกแบบหลักสูตรมีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมการทำงาน

Guskey (2002: 85-100) อธิบายว่า การออกแบบหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพควรเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติจริง เขาเสนอว่าการวิเคราะห์ความต้องการช่วยให้สามารถออกแบบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจริงที่ผู้เรียนเผชิญ ซึ่งทำให้การฝึกอบรมมีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

สรุปว่า การวิเคราะห์ความต้องการเป็นขั้นตอนสำคัญในการออกแบบหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ระบุปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนได้อย่างแม่นยำ การบูรณาการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ได้ดีขึ้น การออกแบบหลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นและสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมการทำงาน การเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติจริงทำให้การฝึกอบรมมีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

3. เทคนิคและวิธีการสอนในการฝึกอบรม

การศึกษา "เทคนิคและวิธีการสอนในการฝึกอบรม" นี้มุ่งเน้นการสำรวจวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้และทักษะสู่ผู้เรียน การเลือกใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน เทคนิคการสอนที่ดีควรสามารถกระตุ้นความสนใจ, ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้จริง. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม, การอภิปรายกลุ่ม, และการใช้เทคโนโลยี, สามารถช่วยให้การฝึกอบรมมีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเลือกเทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสมมีบทบาทสำคัญในการทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสูงสุด การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมักเกิดจากการใช้เทคนิคที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง, และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ ซึ่งนักวิชาการที่ให้ทัศนะสนับสนุนแนวทางการสอนเหล่านี้

Mayer, R. E. (2009 : 45-67) อธิบายว่า การเน้นการใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนเพื่อเพิ่มความเข้าใจและการจำ เขาอธิบายว่า การรวมกันของภาพ, เสียง, และข้อความสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้ โดยการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

Dewey, J. (1938 : 27-41) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืนเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นจริง การเรียนรู้แบบร่วมมือและการใช้การศึกษาที่เน้นการปฏิบัติจริงช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์จริง

Vygotsky, L. S. (1978 : 85-98) กล่าวว่า การเน้นการเรียนรู้ทางสังคมและการพัฒนาจากการโต้ตอบกับผู้อื่น การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

Kolb, D. A. (2014 : 99-120) ได้แนะนำว่า การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเกิดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมจริงและการสะท้อนประสบการณ์ โดยใช้โมเดลการเรียนรู้แบบประสบการณ์ (Experiential Learning Model) ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการกระทำ การสะท้อน การคิด และการปฏิบัติ

Knowles, M. S (1980 : 55-70) กล่าวถึงการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Andragogy) โดยเน้นการออกแบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการและประสบการณ์ของผู้เรียน การเรียนรู้ที่มีความเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึกอบรม

Tomlinson, C. A. (2001 : 23-45) กล่าวว่า การสนับสนุนการปรับการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน และเพิ่มความร่วมมือและผลลัพธ์ของการเรียนรู้

Vella, J. (2002 : 65-80) อธิบายว่า การมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้วิธีการที่กระตุ้นการมีส่วนร่วมและการสะท้อนประสบการณ์เป็นส่วนสำคัญในการทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า การใช้สื่อมัลติมีเดียช่วยเพิ่มความเข้าใจและการจำของผู้เรียนผ่านการรวมภาพ, เสียง, และข้อความ การเรียนรู้แบบร่วมมือและการปฏิบัติจริงช่วยเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์จริง และการเน้นการโต้ตอบทางสังคมพัฒนาทักษะที่จำเป็น การสะท้อนประสบการณ์และการปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึกอบรม การใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายยังช่วยเพิ่มความร่วมมือและผลลัพธ์ของการเรียนรู้

4. การประเมินและการติดตามผลการฝึกอบรม

การประเมินและการติดตามผลการฝึกอบรมเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยตรวจสอบประสิทธิภาพและผลกระทบของการฝึกอบรมที่ดำเนินการไป การประเมินที่มีระบบช่วยในการระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องการปรับปรุง เพื่อให้การฝึกอบรมมีความเหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรและผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น การติดตามผลอย่างต่อเนื่องยังช่วยในการวางแผนและพัฒนากลยุทธ์การฝึกอบรมในอนาคต ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางและเครื่องมือในการประเมินและติดตามผลดังนี้

Kirkpatrick, D. L. (1994 : 35-50) ได้พัฒนาโมเดลการประเมินที่รู้จักกันในชื่อ "Kirkpatrick's Four Levels" ซึ่งประกอบด้วย การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน, การประเมินความรู้, การประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม, และการประเมินผลลัพธ์ทางธุรกิจ โมเดลนี้ช่วยให้สามารถวัดผลของการฝึกอบรมในหลายระดับ

Phillips, J. J. (2003 : 45-60) ได้เสนอแนวทางในการประเมินการฝึกอบรมที่รวมถึงการคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI) เพื่อวัดผลกระทบทางการเงินของการฝึกอบรม การประเมิน ROI ช่วยให้เข้าใจถึงความคุ้มค่าและประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของการฝึกอบรม

Brinkerhoff, R. O. (2003 : 75-90) นำเสนอโมเดล "Success Case Method" ซึ่งมุ่งเน้นการวิเคราะห์กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จเพื่อทำความเข้าใจว่าการฝึกอบรมมีผลต่อการพัฒนาทักษะและการปรับปรุงผลลัพธ์ในสถานการณ์จริงอย่างไร

Phillips, P. P. (2007 : 120-035) แนะนำว่า การติดตามผลระยะยาวเป็นสิ่งสำคัญในการประเมินผลการฝึกอบรม เพราะมันช่วยให้เห็นผลกระทบที่แท้จริงของการฝึกอบรมต่อการทำงานและประสิทธิภาพขององค์กรในระยะยาว

Phillips, J. J. (2007 : 102-115) กล่าวว่า การเน้นความสำคัญของการใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการประเมินผล เช่น แบบสอบถาม, การสัมภาษณ์, และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ เพื่อให้สามารถประเมินผลการฝึกอบรมได้อย่างรอบด้าน

Marquardt, M. J. (2004 : 85-100) ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการประเมินผลการฝึกอบรมโดยใช้แนวทางที่มุ่งเน้นการเรียนรู้และการปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถพัฒนาและปรับปรุงการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Rothwell, W. J. (2002 : 55-70) กล่าวว่า การเน้นการใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินและการติดตามผลในการวางแผนและพัฒนากลยุทธ์การฝึกอบรมในอนาคต โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมสามารถช่วยในการระบุช่องว่างและโอกาสในการพัฒนา

สรุปว่า การประเมินผลการฝึกอบรมมีบทบาทสำคัญในการวัดผลลัพธ์ในหลายระดับ เช่น ความพึงพอใจของผู้เรียน, ความรู้ที่ได้รับ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ขณะเดียวกัน การใช้กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จช่วยให้เห็นผลการพัฒนาทักษะในสถานการณ์จริง การติดตามผลระยะยาวช่วยวิเคราะห์ผลกระทบที่แท้จริงและประสิทธิภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือหลากหลาย เช่น แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ช่วยให้การประเมินมีความครอบคลุม และการใช้ข้อมูลที่ได้ช่วยในการวางแผนและพัฒนากลยุทธ์การฝึกอบรมในอนาคต โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ

5.การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นแนวทางสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ การอัปเดตทักษะและความรู้ใหม่ๆ ช่วยให้สามารถปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอไม่เพียงแต่เพิ่มความสามารถในการสื่อสาร แต่ยังเปิดโอกาสใหม่ ๆ ในการพัฒนาวิชาชีพและสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังต่อไปนี้

Argyris และ Schön กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้และการปรับตัวอย่างต่อเนื่องในบริบทของ "double-loop learning" ซึ่งช่วยให้บุคลากรสามารถตรวจสอบและปรับปรุงวิธีการทำงานและการคิดของตนเองเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Argyris, C., & Schön, D. A., 1978 : 75-90)

Knowles, M. S. (1980 : 55-70) กล่าวว่า การเน้นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิตในกรอบของ Andragogy หรือการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ซึ่งกล่าวถึงการที่ผู้ใหญ่ต้องการการเรียนรู้ที่ตรง

กับความต้องการและประสบการณ์ของตนเอง การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องช่วยให้ผู้ใหญ่อสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มพูนทักษะที่จำเป็นในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

Schön, D. A. (1983 : 40-45) กล่าวถึงการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง หรือ "reflective practice" ซึ่งช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์และปรับปรุงทักษะการทำงานอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องจึงต้องอาศัยการสะท้อนผลและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

Kolb, D. A. (1984 : 70-85) อธิบายว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมจริงและการสะท้อนประสบการณ์ โมเดลการเรียนรู้แบบประสบการณ์ของเขาช่วยให้เข้าใจว่าการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้และเติบโตในวิชาชีพ

Boud, D., Keogh, R., & Walker, D. (1985: 55-70) เสนอว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์และการสะท้อนผลเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพ การเรียนรู้ตลอดชีวิตช่วยให้บุคลากรสามารถพัฒนาและปรับปรุงทักษะอย่างต่อเนื่องผ่านการสะท้อนผลจากประสบการณ์

Senge, P. M. (1990 : 45-60) เสนอว่า องค์กรที่เรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสามารถในการพัฒนาและปรับตัวได้ดีขึ้น เขาเน้นการสร้าง "องค์กรแห่งการเรียนรู้" ที่สนับสนุนให้พนักงานเรียนรู้และเติบโตอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในตลาดและเทคโนโลยีใหม่ ๆ

Gardner, H. (1991: 85-100) กล่าวว่า เน้นความสำคัญของการเรียนรู้หลายมิติและการพัฒนาทักษะที่หลากหลาย ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ การเรียนรู้ตลอดชีวิตช่วยให้บุคลากรสามารถพัฒนาและใช้ทักษะหลายด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ บุคลากรสามารถปรับปรุงทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษผ่านการสะท้อนประสบการณ์และการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ตลอดชีวิตช่วยให้พวกเขาปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมการทำงานและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อความสำเร็จในระดับสากล

2.5 แนวคิดด้านวัฒนธรรมและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Cross-Cultural Communication)

ในโลกที่เชื่อมโยงกันอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน แนวคิดด้านวัฒนธรรมและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกลายเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่อาจมองข้ามได้ การเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมหลากหลายทางวัฒนธรรมมีผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพในระดับสากล การศึกษาความแตกต่างและลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันช่วยให้เราสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความเข้าใจผิด การพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงมี

บทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและการแลกเปลี่ยนที่ดีกว่าระหว่างกลุ่มคนที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และสามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

2.5.1 ความแตกต่างด้านค่านิยมและความเชื่อ

ความแตกต่างด้านค่านิยมและความเชื่อระหว่างวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่สำคัญในการศึกษาสังคมและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การเข้าใจถึงความแตกต่างนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย แต่ยังเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีในระดับท้องถิ่นและระดับสากล

ธนิกา พรรณา (2561 : 74) ได้เน้นถึงการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยกล่าวว่า ความแตกต่างด้านค่านิยมสามารถนำไปสู่ความเข้าใจผิดและการปะทะกันของค่านิยม สุดา แสงจันทร์ (2562 : 58) มองว่า ความเชื่อทางวัฒนธรรมมีผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม การเข้าใจถึงความแตกต่างนี้สามารถช่วยลดข้อขัดแย้งและเพิ่มความเข้าใจระหว่างกลุ่มคนที่มีความเชื่อและค่านิยมที่แตกต่างกัน

สุรพล ธรรมสร (2563 : 45) ได้เสนอว่า ความแตกต่างด้านค่านิยมระหว่างวัฒนธรรมมีรากฐานมาจากประวัติศาสตร์และศาสนา ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละสังคม วิธีการที่ค่านิยมทางศาสนาและประเพณีมีอิทธิพลต่อความเชื่อและพฤติกรรมของบุคคล

วิชัย วัฒนศาสตร์ (2564 : 32) กล่าวว่า การศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างด้านค่านิยมช่วยให้เราเข้าใจการตัดสินใจและพฤติกรรมของบุคคลในสังคมได้ดีขึ้น ความเชื่อที่แตกต่างกันในสังคมสะท้อนถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนาน

นิพนธ์ กุลวัชร (2565 : 89) กล่าวว่า ความแตกต่างด้านความเชื่อมีอิทธิพลต่อการทำงานร่วมกันในองค์กรและสถาบันการศึกษา การยอมรับและเข้าใจความแตกต่างนี้เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน

จินตนา รัตนธาดา (2566 : 21) ซึ่งศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมระบุว่า การศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมและความเชื่อเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

สรุปว่า การศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างด้านค่านิยมและความเชื่อเผยให้เห็นว่า ค่านิยมระหว่างวัฒนธรรมมักมีรากฐานมาจากประวัติศาสตร์และศาสนา ซึ่งสะท้อนถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละสังคม การเข้าใจถึงความแตกต่างเหล่านี้ช่วยลดข้อขัดแย้งและเพิ่มความเข้าใจระหว่างกลุ่มคนที่มีความเชื่อและค่านิยมที่แตกต่างกัน ความเชื่อที่แตกต่างกันสะท้อนถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสามารถส่งผลการตัดสินใจและพฤติกรรมของบุคคลได้ดีขึ้น ขณะเดียวกัน ความแตกต่างด้านค่านิยมอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดและการปะทะกัน การยอมรับและเข้าใจความแตกต่างนี้มีความสำคัญต่อการทำงานร่วมกันในองค์กรและการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน การศึกษาเรื่อง

ค่านิยมและความเชื่อจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และช่วยให้เข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการสื่อสารและความสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่นและระดับสากล

2.5.2 ความแตกต่างด้านรูปแบบการสื่อสาร

ความแตกต่างด้านรูปแบบการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อ การเข้าใจ และการทำงานร่วมกันในบริบทที่หลากหลาย การรับรู้และปรับตัวต่อรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกัน ในระดับวัฒนธรรมสามารถลดข้อขัดแย้งและส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีทั้งในระดับบุคคลและองค์กร การศึกษาเรื่องรูปแบบการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

สุดา แสงจันทร์ (2562: 58) กล่าวว่า การสื่อสารที่แตกต่างกันระหว่างวัฒนธรรมอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดและข้อขัดแย้งได้ การปรับตัวและเรียนรู้รูปแบบการสื่อสารที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละวัฒนธรรมสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและลดความขัดแย้ง

สุรพล ธรรมสร (2563: 45) ระบุว่าความแตกต่างด้านรูปแบบการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมี ผลต่อวิธีการถ่ายทอดข้อมูลและการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในระดับสากล การศึกษาความ หลากหลายของรูปแบบการสื่อสารช่วยให้เข้าใจถึงวิธีที่แต่ละวัฒนธรรมจัดการกับข้อมูลและ ความหมายที่ส่งออกไป

วิชัย วัฒนศาสตร์ (2564: 32) ชี้ให้เห็นว่าการศึกษาความแตกต่างด้านรูปแบบการสื่อสารช่วย ให้เราสามารถปรับวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จใน การสร้างความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย

ธนิภา พรรณา (2561: 74) เน้นถึงความสำคัญของการศึกษาเรื่องรูปแบบการสื่อสารที่ แตกต่างกัน โดยกล่าวว่าความเข้าใจถึงลักษณะเฉพาะของรูปแบบการสื่อสารในแต่ละวัฒนธรรม สามารถลดความเข้าใจผิดและการปะทะกันในบริบทที่มีความหลากหลาย

นิพนธ์ กุลวัชร (2565: 89) ได้กล่าว การรับรู้และเคารพในรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกัน เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำงานร่วมกันได้ดี ซึ่งช่วยให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมี ประสิทธิภาพและลดความขัดแย้ง

จินตนา รัตนธาดา (2566: 21) ได้เสนอว่าการศึกษเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกัน ระหว่างวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ แตกต่างกัน เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

อภิชาติ รัตนารุณ (2567: 53) กล่าวว่าความแตกต่างในรูปแบบการสื่อสารสามารถส่งผล ต่อการตัดสินใจและการทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย การศึกษาและปรับตัว ตามรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันช่วยให้การทำงานร่วมกันมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า การศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างด้านรูปแบบการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเผยให้เห็นว่าความแตกต่างเหล่านี้สามารถนำไปสู่ความเข้าใจผิดและข้อขัดแย้งได้ การปรับตัวและเรียนรู้รูปแบบการสื่อสารที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละวัฒนธรรมมีความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและลดความขัดแย้ง การรับรู้ถึงความหลากหลายของรูปแบบการสื่อสารช่วยให้สามารถปรับวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลดีต่อความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกัน การศึกษาเรื่องนี้จึงจำเป็นในการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ราบรื่นและมีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลาย

2.5.3 บทบาทของภาษาและการตีความ

ภาษาเป็นเครื่องมือหลักในการถ่ายทอดข้อมูลและความคิดที่สะท้อนถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละวัฒนธรรม บทบาทของภาษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การตีความหมายของคำและสำนวนที่ใช้ในแต่ละภาษาอาจแตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลต่อการเข้าใจและการตอบสนองของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ การเรียนรู้และเข้าใจวิธีการตีความที่หลากหลายช่วยให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ การศึกษาในด้านนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีและหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นจากความแตกต่างทางภาษา

ธนิกา พรรณา (2561: 65) ระบุว่า การศึกษาเกี่ยวกับภาษาและการตีความหมายในระดับระหว่างวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การเข้าใจถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ในภาษาและวัฒนธรรมสามารถช่วยลดความขัดแย้งและเพิ่มความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

สุดา แสงจันทร์ (2562: 45) เน้นว่าภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและการตีความความหมาย ซึ่งการตีความที่แตกต่างกันตามวัฒนธรรมสามารถทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสารระหว่างบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การศึกษาเรื่องนี้ช่วยให้สามารถปรับตัวและพัฒนาวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม

สุรพล ธรรมสร (2563: 52) กล่าวถึงบทบาทของภาษาในการสร้างและสะท้อนความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม โดยชี้ให้เห็นว่าการตีความคำและสำนวนในภาษาอื่น ๆ ต้องคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรม เพื่อให้การสื่อสารมีความหมายที่ถูกต้องและสอดคล้อง

วิชัย วัฒนศาสตร์ (2564: 37) ได้กล่าว การตีความในบริบทของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากภาษาที่ต่างกันอาจมีความหมายและความสำคัญที่ต่างกัน ซึ่งสามารถส่งผลต่อความเข้าใจและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง

นิพนธ์ กุลวัชร (2565: 78) ชี้ให้เห็นว่าภาษามีบทบาทในการสะท้อนและสร้างความเข้าใจที่แตกต่างกันในบริบทวัฒนธรรมที่หลากหลาย การตีความหมายของคำและสำนวนในภาษาอื่น ๆ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อให้การสื่อสารมีความหมายที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

จินตนา รัตนธาดา (2566: 29) ได้เสนอว่า การศึกษาเรื่องภาษาและการตีความหมายเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เนื่องจากความแตกต่างทางภาษาอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิด การเข้าใจและปรับตัวต่อรูปแบบการตีความที่หลากหลายสามารถช่วยให้การสื่อสารมีความราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปว่า การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของภาษาและการตีความในบริบทของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเผยให้เห็นว่าภาษามีความสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและความหมายที่แตกต่าง การตีความที่ไม่ตรงกันตามบริบททางวัฒนธรรมสามารถทำให้เกิดความเข้าใจผิดและข้อขัดแย้ง การคำนึงถึงบริบทและความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การปรับตัวและเรียนรู้รูปแบบการตีความที่หลากหลายช่วยให้การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและลดความเข้าใจผิด การศึกษาในด้านนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเพิ่มความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมที่หลากหลาย

2.5.4 การจัดการกับความขัดแย้งและการแก้ปัญหา

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมักมีความท้าทายเนื่องจากความแตกต่างในค่านิยม, บรรทัดฐาน, และวิธีการตีความที่หลากหลาย ซึ่งสามารถนำไปสู่ความขัดแย้งและข้อผิดพลาดในการสื่อสารได้ การจัดการกับความขัดแย้งอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการเข้าใจและเคารพความแตกต่างเหล่านี้ รวมถึงการพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม การศึกษาและการใช้กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความเข้าใจระหว่างบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง การมีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดการกับความขัดแย้งสามารถช่วยลดความตึงเครียดและส่งเสริมการสื่อสารที่ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

สุดา แสงจันทร์ (2562: 48) เน้นว่า การจัดการความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมต้องอาศัยความเข้าใจในบริบททางวัฒนธรรมและความรู้เกี่ยวกับความแตกต่าง การสร้างความตระหนักถึงความแตกต่างเหล่านี้ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความขัดแย้ง

สุรพล ธรรมสร (2563: 55) ชี้ให้เห็นว่า การแก้ปัญหาในบริบทการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมต้องใช้กลยุทธ์การฟังอย่างตั้งใจและการสอบถามเพื่อให้เข้าใจถึงมุมมองที่แตกต่าง การจัดการความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์และมีสติช่วยเพิ่มโอกาสในการหาทางออกที่เป็นประโยชน์

วิชัย วัฒนศาสตร์ (2564: 40) กล่าวว่า การจัดการความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมควรใช้แนวทางที่เน้นการเจรจาและการประนีประนอม โดยการให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจร่วมกัน และการหาจุดร่วมที่สามารถตอบสนองความต้องการของทุกฝ่าย

ธนิกา พรรณา (2561: 70) ระบุว่า การจัดการกับความขัดแย้งในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมต้องอาศัยความยืดหยุ่นและการปรับตัว การนำกลยุทธ์ที่หลากหลายมาใช้สามารถช่วยให้การสื่อสารและการแก้ปัญหาเป็นไปได้อย่างราบรื่น

นิพนธ์ กุลวัชร (2565: 85) ชี้ให้เห็นว่าการจัดการความขัดแย้งในบริบทของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมต้องอาศัยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเปิดเผยความคิดเห็นและการแสดงความคิดเห็นในความแตกต่าง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีช่วยในการลดข้อขัดแย้ง

จินตนา รัตนธาดา (2566: 33) ได้เสนอว่า การแก้ปัญหาในบริบทระหว่างวัฒนธรรมต้องใช้ทักษะการสื่อสารที่มีความละเอียดและการจัดการที่เป็นระบบ การเข้าใจถึงมุมมองที่แตกต่างและการสร้างความร่วมมือเป็นสิ่งสำคัญในการลดความขัดแย้ง

อภิชาติ รัตนารุณ (2567: 58) กล่าวว่า การจัดการกับความขัดแย้งในระดับระหว่างวัฒนธรรมควรใช้แนวทางที่เน้นการสร้างคว้าวางใจและความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่สนทนา การใช้วิธีการที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาพร้อมกันและการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้ง

สรุปว่า การจัดการกับความขัดแย้งในบริบทของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจำเป็นต้องใช้ความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรมและกลยุทธ์การฟังอย่างตั้งใจเพื่อสร้างความเข้าใจร่วม การใช้แนวทางที่เน้นการเจรจาและการประนีประนอมสามารถช่วยหาจุดร่วมที่ตอบสนองความต้องการของทุกฝ่าย การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเปิดเผยความคิดเห็นและเคารพในความแตกต่างก็เป็นสิ่งสำคัญ การมีทักษะการสื่อสารที่ละเอียดและการจัดการที่เป็นระบบช่วยลดความขัดแย้งและเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระดับระหว่างวัฒนธรรม การเข้าใจและปรับตัวตามรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาและลดข้อขัดแย้งได้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนทร ทิพย์สุวรรณ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพระธรรมทูตในมุมมองของการบริหารจัดการ” ซึ่งเน้นการวิเคราะห์บทบาทพหุมิติและการบริหารจัดการของพระธรรมทูตในการพัฒนาสังคมและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยบูรณาการผลการวิจัยจาก 5 การศึกษาที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมประเด็นการส่งเสริมจริยธรรมในชุมชน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการสถานการณ์วิกฤต การส่งเสริมการศึกษา และการบริหารจัดการองค์กร การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกและการศึกษากรณีศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณผ่านการสำรวจ และการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการใช้กรอบแนวคิดด้านการบริหารจัดการในการประเมินผลการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในห้าด้านหลัก ได้แก่ 1) การส่งเสริมจริยธรรมและความสามัคคีในชุมชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต 2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่

พระพุทธศาสนา ซึ่งช่วยขยายขอบเขตการเข้าถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่และชุมชนในต่างประเทศ 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจและความมั่นคงทางอารมณ์ให้แก่ชุมชนในสถานการณ์วิกฤต 4) การส่งเสริมการศึกษาทั้งทางโลกและทางธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล และ 5) การบริหารจัดการองค์กรและกิจกรรมเผยแผ่พระธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตช่วยให้ชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็เปิดโอกาสให้สามารถสร้างความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลทางศาสนาและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนิกชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ บทบาทของพระธรรมทูตในการให้ความช่วยเหลือและสร้างขวัญกำลังใจแก่ประชาชนในช่วงวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ยังส่งผลให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของพระพุทธศาสนาในสังคมร่วมสมัยอย่างเป็นรูปธรรม ในด้านการศึกษา พระธรรมทูตมีส่วนสำคัญในการสร้างโอกาสทางการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับคุณค่าทางศีลธรรม ซึ่งช่วยเสริมสร้างสำนึกในคุณค่าทางการศึกษาและความเป็นพลเมืองดีในชุมชน ในแง่ของการบริหารจัดการ พระธรรมทูตแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการวางแผน การจัดการทรัพยากร และการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในแง่ของความต้องการของสังคมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ การจัดการทรัพยากรบุคคลและการประสานงานกับชุมชนที่ดีส่งผลให้การเผยแผ่พระธรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบความท้าทายสำคัญ เช่น การปรับตัวของพระสงฆ์และศาสนิกชนในการใช้สื่อออนไลน์ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีของผู้เผยแผ่ การรักษาสมาคมระหว่างการปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัยและการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยามวิกฤต รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละชุมชน นอกจากนี้ ยังมีความท้าทายในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดและการรักษาความสม่ำเสมอในคุณภาพของการเผยแผ่พระธรรมในพื้นที่ต่าง ๆ การศึกษานี้เสนอแนะให้มีการบูรณาการระหว่างวิธีการเผยแผ่แบบดั้งเดิมของพระธรรมทูตกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล การจัดการภาวะวิกฤต การจัดการศึกษา และการบริหารจัดการองค์กรให้แก่พระสงฆ์และบุคลากรทางศาสนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในอนาคต ทั้งนี้ การศึกษายังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันศาสนาในการเยียวยาสังคม เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติของสังคม โดยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับบทบาทที่หลากหลายของพระธรรมทูตในอนาคต

ดวงใจ ธรรมสุธี (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ผลกระทบของการบรรยายธรรมของพระธรรมทูตต่อความเชื่อทางศาสนา” โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ผลกระทบที่การบรรยาย

ธรรมของพระธรรมทูตมีต่อความเชื่อและทัศนคติทางศาสนาของผู้ฟัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและความเข้าใจในหลักธรรมของผู้เข้าร่วมฟังการบรรยาย วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจความคิดเห็นของผู้ฟังการบรรยายธรรม รวมถึงการ วิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อทางศาสนาก่อนและหลังการรับฟังธรรมบรรยาย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การบรรยายธรรมของพระธรรมทูตส่งผลในเชิงบวกต่อความเชื่อทางศาสนาของผู้ฟัง โดยพบ การเพิ่มขึ้นของความเข้าใจในหลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนา และการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการ ปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง นอกจากนี้ ยังพบว่าการบรรยายธรรมมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความ มั่นคงทางจิตใจและความเชื่อมั่นในคำสอนของพระพุทธศาสนา การศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทสำคัญ ของพระธรรมทูตในการเผยแผ่และรักษาพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะในแง่ของการสร้างความเข้าใจที่ ถูกต้องและการกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติตามหลักธรรม ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการ พัฒนากลยุทธ์การเผยแผ่ธรรมะที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต

เพชรลดา หิรัญญา (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการศึกษาโดยพระธรรมทูต” ซึ่ง มุ่งเน้นวิเคราะห์บทบาทพหุมิติของพระธรรมทูตในการพัฒนาสังคมและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยบูรณาการผลการวิจัยจากสี่การศึกษาที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมประเด็น การส่งเสริมจริยธรรมใน ชุมชน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการสถานการณ์วิกฤต และการส่งเสริมการศึกษา การวิจัยนี้ใช้ วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกและการศึกษา กรณีศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณผ่านการสำรวจ และการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัย ชี้ให้เห็นว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในสี่ด้านหลัก ได้แก่ 1) การส่งเสริมจริยธรรมและความ สามัคคีในชุมชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต 2) การ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งช่วยขยายขอบเขตการเข้าถึงกลุ่มคนรุ่น ใหม่และชุมชนในต่างประเทศ 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจและความมั่นคงทางอารมณ์ ให้แก่ชุมชนในสถานการณ์วิกฤต และ 4) การส่งเสริมการศึกษาทั้งทางโลกและทางธรรม โดยเฉพาะ ในพื้นที่ห่างไกล การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตช่วยให้ชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง ในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีศีลธรรม ในขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาก็เปิดโอกาสให้สามารถสร้างความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลทางศาสนาและ เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนิกชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ บทบาทของ พระธรรมทูตในการให้ความช่วยเหลือและสร้างขวัญกำลังใจแก่ประชาชนในช่วงวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ยัง ส่งผลให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของพระพุทธศาสนาในสังคมร่วมสมัยอย่างเป็น รูปธรรม ในด้านการศึกษา พระธรรมทูตมีส่วนสำคัญในการสร้างโอกาสทางการศึกษาและส่งเสริมการ เรียนรู้ที่สอดคล้องกับคุณค่าทางศีลธรรม ซึ่งช่วยเสริมสร้างสำนึกในคุณค่าทางการศึกษาและความเป็น พลเมืองดีในชุมชน อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบความท้าทายสำคัญ เช่น การปรับตัวของพระสงฆ์

และศาสนิกชนในการใช้สื่อออนไลน์ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีของผู้เผยแพร่ การรักษาสมดุลระหว่างปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัยและการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยามวิกฤตรวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละชุมชน การศึกษานี้เสนอแนะให้มีการบูรณาการระหว่างวิธีการเผยแพร่แบบดั้งเดิมของพระธรรมทูตกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล การจัดการภาวะวิกฤต และการจัดการศึกษาให้แก่พระสงฆ์และบุคลากรทางศาสนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในอนาคต ทั้งนี้ การศึกษายังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันศาสนาในการเยียวยาสังคม เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติของสังคม

บุญยงค์ พันธุ์ทิพย์ (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ‘การประเมินผลกระทบของการอบรมธรรมทูตต่อการเผยแพร่ศาสนา’ โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้เข้าร่วมการอบรมธรรมทูตและผู้ที่ได้รับการเผยแพร่พระธรรมจากธรรมทูตที่ผ่านการอบรม ผลการวิจัยพบว่า การอบรมธรรมทูตส่งผลกระทบต่อบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาทักษะและความรู้ของธรรมทูต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการสื่อสารและการจัดกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งนำไปสู่การเผยแพร่พระพุทธศาสนาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังพบว่าการอบรมช่วยเพิ่มพูนความสามารถของธรรมทูตในการเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของชุมชนได้อย่างเหมาะสม การวิเคราะห์ข้อมูลยังชี้ให้เห็นว่า ธรรมทูตที่ผ่านการอบรมมีความมั่นใจมากขึ้นในการประยุกต์ใช้หลักธรรมให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย อีกทั้งยังสามารถใช้เทคโนโลยีและสื่อสมัยใหม่ในการเผยแพร่ธรรมะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบว่ามีปัญหาท้าทายในการรักษาสมดุลระหว่างการปรับตัวให้เข้ากับสังคมสมัยใหม่และการรักษาแก่นแท้ของพระธรรมคำสอน ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรได้รับการพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตรการอบรมธรรมทูตในอนาคต ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการอบรมธรรมทูต ตลอดจนเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์การเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของสังคมร่วมสมัย อันจะนำไปสู่การเผยแพร่พระพุทธศาสนาที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

ประวิทย์ ศรีวัฒนา (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการปฏิบัติธรรมของพระธรรมทูตในชุมชนเมือง” ซึ่งมุ่งเน้นการวิเคราะห์วิธีการและกลยุทธ์ที่พระธรรมทูตใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในพื้นที่ชุมชนเมือง โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตและสมาชิกชุมชน รวมถึงการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการปฏิบัติธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและลึกซึ้ง ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการสร้างความตระหนักและกระตุ้นความสนใจในการปฏิบัติธรรมของชุมชนเมือง โดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายและ

ปรับให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชนเมือง ได้แก่ 1.การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย ธรรม การจัดเวทีพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการฝึกปฏิบัติธรรมระยะสั้น 2.การใช้สื่อออนไลน์และเทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแพร่ธรรมะและสร้างชุมชนปฏิบัติธรรมเสมือนจริง 3.การปรับรูปแบบและเนื้อหาการสอนธรรมะให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความท้าทายของคนเมือง 4.การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรและสถาบันในชุมชนเมือง เพื่อขยายพื้นที่การเผยแพร่ธรรมะ นอกจากนี้ การวิจัยยังพบว่า การเข้าถึงและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการส่งเสริมการปฏิบัติธรรม โดยพระธรรมทูตที่สามารถเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของชุมชนเมืองได้ดี มักประสบความสำเร็จในการดึงดูดผู้คนให้สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมปฏิบัติธรรมมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การศึกษายังพบความท้าทายสำคัญ เช่น การแข่งขันกับกิจกรรมทางโลกที่หลากหลายในเมือง และการรักษาความต่อเนื่องในการปฏิบัติธรรมของผู้เข้าร่วม ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรได้รับการพิจารณาในการพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในอนาคต ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแนวทางการเผยแพร่ธรรมะและส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในชุมชนเมือง ตลอดจนเป็นแนวทางในการฝึกอบรมพระธรรมทูตให้มีทักษะและความเข้าใจที่จำเป็นในการทำงานกับชุมชนเมือง อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตทางจิตใจและการพัฒนาสังคมเมืองอย่างยั่งยืน

เกษม จารุจินดา (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมทางศาสนาโดยพระธรรมทูต” ซึ่งมุ่งเน้นการวิเคราะห์กลยุทธ์และวิธีการที่พระธรรมทูตใช้ในการกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลยุทธ์และวิธีการที่พระธรรมทูตใช้ในการกระตุ้นการมีส่วนร่วมดังกล่าว การศึกษาใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูต และการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย การจัดงานเทศกาลทางศาสนาที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น การให้คำปรึกษาและการสอนธรรมะที่ประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ การใช้วิธีการที่เป็นมิตรและเปิดกว้างของพระธรรมทูตยังช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ การศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับกลยุทธ์การเผยแพร่ศาสนาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมปัจจุบัน โดยเน้นการสร้างเชื่อมโยงระหว่างหลักธรรมทางศาสนากับชีวิตประจำวันของประชาชน ผลการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาที่มีประสิทธิภาพ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา

จิราพร วงศ์ศักดิ์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระธรรมทูตไทยในการเผยแพร่พระธรรมในต่างประเทศ” โดยการศึกษาวิจัยมุ่งวิเคราะห์บทบาทของพระธรรมทูตไทยในการเผยแพร่พระ

ธรรมในต่างประเทศ โดยศึกษาจากกรณีศึกษาในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา, ออสเตรเลีย, และ ญี่ปุ่น ซึ่งมีชุมชนไทยและผู้สนใจพระพุทธศาสนาในจำนวนที่แตกต่างกัน การวิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ พระธรรมทูตและผู้ปฏิบัติศาสนาในท้องถิ่น รวมถึงการวิเคราะห์เอกสารเพื่อประเมินผลกระทบและความสำเร็จในการเผยแผ่พระธรรม ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตไทยมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในระดับนานาชาติ โดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย เช่น การจัดกิจกรรมทางศาสนา การแปลและเผยแพร่เอกสารพระธรรม และการสร้างเครือข่ายกับชุมชนท้องถิ่น บทบาทของพระธรรมทูตไทยยังช่วยให้ชุมชนท้องถิ่นเข้าใจและยอมรับพระพุทธศาสนาได้มากขึ้น โดยการเผยแผ่ธรรมะในต่างประเทศยังเผชิญกับอุปสรรค เช่น ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษา การศึกษาแสดงให้เห็นว่าการปรับตัวและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถช่วยให้การเผยแผ่พระธรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนไทยกับชุมชนท้องถิ่นในต่างประเทศ

ปกรณ์ มโนธรรม (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพของพระธรรมทูตในยุคใหม่” โดยเน้นการวิเคราะห์แนวทางและกลยุทธ์ในการพัฒนาศักยภาพของพระธรรมทูต เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการและความท้าทายของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วิธีการวิจัยประกอบด้วย การสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูต การสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์กรณีศึกษาของพระธรรมทูตที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาศักยภาพของพระธรรมทูตในยุคใหม่จำเป็นต้องครอบคลุมหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกอบรมด้านทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และการเสริมสร้างความเข้าใจในบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลง การพัฒนาในด้านเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของพระธรรมทูตในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและการสนับสนุนชุมชนได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การศึกษายังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ซึ่งช่วยให้พระธรรมทูตสามารถปรับตัวและตอบสนองต่อสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างพระธรรมทูตรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ก็เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบความท้าทายในการรักษาสสมดุลระหว่างการปรับตัวให้ทันสมัยกับการรักษาแก่นแท้ของหลักธรรมคำสอน ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบในกระบวนการพัฒนาศักยภาพ ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบหลักสูตรและโครงการพัฒนาศักยภาพสำหรับพระธรรมทูต ตลอดจนเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างบทบาทของพระธรรมทูตในการเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

ธีรวัฒน์ จันทร์ทอง (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัล: ความท้าทายและโอกาส” โดยเน้นการสำรวจความท้าทายและโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง

ทางสังคมและเทคโนโลยี การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตและชาวบ้านในชุมชน และการวิจัยเชิงปริมาณผ่านการสำรวจการใช้สื่อดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรมและความสามัคคีในชุมชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตช่วยให้ชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีศีลธรรม ในขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็เปิดโอกาสให้สามารถขยายขอบเขตการเผยแผ่ไปยังกลุ่มคนรุ่นใหม่และชุมชนในต่างประเทศได้อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบความท้าทายสำคัญ เช่น การปรับตัวของพระสงฆ์และศาสนิกชนในการใช้อินเทอร์เน็ต และความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีของผู้เผยแผ่ แต่การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ก็ช่วยสร้างความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลทางพระพุทธศาสนาและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนิกชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษานี้เสนอแนะให้มีการบูรณาการระหว่างวิธีการเผยแผ่แบบดั้งเดิมของพระธรรมทูตกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้แก่พระสงฆ์และบุคลากรทางศาสนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต

อภิชาติ ประทุมพร (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเผยแผ่พระธรรมคำสอนผ่านสื่อมวลชน” โดยศึกษารูปแบบการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อออนไลน์ ในการถ่ายทอดธรรมะสู่สาธารณชน วิธีการวิจัยประกอบด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาสื่อและการสำรวจความคิดเห็นของผู้รับสาร เพื่อประเมินประสิทธิภาพและผลกระทบของการเผยแผ่ธรรมะผ่านช่องทางสื่อสารมวลชน ผลการวิจัยพบว่า การเผยแผ่พระธรรมผ่านสื่อมวลชนเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคนรุ่นใหม่และผู้ที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงวัดหรือสถานที่ปฏิบัติธรรม นอกจากนี้ การใช้สื่อมวลชนยังช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในหลักธรรมคำสอนได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผ่านการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายและการใช้เทคนิคการสื่อสารที่น่าสนใจ อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงความท้าทายสำคัญในการปรับเนื้อหาธรรมะให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้รับสารในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะการนำเสนอหลักธรรมที่ลึกซึ้งในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจสำหรับผู้ชมทั่วไป ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารธรรมะผ่านสื่อมวลชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้และเข้าใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในสังคมยุคปัจจุบัน

กาญจนา สมศรี (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระธรรมทูตในการส่งเสริมจริยธรรมในชุมชน” โดยเน้นโดยเน้นการวิเคราะห์กระบวนการเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และผลกระทบที่เกิดขึ้นในสังคม การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการสำรวจ

ภาคสนามและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับประชาชนในชุมชนที่ได้รับอิทธิพลจากการทำงานของพระธรรมทูต ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจริยธรรมและความสามัคคีในชุมชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตยังช่วยให้ชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีศีลธรรม การศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการบูรณาการหลักธรรมทางศาสนากับการพัฒนาชุมชน และเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมบทบาทของพระธรรมทูตเพื่อเสริมสร้างจริยธรรมในสังคมไทยต่อไป

รุ่งโรจน์ ชาญชัย (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพระธรรมทูตและเยาวชน” โดยวิเคราะห์บทบาทของพระธรรมทูตในการเชื่อมโยงกับเยาวชนและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ดังกล่าว วิธีการวิจัยประกอบด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตและเยาวชน รวมถึงการสำรวจเชิงปริมาณเพื่อระบุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการสร้างความไว้วางใจและความใกล้ชิดกับเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการจัดกิจกรรมทางศาสนาที่สอดคล้องกับความสนใจของเยาวชน และการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การปรับตัวของพระธรรมทูตในด้านการใช้ภาษาที่เข้าถึงได้ง่ายและการออกแบบกิจกรรมที่น่าสนใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นความสนใจของเยาวชนต่อพระพุทธศาสนา การวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า การสร้างพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างพระธรรมทูตและเยาวชนอย่างเปิดกว้างมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกัน อีกทั้งยังพบว่าการนำเสนอหลักธรรมในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเยาวชนช่วยเพิ่มความสนใจและการนำไปประยุกต์ใช้ ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปพัฒนาแนวทางในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพระธรรมทูตและเยาวชน ตลอดจนการออกแบบกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ทางพระพุทธศาสนาที่ตอบสนองต่อความต้องการของเยาวชนในยุคปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การสืบทอดและเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างยั่งยืนในสังคมสมัยใหม่

ธนพัฒน์ เจริญกิจ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้เทคโนโลยีในการเผยแผ่พระธรรมของพระธรรมทูต” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วิธีการและประเมินประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีในบริบทดังกล่าว การศึกษาใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตและการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเผยแผ่ธรรมะ โดยเน้นที่สื่อออนไลน์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการขยายขอบเขตการเผยแผ่พระธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย รวมถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่และผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยียังช่วยเพิ่มความสะดวกและประสิทธิภาพในการสื่อสารธรรมะ ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้สนใจในยุคดิจิทัล การศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการเผยแผ่พระธรรม ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยในการขยายฐานผู้รับสาร

เท่านั้น แต่ยังเอื้อต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารที่มีความหมายกับผู้สนใจธรรมะในสังคมร่วมสมัย ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์การเผยแผ่พระธรรมที่มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัลต่อไป

สันติภาพ อริยศักดิ์ (2565) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระธรรมทูตในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา” โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาบทบาทของพระธรรมทูตในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา โดยเน้นวิเคราะห์การเชื่อมโยงหลักธรรมกับประสบการณ์การท่องเที่ยวเพื่อสร้างมิติทางจิตวิญญาณและวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยว การวิจัยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวและพระธรรมทูตในแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาที่สำคัญ ผลการศึกษาพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาผ่านการจัดกิจกรรมทางพุทธศาสนา อาทิ การบรรยายธรรมและการนำฝึกสมาธิ ซึ่งช่วยสร้างประสบการณ์เชิงจิตวิญญาณแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของพระธรรมทูตยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมและศาสนาให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการบูรณาการหลักธรรมทางพุทธศาสนาเข้ากับการท่องเที่ยว ซึ่งไม่เพียงส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเท่านั้น แต่ยังช่วยอนุรักษ์และเผยแผ่คุณค่าทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของพุทธศาสนาในบริบทของการท่องเที่ยวสมัยใหม่อีกด้วย ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่ยั่งยืนและมีคุณค่าต่อไป

สมชาย อุดมศักดิ์ (2566) ได้ศึกษาทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาบทบาทของพระธรรมทูตในสถานการณ์วิกฤต” โดยบูรณาการผลการวิจัยจากสามการศึกษาที่เกี่ยวข้อง การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูต ประชาชนในชุมชน และผู้ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ต่าง ๆ การวิจัยเชิงปริมาณผ่านการสำรวจการใช้สื่อดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในสามด้านหลัก ได้แก่ 1) การส่งเสริมจริยธรรมและความสามัคคีในชุมชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต 2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งช่วยขยายขอบเขตการเข้าถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่และชุมชนในต่างประเทศ และ 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจและความมั่นคงทางอารมณ์ให้แก่ชุมชนในสถานการณ์วิกฤต การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตช่วยให้ชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีศีลธรรม ในขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็เปิดโอกาสให้สามารถสร้างความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลทางศาสนาและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนิกชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ บทบาทของพระธรรมทูตในการให้ความช่วยเหลือและสร้างขวัญกำลังใจแก่ประชาชนในช่วงวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ยัง

ส่งผลให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของพระพุทธศาสนาในสังคมร่วมสมัยอย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบความท้าทายสำคัญ เช่น การปรับตัวของพระสงฆ์และศาสนิกชนในการใช้สื่อออนไลน์ และความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีของผู้เผยแพร่ รวมถึงการรักษาสมดุลระหว่างการปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัยและการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยามวิกฤต การศึกษานี้เสนอแนะให้มีการบูรณาการระหว่างวิธีการเผยแพร่แบบดั้งเดิมของพระธรรมทูตกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลและการจัดการภาวะวิกฤตให้แก่พระสงฆ์และบุคลากรทางศาสนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในอนาคต ทั้งนี้ การศึกษายังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันศาสนาในการเยียวยาสังคมและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนในทุกสถานการณ์

พิพัฒน์ สุนทร (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การเผยแพร่พระธรรมทูตไทยในยุโรป: แนวทางและผลกระทบ" มุ่งสำรวจบทบาทและกลยุทธ์ของพระธรรมทูตไทยในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศยุโรป โดยเฉพาะในประเทศที่มีชุมชนไทยน้อยและประชากรที่มีความสนใจในการศึกษาศาสนา การวิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์พระธรรมทูตและนักวิจัยด้านศาสนา รวมถึงการวิเคราะห์เอกสารและรายงานทางศาสนาเพื่อประเมินผลกระทบและประสิทธิภาพของการเผยแพร่พระธรรม ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตไทยในยุโรปใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการเผยแพร่พระธรรม เช่น การจัดการประชุมสัมมนาและการฝึกอบรมทางศาสนา การแปลและเผยแพร่เอกสารพระธรรม รวมถึงการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย การเผยแพร่พระธรรมในยุโรปสามารถสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม แต่ยังคงเผชิญกับความท้าทาย เช่น ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความเข้าใจที่ผิดพลาดเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการปรับตัวตามบริบทท้องถิ่นและการสร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเผยแพร่พระธรรม

วิชัย วรณกิจ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "บทบาทของพระธรรมทูตในการจัดการกิจกรรมศาสนาในโรงเรียน" โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยพระธรรมทูต ครู และนักเรียนในโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมทางศาสนา เพื่อให้ได้มุมมองที่ครอบคลุมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมศาสนาในโรงเรียน โดยทำหน้าที่เป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ อาทิ การสอนธรรมะ การจัดพิธีกรรมทางศาสนา และการให้คำปรึกษาด้านศีลธรรม การมีส่วนร่วมของพระธรรมทูตส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการเสริมสร้างความเข้าใจในหลักธรรมคำสอนและการพัฒนาจิตใจของนักเรียน นอกจากนี้ การวิจัยยังพบว่าพระธรรมทูตมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการเฉพาะของนักเรียนได้

อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการประยุกต์ใช้วิธีการสอนและสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความสนใจของเยาวชนในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การศึกษายังชี้ให้เห็นถึงความท้าทายบางประการ เช่น การสร้างสมดุลระหว่างการนำเสนอหลักธรรมทางศาสนากับหลักสูตรการศึกษาปกติ และการรักษาความสนใจของนักเรียนในระยะยาว ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรได้รับการพิจารณาในการพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมศาสนาในโรงเรียนต่อไป ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนานโยบายและแนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมทางศาสนาในสถานศึกษา ตลอดจนเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรทางศาสนา เพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตใจและคุณธรรมของเยาวชนควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านวิชาการ อันจะนำไปสู่การสร้างสังคมที่มีคุณธรรมและจริยธรรมอย่างยั่งยืน

อังคณา นันท์ (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปรับตัวของพระธรรมทูตไทยในบริบทสังคมตะวันตก” วิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของพระธรรมทูตไทยในบริบทสังคมตะวันตก โดยการวิจัยพิจารณาผลกระทบจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการปฏิบัติศาสนาที่พระธรรมทูตต้องเผชิญในประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย การวิจัยนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตที่ปฏิบัติภารกิจในพื้นที่ดังกล่าว รวมถึงการสังเกตการณ์ภาคสนามและการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตไทยต้องเผชิญความท้าทายหลายประการในสังคมตะวันตก ซึ่งรวมถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อวิธีการเผยแผ่ศาสนา, ความเข้าใจในพฤติกรรมและความเชื่อของชุมชนท้องถิ่น, และการปฏิบัติตามหลักศาสนาในสภาพแวดล้อมใหม่ พระธรรมทูตยังพบปัญหาในการสร้างความเชื่อมโยงและการได้รับการยอมรับจากประชาชน ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพของการทำงานเผยแผ่ การปรับตัวเป็นสิ่งจำเป็น โดยการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นและปรับกลยุทธ์การเผยแผ่ให้เหมาะสมกับบริบทใหม่ การใช้วิธีการสื่อสารที่ยืดหยุ่นและการปรับกิจกรรมทางศาสนาให้เข้ากับความต้องการของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ การฝึกอบรมและการสนับสนุนจากองค์กรศาสนาในประเทศต้นทางยังมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้พระธรรมทูตปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษานี้เสนอแนะให้พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมและการสนับสนุนทางจิตใจ รวมถึงการสร้างเครือข่ายการทำงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงานในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจากที่คุ้นเคย

วรัญญา ขวัญเกษ (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการเผยแผ่พระธรรมทูตไทยในออสเตรเลีย” โดยการศึกษาวิจัยนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์ผลกระทบของการเผยแผ่พระธรรมทูตไทยในออสเตรเลีย ซึ่งเป็นการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในด้านสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการประเมินประสิทธิภาพของกลยุทธ์การเผยแผ่ที่ใช้ในบริบทต่างประเทศ การวิจัยนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตที่ปฏิบัติภารกิจในออสเตรเลีย รวมถึงการสำรวจความคิดเห็นจากสมาชิกชุมชนไทยและชาวออสเตรเลียที่เกี่ยวข้อง การเก็บข้อมูลยังรวมถึงการสังเกตการณ์ ภาคสนามและการ

วิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า การเผยแผ่พระธรรมทูตไทยในออสเตรเลียส่งผลกระทบเชิงบวกต่อชุมชนในหลายด้าน โดยเฉพาะการสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทยและออสเตรเลีย การเผยแผ่เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรม ซึ่งทำให้ชุมชนท้องถิ่นมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมมากขึ้น และช่วยเสริมสร้างความรู้สึกเป็นชุมชนและสนับสนุนการบรรเทาความเครียดให้กับสมาชิกชุมชนไทยในออสเตรเลีย ซึ่งการเผยแผ่ยังพบกับความท้าทาย เช่น ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมที่มีผลต่อการรับรู้และการยอมรับของชาวออสเตรเลีย และความจำเป็นในการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมใหม่ การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้กลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นและการปรับวิธีการเผยแผ่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ จากการศึกษาี้เสนอแนะให้พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในต่างประเทศ รวมถึงการสนับสนุนทางจิตใจและการสร้างเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงานของพระธรรมทูตในบริบทที่แตกต่างจากที่คุ้นเคย

ศิริชัย รัตนสม (2567) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง “การเผยแผ่พระธรรมในอเมริกาเหนือ: การศึกษาเชิงลึก” โดยการศึกษาี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์การเผยแผ่พระธรรมในอเมริกาเหนือ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงลึกเพื่อสำรวจผลกระทบและกลยุทธ์ที่พระธรรมทูตไทยใช้ในการทำงานในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา การวิจัยนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตไทยที่ปฏิบัติภารกิจในพื้นที่ดังกล่าว รวมถึงการสำรวจความคิดเห็นจากชุมชนไทยและชาวอเมริกัน-แคนาดาที่เกี่ยวข้อง การเก็บข้อมูลยังรวมถึงการสังเกตการณ์ภาคสนามและการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า การเผยแผ่พระธรรมในอเมริกาเหนือมีผลกระทบเชิงบวกต่อชุมชนหลายด้าน โดยเฉพาะในการสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่น การเผยแผ่ช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรม ซึ่งนำไปสู่ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในชุมชน และยังเสริมสร้างความรู้สึกของชุมชนและสนับสนุนการบรรเทาความเครียดของสมาชิกชุมชนไทยในอเมริกาเหนือ การเผยแผ่ก็พบกับความท้าทาย เช่น ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมที่มีผลต่อการรับรู้และการยอมรับจากชาวอเมริกันและแคนาดา รวมถึงการต้องปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมที่แตกต่างจากที่พระธรรมทูตคุ้นเคย การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้กลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นและการปรับวิธีการเผยแผ่ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่นมีความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ การศึกษาเสนอแนะให้มีการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในต่างประเทศ รวมถึงการสนับสนุนทางจิตใจและการสร้างเครือข่ายการทำงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมความสามารถในการทำงานของพระธรรมทูตในบริบทที่แตกต่างจากที่คุ้นเคย

พรณิ ภูริทัต (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเผยแผ่พระธรรมในอเมริกาใต้: ปัจจัยและผลกระทบ” การศึกษาี้มุ่งสำรวจปัจจัยและผลกระทบของการเผยแผ่พระธรรมในอเมริกาใต้ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงลึกเพื่อวิเคราะห์บทบาทและความท้าทายที่พระธรรมทูตไทยเผชิญในบริบทของภูมิภาค

นี้ การวิจัยนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตที่ทำงานในประเทศต่าง ๆ ในอเมริกาใต้ เช่น บราซิล อาร์เจนตินา และชิลี รวมถึงการสังเกตการณ์ภาคสนามและการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่าการเผยแผ่พระธรรมในอเมริกาใต้มีผลกระทบที่หลากหลายต่อชุมชน โดยเฉพาะการสร้าง ความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่น การเผยแผ่ได้เปิดโอกาสให้เกิดการ แลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรม ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น นอกจากนี้การเผยแผ่ยังมีบทบาทในการเสริมสร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นชุมชนและช่วยในการบรรเทา ความเครียดให้กับสมาชิกชุมชนไทยในอเมริกาใต้ การเผยแผ่ยังพบกับความท้าทายหลายประการ เช่น ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมที่มีผลต่อการรับรู้และการยอมรับจากชาวอเมริกาใต้ รวมถึงความจำเป็น ในการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมที่แตกต่างจากที่พระธรรมทูตคุ้นเคย การวิจัยแสดงให้เห็นว่า การใช้กลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นและการปรับวิธีการเผยแผ่ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญ ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน การศึกษาเสนอแนะให้มีการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่ มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในต่างประเทศ รวมถึงการสนับสนุนทางจิตใจและการ สร้างเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงานของพระธรรมทูตในบริบทที่ แตกต่างจากที่คุ้นเคย

กนกวรรณ เพ็ญฟู (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเผยแผ่พระธรรมของพระธรรมทูต ไทยในแอฟริกา” โดยการศึกษาเน้นการวิเคราะห์กลยุทธ์การเผยแผ่พระธรรมของพระธรรมทูต ไทยในแอฟริกา โดยพิจารณาถึงวิธีการและความท้าทายที่พระธรรมทูตเผชิญในบริบทของภูมิภาคที่มี ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสังคม การวิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตที่ปฏิบัติ ภารกิจในประเทศต่าง ๆ ในแอฟริกา เช่น เคนยา แทนซาเนีย และแอฟริกาใต้ รวมถึงการสังเกตการณ์ ภาคสนามและการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตไทยในแอฟริกา นำเสนอวิธีการเผยแผ่ที่หลากหลายเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป กล ยุทธ์หลักที่ใช้รวมถึงการจัดกิจกรรมทางศาสนาและการฝึกอบรมที่ปรับให้เหมาะสมกับความสนใจและ ความเชื่อของชุมชนท้องถิ่น การเผยแผ่ยังเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและการสร้างเครือข่ายกับ ผู้นำชุมชนและองค์กรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มการยอมรับและความเข้าใจในพระธรรม อย่างไรก็ตาม พระ ธรรมทูตเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและศาสนาที่ส่งผลต่อ การรับรู้และการยอมรับของชาวแอฟริกัน รวมถึงความจำเป็นในการปรับกลยุทธ์เพื่อให้สอดคล้องกับ บริบทท้องถิ่นที่แตกต่างจากที่พระธรรมทูตคุ้นเคย การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้กลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นและ การปรับวิธีการเผยแผ่ให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นมีความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน การศึกษาเสนอแนะให้มีการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อม สำหรับการทำงานในต่างประเทศ รวมถึงการสนับสนุนทางจิตใจและการสร้างเครือข่ายที่มี ประสิทธิภาพเพื่อเสริมความสามารถในการทำงานของพระธรรมทูตในแอฟริกา

พระพงษ์ เจริญผล (พ.ศ. 2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเผยแผ่พระธรรมของพระธรรมทูตไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออก” ซึ่งการศึกษานี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์การเผยแผ่พระธรรมของพระธรรมทูตไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออก โดยศึกษาถึงกลยุทธ์และวิธีการที่ใช้ในการเผยแผ่ศาสนาในประเทศต่าง ๆ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และไต้หวัน การวิจัยนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตที่ปฏิบัติภารกิจในภูมิภาคดังกล่าว รวมถึงการสำรวจความคิดเห็นจากสมาชิกชุมชนท้องถิ่นและการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกใช้กลยุทธ์การเผยแผ่ที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น กลยุทธ์หลักที่พบ ได้แก่ การจัดกิจกรรมทางศาสนาและการสนับสนุนทางจิตใจที่ปรับให้เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ การเผยแผ่ยังเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและการร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มความเข้าใจและความยอมรับในพระธรรมซึ่งพระธรรมทูตต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมที่มีผลต่อการรับรู้และการยอมรับของประชาชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออก รวมถึงความจำเป็นในการปรับกลยุทธ์เพื่อให้เข้ากับบริบทที่แตกต่างจากที่พระธรรมทูตคุ้นเคย การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้กลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นและการปรับวิธีการเผยแผ่ให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน การศึกษาเสนอแนะให้มีการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในต่างประเทศ รวมถึงการสนับสนุนทางจิตใจและการสร้างเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมความสามารถในการทำงานของพระธรรมทูตในภูมิภาคที่แตกต่างจากที่คุ้นเคย

สรุปได้ว่า การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของพระธรรมทูตในสังคมชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในหลากหลายบริบท ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรม ความสามัคคีในชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจในสถานการณ์วิกฤต การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้เข้าถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่และเสริมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชนได้ดียิ่งขึ้น การปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมและการใช้สื่อออนไลน์เป็นความท้าทายที่พระธรรมทูตต้องเผชิญ การพัฒนาหลักสูตรการอบรมและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนเมืองมีความสำคัญในการส่งเสริมการปฏิบัติธรรม การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมทางศาสนาเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน การพัฒนาศักยภาพของพระธรรมทูตในยุคใหม่จำเป็นต้องรวมทักษะการสื่อสารและการคิดเชิงวิเคราะห์ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนี้ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและกิจกรรมทางศาสนาในโรงเรียนยังช่วยสร้างความเข้าใจในหลักธรรมแก่เยาวชน โดยรวมแล้วการบูรณาการวิธีการเผยแผ่แบบดั้งเดิมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในปัจจุบัน

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์เพื่อสร้างเป็น กลยุทธ์ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ได้ดังนี้

1. การฝึกอบรมที่เน้นบริบทจริง คือ สร้างหลักสูตรการฝึกอบรมที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับงานพระธรรมทูต เช่น การสนทนาเกี่ยวกับหลักธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร

2. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม คือ ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยการจัดกลุ่มทำงาน และการอภิปราย เพื่อกระตุ้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างความรู้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้สามเณรพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบเดี่ยว

3. การจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ คือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การเขียนรายงาน และการทำงานกลุ่ม เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาในด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแบบทันทีเพื่อเพิ่มความมั่นใจ

4. การใช้สื่อมัลติมีเดีย คือ นำสื่อมัลติมีเดียเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น วิดีโอการสอนหรือการจำลองสถานการณ์

5. การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด คือ ส่งเสริมกิจกรรมที่เน้นทักษะการฟังและการพูด เช่น การฟังบรรยายจากพระธรรมทูตที่มีประสบการณ์ และการจัดกิจกรรมการฝึกพูดในบริบทต่าง ๆ

6. การสอนความเข้าใจด้านวัฒนธรรม คือ รวมนเนื้อหาที่เกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในหลักสูตร เพื่อเตรียมความพร้อมให้สามเณรสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลาย

7. การประเมินผลอย่างต่อเนื่อง คือ ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้เป็นระยะ โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับความต้องการของสามเณร

8. การพัฒนาศักยภาพด้านจิตใจ คือ สนับสนุนให้สามเณรมีการจัดการอารมณ์และความเครียด เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ท้าทาย

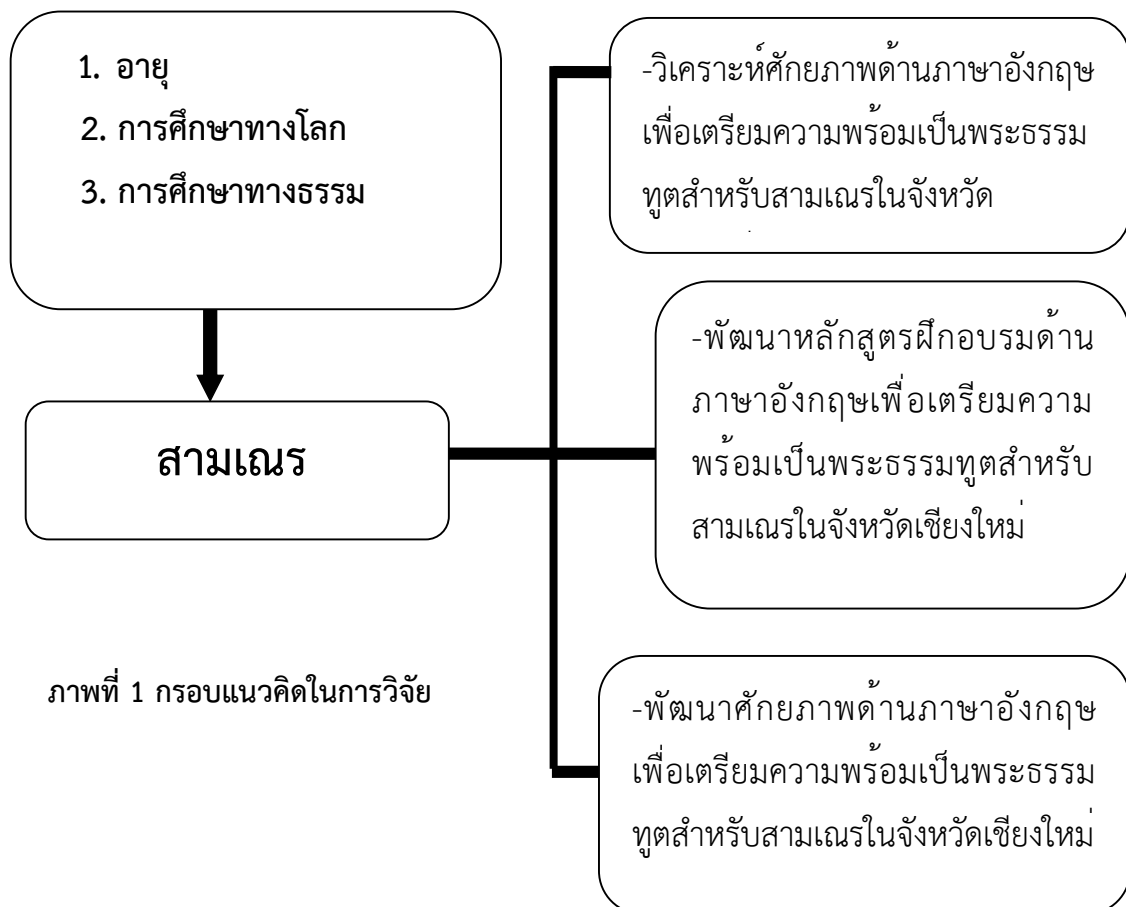
9. การสร้างเครือข่ายการสนับสนุน คือ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายระหว่างสามเณรและพระธรรมทูตที่มีประสบการณ์ในต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างแรงบันดาลใจ

10. การพัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหา คือ สอนทักษะในการจัดการความขัดแย้งและการแก้ไขปัญหาในบริบทของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมให้สามเณรสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ท้าทายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประยุกต์ใช้กลยุทธ์เหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ และทำให้สามเณรสามารถปฏิบัติหน้าที่พระธรรมทูตได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสากล

2.7 สรุปกรอบแนวความคิด

การวิจัยนี้มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำหน้าที่พระธรรมทูตในระดับสากล การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทำให้สามเณรสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายมากขึ้น การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทศาสนา นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาถึงความท้าทายและโอกาสในการเผยแผ่พระธรรมในยุคที่การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันทั่วโลก งานวิจัยนี้จึงมีเป้าหมายในการสร้างแนวทางการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรอย่างยั่งยืน โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดและวิธีวิจัย ดังนี้



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่” คณะผู้วิจัยได้วางกรอบและแนวทางการวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ทั้งวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ระหว่าง 1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล โดยจะมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปที่ออกแบบมาเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ 2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือหลัก โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมี การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อรวบรวมข้อมูล ซึ่งจะนำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงบรรยายที่มีรายละเอียดและลึกซึ้ง โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

3.1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดในการวิจัยดังนี้

- (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) สร้างเครื่องมือวิจัย โดยการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง รับข้อเสนอแนะ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งนำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอที่ปรึกษางานวิจัยพิจารณา และให้ความเห็นชอบส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามจำนวน 3 ท่านและจัดพิมพ์แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

(3) ประสานขอความร่วมมือลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลวิจัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

(4) ดำเนินการแจกแบบสอบถามการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยได้ประสานนัดวันและเวลาในการจัดเก็บแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำกลับมาวิเคราะห์ผลต่อไป

3.1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดในการวิจัยดังนี้

(1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) สร้างเครื่องมือวิจัย โดยการสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างเสนอที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง รับข้อเสนอแนะ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งนำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอที่ปรึกษางานวิจัยพิจารณา และให้ความเห็นชอบส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ท่านและจัดพิมพ์ แบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

(3) ส่งหนังสือเอกสารขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

(4) ลงพื้นที่สัมภาษณ์การวิจัย (In-Depth Interview) กับบุคลากรในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่เกี่ยวข้อง โดยนัดวันเวลาในการมาพูดคุยกันซึ่งผู้วิจัยเองได้เตรียมเนื้อหา และ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์การวิจัย เช่น เครื่องบันทึกเสียง กระดาษปรู๊ฟ ปากกาเมจิก สมุด ปากกา โดยผู้วิจัยได้ทำหน้าที่เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการสนทนาร่วมกัน ภายใต้กรอบประเด็นการวิจัยที่กำหนดไว้ สำหรับการสัมภาษณ์ คณะผู้วิจัยได้พยายามสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูล จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ให้ข้อมูล ทั้งการสร้าง ความคุ้นเคยเป็นรายบุคคลและการสร้างความคุ้นเคยในลักษณะกลุ่มจากนั้นจึงเริ่มทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ซึ่งคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์นั้น เป็นคำถามแบบไม่มีโครงสร้างและแบบมีโครงสร้างด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับลึก มีความครอบคลุม ละมีความน่าเชื่อถือ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้นอกจากการศึกษาเอกสารแล้วยังเน้นการวิจัยภาคสนาม (Field Study) และการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ดังนั้นการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และผู้ร่วมปฏิบัติการ (Participants) ดังนั้นและการวิจัยในครั้งนี้จึงได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ครอบคลุมบริบทการศึกษาวิจัยโดยมีการเจาะจงจำนวนขอบเขตการศึกษาวิจัยคือประชากรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ดังนี้

1) วิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากร คือ สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 รูป โดยการสุ่มแบบเจาะจง

1.3 กลุ่มทดลอง คือ สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 รูป โดยการสุ่มแบบเจาะจง

2) วิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ประชากร คือ พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 รูป/คน ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยคัดเลือกจากผู้ให้ข้อมูลที่มีความรู้ประสบการณ์ ดังนี้

1. พระสังฆาธิการ	2 รูป
2. พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์	2 รูป
3. อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์	2 คน
4. นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา	2 คน
5. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ	2 คน

รวมทั้งสิ้น 10 รูป/คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 วิจัยเชิงปริมาณ

1. เครื่องมือวิจัยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากสามเณรที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 รูป โดยการสุ่มแบบเจาะจง

1.1) แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง แบ่งเป็น 3 ตอนมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1) อายุ
- 2) เกรดเฉลี่ยเทอมที่ผ่านมา
- 3) กำลังศึกษาในคณะ
- 4) กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์
- 5) สำเร็จการศึกษาแผนกธรรม
- 6) สำเร็จการศึกษาแผนกบาลี
- 7) ความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบบสอบถามจะมีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Rensis Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

2. เครื่องมือการวิจัยสำหรับกลุ่มทดลอง คือ 1) หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ

3.3.2 วิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อระดมความคิดร่วมกัน โดยมีกล้องถ่ายรูป สมุดจดและเครื่องบันทึกอัดเสียงใช้บันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการสัมภาษณ์ ประเด็นข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้จากผู้ให้ข้อมูล รวมทั้งบันทึกข้อสังเกตและการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยเองในแต่ละช่วงของการลงพื้นที่เก็บข้อมูลดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อคำถามการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีเป้าหมายเพื่อเป็นพระธรรมทูต คืออะไร?

2) เนื้อหาและทักษะด้านภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุดที่ควรรวมในหลักสูตรเพื่อเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา คืออะไร?

3) วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสามเณรที่อาจมีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันจะเป็นอย่างไร?

4) แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรเป็นอย่างไรเพื่อให้แน่ใจว่าสามเณรได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม?

5) มีข้อควรระวังหรือความท้าทายใดในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตที่อาจเกิดขึ้น และวิธีการจัดการกับปัญหาดังกล่าวคืออะไร?

3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้ คือ

3.4.1. แบบสอบถามวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยโดยอาศัยกรอบแนวคิดกระบวนการทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กับวัตถุประสงค์ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1.1) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2) นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมประเมินผลร่วมกับผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มมาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตามประเด็นต่าง ๆ และสรุปผล

1.3) สร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมผล ได้เป็นข้อคำถามสำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของงานวิจัยที่กำหนดไว้โดยเน้นให้มีลักษณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบตามข้อเท็จจริง

2) ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของข้อคำถาม ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านโครงสร้างและเนื้อหา (Construct and Content Validity) และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แล้วจึงจะนำมาวิเคราะห์ด้วยดัชนี IOC (Index of item Objective Congruence) เพื่อให้ได้ข้อคำถามมีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาชัดเจน ตามสูตรดังนี้

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความเหมาะสมระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N = แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่ + 1 = แน่ใจว่าเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจ

- 1 = แน่ใจว่าไม่เหมาะสม

นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับสามเณรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่ามีคำถามข้อใดที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสงสัยหรือไม่เข้าใจ แล้วนำมาปรับปรุงให้ได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่มีคุณภาพ แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.81

3.4.2 แบบสัมภาษณ์การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

- 1) เป็นการสร้างแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดย

คณะผู้วิจัยอาศัยหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์จากแหล่งข้อมูลด้านเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลจากการแบบสอบถามเพื่อที่จะนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 10 รูป/คน

2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ที่ได้สร้างในขั้นที่ 2 นี้ คณะผู้วิจัยใช้วิธีตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (face validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษา ตัดทอนเพิ่มเติมสำนวนภาษาในแต่ละประเด็นเพื่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

3) นำแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจนถูกต้องและเหมาะสม

4) นำแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในลำดับต่อไป

3.4.3 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมและแบบประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรม รวมไปถึงประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีขั้นตอนสร้างและประเมินคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

1.2 กำหนดเนื้อหาในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1.3 เมื่อได้เนื้อหาครบแล้วผู้วิจัยดำเนินการเขียนรายละเอียดในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1.4 นำหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.5 สร้างและพัฒนาแบบประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของ Likert แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้ (ทัชชกร สุชะวันดี 2559: 69)

เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เห็นว่าเหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เห็นว่าเหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เห็นว่าเหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
เห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2550 : 102-103)

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยให้ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ตัดสินถือว่าเป็นรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้สอนได้

1.6 นำหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ ซึ่งผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ต้องมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ไม่น้อยกว่าระดับมาก

1.7 นำหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการสุ่มแบบเจาะจง

3.4.4 แบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของ ทิศนา ขัมมณี (2550, หน้า 72) และสุรงค์ โค้วตระกูล (2550, หน้า 32)

2. กำหนดตัวดัชนีชี้วัดอย่างละเอียด ครบถ้วนและชัดเจนในการแสดงความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต

3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ทั้งหมด 25 ข้อ แต่ละข้อกำหนดน้ำหนักในการตอบตามเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

ความพึงพอใจระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ความพึงพอใจระดับมาก	ให้	4	คะแนน
ความพึงพอใจระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ความพึงพอใจระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อโครงการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ดังนี้

ระดับ 5	4.50 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	3.50 – 4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ระดับ 3	2.50 – 3.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	1.50 – 2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ระดับ 1	1.00 – 1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

4. นำแบบประเมินความพึงพอใจของของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของข้อคำถาม ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านโครงสร้างและเนื้อหา (Construct and Content Validity) และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แล้วจึงจะนำมาวิเคราะห์ด้วยดัชนี IOC (Index of item Objective Congruence) เพื่อให้ได้ข้อคำถามมีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาชัดเจนรายนามของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ทำ

การคัดเลือกความเหมาะสมของข้อความกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.00 สามารถนำแบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตในจังหวัดเชียงใหม่ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. นำแบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จนถูกต้องและเหมาะสม

6. นำแบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตเพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองในลำดับต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นคณะผู้วิจัยลงพื้นที่ภาคสนามและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่จากสามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 รูป โดยการสุ่มแบบเจาะจง

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิจัยภาคสนาม (Field Research) ผู้วิจัยลงภาคสนามเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสัมภาษณ์การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีการจัดทำหนังสือขออนุญาตลงเก็บข้อมูลและติดต่อประสานขอความร่วมมือนักสัมมนาเชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ จำนวน 10 รูป/คน โดยการนัดพบประชุม และทำการเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกเสียงและการจดบันทึกข้อมูล

3) ข้อมูลจากกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยใช้แบบการทดลองที่เรียกว่ามีกลุ่มทดลอง มีการทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design) (วสันต์ ทองไทย, 2555) รูปแบบดังนี้

$$E = O1 \times O2$$

E หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

O1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

O2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

X หมายถึง การฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็น

พระธรรมทูต

1. ดำเนินจัดโครงการฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ สามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย สงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 รูป โดยการสุ่มแบบเจาะจง

2. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้การทดสอบวัดความสามารถด้าน ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละ รายวิชา

3. การประเมินความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละรายวิชา (Post-test)

4. หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมแต่ละรายวิชาจะมีการประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อ หลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตเพื่อเตรียมความพร้อมเป็น พระธรรมทูต

5. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตให้สามเณรดำเนินการประเมินแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

6. ผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่มาวิเคราะห์และแปลผล

7. ผู้วิจัยรวบรวมผลที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตของสามเณรมาเรียบเรียงและสรุปผล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพได้แก่

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเสร็จแล้ว นำมาตรวจความครบถ้วนสมบูรณ์และนำผลมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยมีวิธีการดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์
2. นำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. นำข้อมูลคะแนนที่ได้มาด้วยวิธีดังกล่าว นำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนาในเนื้อหาสาระ (Content Analysis) ที่มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นจัดประเภท/กลุ่มข้อมูลเพื่อให้ได้ชุดข้อมูล ที่สามารถเสนอเป็นข้อเท็จจริงและใช้ประกอบการวิเคราะห์อภิปรายซึ่งมีการให้เหตุผลเชิงตรรกะนำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้

3) ข้อมูลจากกลุ่มทดลอง

ดำเนินการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ตามรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมแล้วทำแบบทดสอบก่อน-หลัง และประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อโครงการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต แล้วเก็บรวบรวมคะแนนไว้และนำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสถิติที่ใช้ ได้แก่

1. **สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)** เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ได้แก่

- 1) ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร P ของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

สูตร

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตรของ บุญชม ศรีสะอาด (2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

สูตร

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร S.D. ของบุญชมศรีสะอาด (2545, หน้า 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

สูตร

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X^2 แทน คะแนน

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่มเป้าหมาย

\sum แทน ผลรวม

สังคมไทยในปัจจุบันได้รับผลกระทบจากข้อมูลข่าวสารทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เผยแพร่กันอย่างรวดเร็วกว้างขวาง ขาดการกลั่นกรอง ทำให้เยาวชนของชาติหมกมุ่นหลงใหลไปในทางที่เสื่อม จำเป็นต้องนำหลักธรรมทางศาสนา มาสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้เข้มแข็ง ไม่ตกเป็นเหยื่อของสิ่งล่อลวงต่าง ๆ ทั้งนี้ กระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมการศาสนา ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้จัด โครงการพัฒนาสมรรถนะพระธรรมวิทยากรในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาขึ้น โดยได้อาราธนาพระสงฆ์จากทั่วประเทศ เข้ารับการถวายความรู้ด้านการเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา การฝึกปฏิบัติ เรียนรู้เทคนิคโดยสื่อสร้างสรรค์ จิตวิทยาวัยรุ่น ศาสนพิธีและมารยาทไทยสำหรับเด็กและเยาวชน รวมถึงการอบรมคุณธรรมและการบริหารจัดการค่ายคุณธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วกรมการศาสนา จะได้ขึ้นทะเบียนพระธรรมวิทยากร เพื่อสร้างแกนนำและเครือข่ายพระธรรมวิทยากร ประสานการทำงานให้เกิดความร่วมมือในโครงการ

อบรมค่ายคุณธรรมแต่ละจังหวัดในการดำเนินงานส่งเสริมศีลธรรมให้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนต่อไป (กรมการศาสนา, 2564)

“พระธรรมทูต” นับเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อการเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ทั้งในด้านการเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา ตลอดจนการสร้างเสริมคุณธรรมให้กับเด็ก เยาวชนและประชาชน ซึ่งล้วนขึ้นอยู่กับสมรรถนะของพระธรรมวิทยากรเป็นสำคัญ ที่จะนำการพัฒนาคุณภาพของประชาชนไปสู่ทิศทางเพื่อตอบสนองนโยบายของประเทศได้ ถือเป็น การสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (กรมการศาสนา, 2564) เพื่อปลูกจิตสำนึกให้สังคมไทยหันกลับมาอ่อนน้อมนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวัน นำพาตนเองและประเทศชาติให้หลุดพ้นจากวิกฤติด้านศีลธรรมอย่างได้ผลเป็นรูปธรรม

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางด้านแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ทางพระพุทธศาสนาและด้านการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนา อาทิ วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร วัดเจดีย์หลวง วัดพระธาตุดอยสุเทพ วัดเจ็ดยอดพระอารามหลวง หรือแม้แต่วัดที่สภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการปฏิบัติธรรมของชาวไทยและชาวต่างชาติ เช่น วัดอุโมงค์สวนพุทธธรรม และวัดร้างเปิง เป็นต้น แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในปัจจุบัน ทำให้วัดต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ต้องปรับตัวตามวิถีชีวิตแบบใหม่ (New Normal) ตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ตลอดจน “พระธรรมทูต” ของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีบทบาทด้านการเผยแผ่และอบรมคุณธรรม จริยธรรม ต้องปรับตัวตาม เพื่อรองรับกับสถานการณ์ดังกล่าว และในอนาคตหากโรคโควิด 19 ลดลงและประเทศไทยสามารถควบคุมได้เป็นปกติ ประเทศไทยจะเปิดประเทศอีกครั้งเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลับเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้กับสามเณรเพื่อรองรับการกลับมาท่องเที่ยวเชิงพุทธในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ อาทิ การปฏิบัติธรรม การอบรมธรรมะเพื่อเยียวยาจิตใจให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับผลกระทบจากการการแพร่ระบาดของโรคโควิด (COVID 19) โดยเริ่มดำเนินการศึกษาบริบทและพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ให้เท่าทันต่อการปรับตัวของประเทศไทยในอนาคต และพัฒนาเชิงเศรษฐกิจที่จะช่วยขับเคลื่อนสังคมและประเทศชาติให้หลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางและความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประชาชนในประเทศไทย ในยุคที่ข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว สังคมไทยต้องเผชิญกับปัญหาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและจิตใจของเยาวชน โดยเฉพาะในด้านศีลธรรมและคุณธรรม การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้จึงเป็นสิ่งจำเป็น กระทรวงวัฒนธรรมและกรมการศาสนาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาพระธรรมวิทยากร เพื่อเผยแผ่หลักธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้กับ

เด็กและเยาวชน การพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสาร เช่น ภาษาอังกฤษ สำหรับพระธรรมทูตจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ในการตอบสนองต่อการกลับมาของนักท่องเที่ยวต่างชาติหลังโควิด-19

จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งเรียนรู้และการท่องเที่ยวเชิงพุทธที่มีศักยภาพสูง แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน พระธรรมทูตจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถต้อนรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรจึงไม่เพียงแต่ช่วยในการสื่อสาร ยังเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการสร้างประสบการณ์ทางจิตวิญญาณที่มีคุณค่าแก่ผู้มาเยือน การศึกษาวิจัยในด้านนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยในอนาคต ดังนั้นคณะวิจัยจึงสนใจทำการวิจัยการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้เป้าหมาย การพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และเทคโนโลยีเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับลักษณะของคนไทย สร้างโอกาสให้คนไทยเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อโจทย์ท้าทายในอนาคต ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ผลการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ มีลำดับขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในสิ่งที่สื่อความหมายข้อมูล ผู้รายงานค้นคว้าได้กำหนดความหมายดังนี้

N แทน จำนวนนักศึกษา

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่
2. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่
3. พัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ในขั้นตอนนี้คณะผู้วิจัยดำเนินการศึกษาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีข้อมูลดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน และร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (N=200 คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
น้อยกว่า 18 ปี	54	27.00
18 - 20 ปี	103	51.50
20 - 22 ปี	39	19.50
23 - 25 ปี	4	2.00
รวม	200	100.00
2. เกรดเฉลี่ยเทอมที่ผ่านมา		
ไม่เกิน 2.50	11	5.50
2.50 – 3.00	86	43.00
3.01 – 3.50	65	32.50
3.51 – 4.00	38	19.00
รวม	200	100.00
3. กำลังศึกษาในคณะ		
พุทธศาสตร์/ปรัชญา	16	8.00
มนุษยศาสตร์	63	31.50
สังคมศาสตร์	72	36.00
ศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์	49	44.50
รวม	200	100.00
4. กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์		
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่	117	58.50
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	83	41.50
รวม	200	100.00
5. สำเร็จการศึกษาแผนกธรรม		
นักธรรมชั้นตรี	23	11.50
นักธรรมชั้นโท	68	34.00
นักธรรมชั้นเอก	109	54.50

รวม	200	100.00
-----	-----	--------

6. สำเร็จการศึกษาแผนกบาลี

เปรียญธรรม 1- 2 ประโยค	22	11.00
เปรียญธรรม 3 ประโยค	7	3.50
เปรียญธรรม 4-5 ประโยค	4	2.00
เปรียญธรรม 6-7 ประโยค	2	1.00
เปรียญธรรม 8-9 ประโยค	0	0.00
ไม่ได้ศึกษาเปรียญธรรม	165	82.50
รวม	200	100.00

7. ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ

ทุกวัน	0	0.00
1 ครั้งต่อสัปดาห์	83	41.50
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	74	37.00
แทบไม่ค่อยได้ใช้	43	21.50
รวม	200	100.00

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ อายุ 18 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.50 เกรดเฉลี่ย เทอมที่ผ่านมาอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 43.00 กำลังศึกษาในคณะสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 36.00 กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 58.50 สำเร็จการศึกษาแผนกธรรม นักธรรมชั้นเอก คิดเป็นร้อยละ 54.50 ไม่ได้ศึกษาเปรียญธรรม คิดเป็นร้อยละ 82.50 ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 41.50

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับศักยภาพ
ทักษะการฟัง (Listening)	2.74	0.52	ปานกลาง
1. ฉันทสามารถเข้าใจเนื้อหาหลักจากการฟังการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษได้ดี	2.72	0.62	ปานกลาง

2.	ฉันสามารถจับใจความสำคัญจากการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	2.73	0.62	ปานกลาง
3.	ฉันสามารถฟังและเข้าใจคำแปลของศัพท์หรือวลีที่ไม่รู้จักได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.75	0.61	ปานกลาง
4.	ฉันสามารถติดตามการสนทนาหรือการบรรยายที่ใช้ภาษาทางการได้	2.74	0.61	ปานกลาง
5.	ฉันสามารถฟังและเข้าใจข่าวสารหรือข้อมูลจากสื่อภาษาอังกฤษได้ดี	2.76	0.61	ปานกลาง
	ทักษะการพูด (Speaking)	2.70	0.56	ปานกลาง
6.	ฉันสามารถสื่อสารความคิดและความรู้สึกในภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน	2.73	0.62	ปานกลาง
7.	ฉันสามารถอธิบายและให้ข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของพระธรรมทูตได้	2.55	0.66	ปานกลาง
8.	ฉันสามารถพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อทางศาสนาในภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว	2.70	0.63	ปานกลาง
9.	ฉันสามารถตอบคำถามหรือสนทนาในสถานการณ์ที่คาดไม่ถึงได้	2.79	0.76	ปานกลาง
10.	ฉันสามารถใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสมเมื่อพบกับผู้ที่ไม่รู้จักในภาษาอังกฤษได้	2.72	0.62	ปานกลาง
	ทักษะการอ่าน (Reading)	3.90	0.87	มาก
11.	ฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาหลักจากเอกสารหรือบทความทางศาสนาในภาษาอังกฤษได้	3.99	0.98	มาก
12.	ฉันสามารถอ่านและตีความข้อความในเอกสารทางการหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานได้	3.81	0.89	มาก
13.	ฉันสามารถอ่านและเข้าใจคำแปลหรือคำอธิบายในภาษาอังกฤษได้	3.95	1.00	มาก
14.	ฉันสามารถอ่านและวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของพระธรรมทูตได้	3.77	0.87	มาก
15.	ฉันสามารถเข้าใจและใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัฒนธรรมในภาษาอังกฤษได้	3.97	1.00	มาก

	ทักษะการเขียน (Writing)	4.09	0.63	มาก
16.	ฉันสามารถเขียนรายงานหรือบทความเกี่ยวกับกิจกรรม ศาสนาในภาษาอังกฤษได้อย่างมีความหมาย	4.06	0.74	มาก
17.	ฉันสามารถเขียนจดหมายหรืออีเมลในภาษาอังกฤษได้ อย่างชัดเจนและเหมาะสม	4.08	0.73	มาก
18.	ฉันสามารถใช้ไวยากรณ์และการสะกดที่ถูกต้องในการ เขียนเนื้อหาในภาษาอังกฤษได้	4.03	0.76	มาก
19.	ฉันสามารถจัดระเบียบและแสดงความคิดในเอกสารที่ เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้	4.17	0.82	มาก
20.	ฉันสามารถเขียนข้อความหรือเนื้อหาที่สะท้อนถึงบทบาท ของพระธรรมทูตได้อย่างเหมาะสม	4.14	0.71	มาก
	ความพร้อมในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Intercultural Communication)	2.81	0.54	ปานกลาง
21.	ฉันเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับความแตกต่างทาง วัฒนธรรมในภาษาอังกฤษได้	2.94	0.55	ปานกลาง
22.	ฉันสามารถสื่อสารความคิดเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม ของไทยในภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.90	0.52	ปานกลาง
23.	ฉันสามารถรับรู้และเคารพความคิดเห็นหรือความเชื่อที่ แตกต่างในระหว่างการสื่อสาร	2.76	0.65	ปานกลาง
24.	ฉันสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อสัญญาณทาง วัฒนธรรมที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการสื่อสารได้	2.74	0.69	ปานกลาง
25.	ฉันมีความมั่นใจในการสื่อสารกับบุคคลจากวัฒนธรรมที่ แตกต่างในภาษาอังกฤษ	2.72	0.62	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.25	0.24	ปานกลาง

จากตาราง 2 ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับ
สามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.25, S.D=0.24) พิจารณาราย
ข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ทักษะการเขียน (Writing) (\bar{X} =4.09, S.D=0.63) ทักษะ
การอ่าน (Reading) (\bar{X} =3.90, S.D=0.87) ความพร้อมในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Intercultural
Communication) (\bar{X} =2.81, S.D=0.54) ทักษะการฟัง (Listening) (\bar{X} =2.74, S.D=0.52) และ
ทักษะการพูด (Speaking) (\bar{X} =2.70, S.D=0.56) ตามลำดับ

2. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ในขั้นตอนนี้คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์กับ พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 รูป/คน ในจังหวัดเชียงใหม่ มีผลดังนี้

1) หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีเป้าหมายเพื่อเป็นพระธรรมทูต คืออะไร?

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มุ่งสู่การเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่สามารถอธิบายหลักธรรมทางพุทธศาสนาได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย ควรครอบคลุมคำศัพท์ ศัพท์เทคนิค และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา รวมถึงการฝึกฝนการตอบคำถามเชิงธรรมะที่ชาวต่างชาติอาจสงสัย การเรียนการสอนควรเป็นแบบบูรณาการ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยให้สามเณรมีโอกาสฝึกสนทนาและบรรยายจริง การใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลควรได้รับการพิจารณาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ควรปลูกฝังคุณธรรม ความเมตตา และปฏิภาณไหวพริบในการเผยแผ่ธรรมะให้เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมของผู้ฟัง หลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นและปรับให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของสามเณรแต่ละรูป อีกทั้งต้องอิงตามหลักการพระธรรมวินัย เพื่อให้การเผยแผ่ธรรมะเป็นไปอย่างถูกต้องและสง่างาม

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีเป้าหมายเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่สามารถอธิบายหลักธรรม พุทธประวัติ และแนวปฏิบัติทางพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้องและเข้าใจชาวต่างชาติ หลักสูตรควรมีความสมดุลระหว่างความรู้ทางศาสนาและภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ เช่น บทสนทนาจริง การฝึกแปล และการตอบคำถามจากมุมมองของชาวต่างชาติ ควรคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมและศาสนาที่แตกต่างกัน พร้อมทั้งส่งเสริมความมั่นใจในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างมีเมตตาและปัญญา ทั้งนี้ ควรมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มุ่งสู่การเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารเชิงธรรมะที่สามารถอธิบายหลักคำสอนให้ชาวต่างชาติเข้าใจได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้ง หลักสูตรต้องมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้คำศัพท์ทางพระพุทธศาสนา การฝึกการพูดและการตอบคำถามที่สอดคล้องกับแนวคิดสากล รวมถึงการเสริมสร้างความมั่นใจในการเผยแผ่ธรรม ควรออกแบบให้มีการฝึกปฏิบัติจริงผ่านบทสนทนา การเทศนา และการนำชมวัด เพื่อให้สามเณรมีประสบการณ์ตรงในการเผยแผ่

พระพุทธศาสนาในบริบทนานาชาติ นอกจากนี้ ควรบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และเปิดโอกาสให้สามเณรได้ฝึกฝนกับเจ้าของภาษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีเป้าหมายเพื่อเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารเชิงพุทธที่เหมาะสมกับบริบทสากล ควรใช้แนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงหลักธรรม คำศัพท์ทางศาสนา และการอธิบายแนวคิดเชิงพุทธเป็นภาษาอังกฤษ เนื้อหาควรครอบคลุมทั้งการบรรยายธรรม การตอบคำถามทางศาสนา และการสนทนาเชิงปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ การออกแบบหลักสูตรควรคำนึงถึงระดับภาษาและพื้นฐานของผู้เรียน รวมถึงการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น บทสนทนา ตัวอย่างสถานการณ์จริง และเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติจริง เช่น การนำเสนอหลักธรรมแก่ชาวต่างชาติหรือการฝึกสนทนาในสถานการณ์จำลอง ควรเป็นองค์ประกอบหลักเพื่อเพิ่มความมั่นใจและประสิทธิภาพในการสื่อสาร นอกจากนี้ หลักสูตรควรปลูกฝังจริยธรรมของพระธรรมทูตที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมและความแตกต่างทางศาสนาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและสันติภาพระหว่างศาสนา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มุ่งสู่การเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นความเข้าใจในหลักธรรมและสามารถอธิบายได้อย่างถูกต้องในภาษาอังกฤษ โดยเน้นการพัฒนาคำศัพท์ ศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนา และการใช้ภาษาเพื่อการเผยแผ่ที่เหมาะสม ต้องออกแบบให้สอดคล้องกับระดับภาษาและพื้นฐานของสามเณร เน้นการฝึกปฏิบัติจริงผ่านบทสนทนาและการตอบคำถามที่นักท่องเที่ยวหรือผู้สนใจมักสอบถาม ควรใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ช่วยเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยความเมตตาและปัญญา เพื่อให้การเผยแผ่ธรรมะเป็นไปอย่างสง่างามและเข้าถึงใจผู้ฟัง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6 การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มุ่งสู่การเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสื่อสารเชิงพุทธที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับบริบทวัฒนธรรมของผู้ฟัง ควรใช้หลักการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ผสมผสานระหว่างทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้สามเณรสามารถอธิบายหลักธรรมได้อย่างเข้าใจง่าย การเรียนรู้ควรมีความยืดหยุ่นและเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อสนับสนุนจะช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาความมั่นใจในการใช้ภาษา นอกจากนี้ ควรมีการประเมินผลที่ต่อเนื่องและสะท้อนการพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7 หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มุ่งสู่การเป็นพระธรรมทูต ควรยึดแนวทางที่สอดคล้องกับพระพุทธศาสนาและหลักวิชาการด้านภาษาศาสตร์ ประการแรก หลักสูตรต้องมีเนื้อหาครอบคลุมทั้งศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนา

การอธิบายหลักธรรม และการสื่อสารกับชาวต่างชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สอง ควรใช้วิธีการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง ฝึกการบรรยายและสนทนาในบริบทที่เสมือนจริง ประการที่สาม หลักสูตรต้องเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และจิตวิญญาณของพระธรรมทูต สุดท้าย ควรมีการวัดผลและประเมินผลที่สามารถสะท้อนถึงพัฒนาการด้านภาษาควบคู่กับความเข้าใจในพระพุทธศาสนา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8 หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีเป้าหมายเพื่อเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงธรรมะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยควรบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ากับการเรียนรู้ภาษาให้เป็นธรรมชาติและสอดคล้องกับบริบทของพระธรรมทูต หลักสูตรควรคำนึงถึงความง่ายต่อการนำไปใช้จริง ครอบคลุมทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และการตอบคำถามจากชาวต่างชาติ นอกจากนี้ ควรออกแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยใช้สถานการณ์จำลอง การฝึกปฏิบัติ และสื่อเทคโนโลยีที่สนับสนุนการเรียนรู้ ตลอดจนปลูกฝังเจตคติที่ดีในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างมีเมตตาและเข้าใจวัฒนธรรมของผู้ฟัง เพื่อให้สามเณรสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นพระธรรมทูตได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9 การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีเป้าหมายเพื่อเป็นพระธรรมทูตต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญหลายประการ ได้แก่ การบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ากับการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถเผยแผ่ศาสนาได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้ง หลักสูตรควรมีเนื้อหาครอบคลุมคำศัพท์ ศัพท์เทคนิค และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับการอธิบายหลักธรรมแก่ชาวต่างชาติ รวมถึงพัฒนาทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนอย่างสมดุลเพื่อสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร การฝึกอบรมควรมีลักษณะเป็นกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เช่น การฝึกพูดธรรมะ การตอบคำถามจากผู้ฟังต่างวัฒนธรรม และการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อเสริมการเรียนรู้ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมและแนวทางการสื่อสารที่สุภาพและเหมาะสมกับบริบทสากล การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จริง เช่น การนำขมวัดหรือการสนทนากับชาวต่างชาติจะช่วยสามเณรสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นในการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับภาษาและพื้นฐานของผู้เรียน และควรมีระบบประเมินผลที่เน้นทั้งความสามารถทางภาษาและความเข้าใจในหลักธรรมเพื่อให้การฝึกอบรมบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10 การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีเป้าหมายเป็นพระธรรมทูตต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักธรรมและแนวทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ควรเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่สามารถอธิบายหลักธรรมได้อย่างถูกต้องและเข้าใจง่ายสำหรับชาวต่างชาติ โครงสร้างหลักสูตรควรแบ่งเป็นระดับตามความสามารถของผู้เรียน พร้อมเสริมสร้างทักษะการโต้ตอบผ่านกิจกรรมเสมือนจริง เช่น การจำลองสถานการณ์สนทนา การใช้

สื่อดิจิทัลช่วยฝึกฝน และการลงพื้นที่ปฏิบัติจริง หลักสูตรต้องส่งเสริมความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงปลูกฝังจริยธรรมและมารยาทที่เหมาะสมต่อการเป็นพระธรรมทูต

สรุปว่า การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มุ่งสู่การเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่สามารถอธิบายหลักธรรม พุทธประวัติ และแนวปฏิบัติทางพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้องและเข้าใจง่าย ควรครอบคลุมคำศัพท์ ศัพท์เฉพาะ และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา พร้อมฝึกการตอบคำถามที่ชาวต่างชาติอาจสงสัย หลักสูตรควรบูรณาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยให้สามเณรฝึกสนทนา การบรรยาย และการนำชมวัดจริง การใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และควรคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการเผยแพร่ธรรมะ หลักสูตรต้องยืดหยุ่นตามระดับความสามารถของสามเณร พร้อมปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสมกับบทบาทพระธรรมทูต การประเมินผลที่ต่อเนื่องจะช่วยปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2) เนื้อหาและทักษะด้านภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุดที่ควรรวมในหลักสูตรเพื่อเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา คืออะไร?

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 การเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนาในต่างประเทศนั้น ควรเน้นการฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับหลักธรรมคำสอน การตอบคำถามจากผู้สนใจ และการอธิบายพระพุทธศาสนาได้อย่างชัดเจนและเป็นมิตร นอกจากนี้ ควรมีการฝึกฝนคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น ชื่อพระสูตร คำสอน และคำถามที่มักเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถอธิบายหรือให้คำตอบที่ถูกต้องได้ทันที รวมทั้งการฝึกฟังและพูดในสถานการณ์จริงเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่มีความละเอียดอ่อนทางศาสนา นอกจากนี้ ควรมีการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเบื้องต้นเพื่อการติดต่อสื่อสารทางจดหมายหรือสื่อออนไลน์กับผู้สนใจจากต่างชาติ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ควรเน้นที่การเสริมสร้างทักษะการสื่อสารพื้นฐานที่จำเป็นในการอธิบายหลักธรรมคำสอน การตอบคำถามของผู้เยี่ยมชม และการสร้างความเข้าใจในคำศัพท์ทางศาสนา เช่น คำที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา การบูชา และพิธีกรรมต่างๆ การฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เช่น การให้คำแนะนำหรืออธิบายเกี่ยวกับสถานที่สำคัญทางศาสนาและประวัติศาสตร์ ควรมีการเรียนรู้การฟังและการตอบคำถามอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นที่การใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้ฟังทุกกลุ่ม การฝึกบทสนทาระหว่างนักท่องเที่ยวและสามเณรจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมตัวให้พร้อมในการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 การสื่อสารที่ชัดเจนและถูกต้องเกี่ยวกับหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา เช่น การอธิบายแนวคิดพื้นฐาน เช่น พระไตรปิฎก, สติ, และการเจริญสมาธิ รวมถึงคำศัพท์เฉพาะทางศาสนาที่สามารถใช้ได้ในการสนทนากับชาวต่างชาติ อีกทั้งยังต้องมีทักษะการถาม-ตอบเพื่อให้

สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับศาสนาและการปฏิบัติได้อย่างเข้าใจและเป็นมิตร นอกจากนี้ การฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือการให้คำแนะนำทางศาสนาในบริบทต่างๆ ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้สามเณรสามารถให้บริการและเผยแผ่คำสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 การเน้นที่การสื่อสารทางศาสนาและการอธิบายหลักธรรมสำคัญในภาษาอังกฤษ เช่น การแนะนำหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติชีวิต เช่น ศีล สมาธิ ปัญญา รวมถึงคำศัพท์ทางศาสนาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา เพื่อให้สามเณรสามารถตอบคำถามจากผู้สนใจได้อย่างเหมาะสม การฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดในสถานการณ์จริง เช่น การถาม-ตอบเกี่ยวกับคำถามทางศาสนาและการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางพุทธศาสนาจะช่วยเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสาร นอกจากนี้ การฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถอธิบายคำสอนและประวัติศาสตร์พุทธศาสนาให้เข้าใจง่ายและถูกต้องก็เป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมสามเณรให้พร้อมในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแผ่ศาสนา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 เนื้อหาและทักษะด้านภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุดที่ควรรวมในหลักสูตรเพื่อเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา ได้แก่ การฝึกใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติธรรมและการเทศนา การเรียนรู้การอธิบายหลักธรรมในภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจง่าย และสามารถตอบคำถามจากผู้มาเยือนเกี่ยวกับศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ควรฝึกทักษะการฟังและการตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อและประเพณีของไทย เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ดีในบริบททางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น การฝึกฝนการใช้สำนวนในบริบทที่เหมาะสมกับการสื่อสารทางศาสนา เช่น การแนะนำหลักธรรมและการชี้แจงคำถามที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับศาสนาเป็นสิ่งสำคัญ โดยที่สำคัญคือการสร้างความมั่นใจในการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของศาสนาและวัฒนธรรมไทย

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6 การเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา ควรเน้นการพัฒนาเนื้อหาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการสื่อสารทางศาสนาและการอธิบายหลักคำสอนที่สำคัญ การสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับศาสนา เช่น คำศัพท์ที่ใช้ในพระธรรมเทศนา การบรรยายเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา และการอธิบายธรรมะต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญ ควรฝึกทักษะการสนทนาเพื่อการตอบคำถามจากผู้เยี่ยมชมอย่างคล่องแคล่ว การให้ความรู้ในเรื่องการสื่อสารที่เน้นความเคารพในวัฒนธรรมของผู้ฟังและการใช้คำพูดที่เหมาะสม การฝึกภาษาอังกฤษในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงศาสนา การใช้ภาษาในการตอบคำถามพื้นฐาน รวมถึงการให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะฟังและเข้าใจผู้ฟังเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสามเณรและนักท่องเที่ยว

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7 เนื้อหาและทักษะด้านภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุดที่ควรรวมในหลักสูตรเพื่อเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา ควรเน้นที่การสร้างความรู้เข้าใจในคำศัพท์ทางพระพุทธศาสนาที่ใช้อยู่ เช่น คำเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรม การบำเพ็ญศีล การเจริญสมาธิ

รวมถึงการอธิบายหลักธรรมในลักษณะที่เข้าใจง่ายและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ควรฝึกฝนทักษะการถาม-ตอบและการสื่อสารในสถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นระหว่างการให้ความรู้แก่ผู้สนใจ เช่น การแนะนำแนวทางการปฏิบัติ หรือการตอบคำถามเกี่ยวกับหลักธรรม ความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและแสดงออกได้ชัดเจนทั้งในเชิงเนื้อหาและอารมณ์จะช่วยให้สามเณรสามารถปฏิบัติภารกิจทางศาสนาได้อย่างมั่นใจและเข้าใจในความหมายลึกซึ้งของคำสอน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8 สำหรับการเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา การเสริมสร้างทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เนื้อหาควรครอบคลุมคำศัพท์ที่ใช้ในศาสนาพุทธ เช่น คำอธิบายเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ธรรมะ และแนวปฏิบัติที่สามเณรสามารถใช้ในการสนทนากับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ การฝึกทักษะการตอบคำถามเกี่ยวกับแนวคิดและประเพณีต่างๆ ในพระพุทธศาสนา รวมถึงการทำความเข้าใจคำถามที่อาจจะเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยว จะช่วยให้สามเณรสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ได้ นอกจากนี้ การฝึกการฟังและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้สามเณรในการทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำทางศาสนาในบริบทระหว่างประเทศ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9 เนื้อหาและทักษะภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุดสำหรับการเตรียมสามเณรในการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา ควรเน้นที่การใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามเณรสามารถอธิบายหลักคำสอนทางศาสนาและตอบคำถามจากนักท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของคำศัพท์เฉพาะทางศาสนา เช่น คำศัพท์ที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา, การปฏิบัติทางศาสนา, และข้อคำสอนสำคัญ รวมทั้งการฝึกทักษะการฟังและการพูดในสถานการณ์จริง เช่น การแนะนำสถานที่สำคัญทางศาสนา การให้คำอธิบายเกี่ยวกับพิธีกรรม และการตอบคำถามที่เกี่ยวกับศาสนาอย่างสุภาพและมีความรู้ นอกจากนี้ยังควรเน้นการฝึกทักษะในการแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม การใช้ภาษาอย่างมั่นใจ และการฟังเพื่อเข้าใจคำถามหรือความคิดเห็นจากผู้เยี่ยมชมอย่างถ่องแท้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10 การเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนาในภาษาอังกฤษ ควรเน้นทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบททางศาสนาโดยเฉพาะ การฝึกฝนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับคำสอนและหลักธรรมของพระพุทธศาสนา เช่น การอธิบายเกี่ยวกับคำสอนในพระไตรปิฎกและหลักปฏิบัติของพระพุทธศาสนาเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ การฝึกทักษะการถาม-ตอบที่เกี่ยวข้องกับการตอบคำถามจากนักท่องเที่ยวหรือลูกศิษย์ในสถานการณ์ต่างๆ จะช่วยให้สามเณรสามารถให้คำตอบได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง รวมถึงการฝึกการแสดงออกทางวาจาในการอธิบายหลักธรรมและข้อคำสอนอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย จะเป็นประโยชน์สูงสุดในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในระดับสากล

สรุปว่า การเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนาในต่างประเทศควรเน้นการฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายหลักธรรมคำสอน การตอบคำถามจากผู้สนใจ และการใช้คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น ชื่อพระสูตร การปฏิบัติธรรม และคำถามที่มักเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยว การฝึกฟังและพูดในสถานการณ์จริงสำคัญเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสาร การใช้ภาษาอย่างชัดเจนและเข้าใจง่ายในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการฝึกฝนการอธิบายคำสอนและประวัติศาสตร์พุทธศาสนา การฝึกทักษะการถาม-ตอบเพื่อให้สามารถตอบคำถามทางศาสนาได้อย่างถูกต้องและสุภาพ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการเผยแผ่คำสอนในระดับสากล

3) วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสามเณรที่อาจมีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันจะเป็นอย่างไร?

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 การสอนภาษาอังกฤษให้กับสามเณรที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ควรเริ่มจากการประเมินระดับความสามารถของแต่ละคน เพื่อออกแบบการสอนที่เหมาะสม โดยเน้นการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย เช่น การใช้คำศัพท์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาและกิจกรรมประจำวันของสามเณร การใช้บทสนทนาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เช่น การทักทาย หรือการตอบคำถามพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา การใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เช่น การถาม-ตอบ การสาธิต การให้โอกาสสามเณรฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการสร้างบรรยากาศที่เปิดโอกาสให้สามเณรฝึกฝนอย่างมั่นใจและไม่กลัวการทำผิดพลาด นอกจากนี้การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาพหรือคลิปวิดีโอสามารถช่วยเพิ่มความเข้าใจและความสนุกในการเรียนรู้ได้อีกด้วย

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 การสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสามเณรที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันควรเริ่มจากการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนที่ยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความหลากหลายของระดับความสามารถของผู้เรียน เช่น การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น รูปภาพ, วิดีโอ, และแอปพลิเคชันการเรียนรู้ภาษา การเน้นการฟังและการพูดเป็นหลักจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ดีขึ้น การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและชีวิตประจำวันจะทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการใช้งานจริง การให้โอกาสในการฝึกถาม-ตอบและการอภิปรายจะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ การประเมินผลที่ต่อเนื่องก็เป็นสิ่งสำคัญในการปรับปรุงการเรียนการสอนและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 การสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสามเณรที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ควรเริ่มจากการประเมินระดับความรู้ของแต่ละบุคคล เพื่อปรับการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาพประกอบและบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับธรรมะ จะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ ควรใช้

วิธีการสอนที่เน้นการปฏิบัติ เช่น การพูดและการฟังอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งส่งเสริมให้สามเณรได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับหลักธรรมคำสอนและการตอบคำถามจากนักท่องเที่ยง เพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง อีกทั้งควรสร้างบรรยากาศการเรียนที่เปิดกว้างและสนุกสนาน เพื่อไม่ให้เกิดความเครียดในระหว่างการเรียนรู้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 การสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสามเณรที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ควรเริ่มจากการประเมินระดับความรู้ของผู้เรียน เพื่อปรับเนื้อหาและวิธีการสอนให้เหมาะสม การใช้เทคนิคการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม เช่น การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระธรรมในชีวิตประจำวัน การใช้การเล่นบทบาทสมมติและสถานการณ์จริงเพื่อฝึกฝนการสนทนา รวมถึงการแนะนำการอ่านและฟังที่เกี่ยวข้องกับธรรมะ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่างๆ การใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมการเรียนรู้ เช่น แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนได้ต่อเนื่องและสะดวกขึ้น การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ไม่กดดันและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองผิดลองถูก จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 การสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับสามเณรที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ควรเริ่มจากการประเมินระดับความรู้พื้นฐานของแต่ละคนก่อน เพื่อที่จะปรับการสอนให้เหมาะสมและเป็นส่วนตัว การใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การสอนผ่านบทเรียนที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัฒนธรรมไทย สามารถช่วยเพิ่มความสนใจและเข้าใจในภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น นอกจากนี้การใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชันที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลายังช่วยให้สามเณรได้ฝึกฝนภาษาอย่างต่อเนื่อง การเน้นการฝึกพูดและการสื่อสารกับนักท่องเที่ยงผ่านการจำลองสถานการณ์หรือการฝึกงานจริง จะช่วยเสริมทักษะการใช้งานภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นกันเองและกระตุ้นให้สามเณรมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6 การสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสามเณรที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันควรเริ่มจากการประเมินความสามารถของแต่ละคน เพื่อออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติและการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เช่น การสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาและการสนทนาในบริบทของการท่องเที่ยวทางศาสนา การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น วิดีโอหรือแอปพลิเคชันที่ช่วยฝึกทักษะการฟังและการพูด รวมทั้งควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นการพูดและการตอบคำถาม เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาสอนให้สามเณรได้ฝึกฝนโดยใช้ภาษาที่ง่ายและเข้าใจได้ พร้อมทั้งให้เวลาในการทำความเข้าใจและทบทวนคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคที่สำคัญในทุกๆ หน่วยการเรียนรู้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7 การสอนภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มสามเณรที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ควรใช้วิธีการที่มีความยืดหยุ่นและปรับให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

การเริ่มต้นด้วยการสร้างพื้นฐานคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น คำศัพท์ที่ใช้ในคำสอน และการบรรยายทางศาสนา จะช่วยเสริมความเข้าใจและความมั่นใจให้กับสามเณร การใช้เทคนิคการเรียนรู้ผ่านภาพประกอบ หรือบทเรียนที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันและการปฏิบัติในพระพุทธศาสนา จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังสามารถสร้างกิจกรรมที่เน้นการพูดและการฝึกถาม-ตอบ เพื่อให้สามเณรได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวนหรือผู้ที่สนใจในการศึกษาพระพุทธศาสนา โดยอาจใช้สื่อดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันที่สามารถปรับระดับความยากง่ายได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8 การสอนภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มสามเณรที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน ควรเริ่มจากการประเมินความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อจัดกลุ่มและออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม การใช้เทคนิคการสอนแบบสื่อสารที่เน้นการพูดและฟัง เช่น การฝึกบทสนทนาหรือการใช้สื่อมัลติมีเดียในการอธิบายคำศัพท์หรือคำสอนพระพุทธศาสนา จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น การเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ไม่เครียด แต่เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง เช่น การให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาเกี่ยวกับแนวคิดพุทธศาสนาในชีวิตประจำวัน จะช่วยเสริมทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การใช้เทคนิคการทบทวนและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจะทำให้การเรียนรู้ยั่งยืนและเกิดผลในระยะยาว

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9 การสอนภาษาอังกฤษให้กับสามเณรที่มีพื้นฐานแตกต่างกันควรเริ่มจากการประเมินระดับความรู้ของแต่ละคน เพื่อที่จะเลือกวิธีการที่เหมาะสม เช่น การใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน แบบครบวงจร เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม เช่น วิดีโอและบทเรียนที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและพระพุทธศาสนา จะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกและน่าสนใจ การจัดกิจกรรมที่สามเณรมีส่วนร่วม เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติในการแนะนำสถานที่ทางศาสนา หรือการถาม-ตอบ จะช่วยให้สามเณรได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ การให้คำแนะนำแบบตัวต่อตัวและการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมในกลุ่มย่อย จะช่วยเสริมสร้างทักษะและความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10 การสอนภาษาอังกฤษให้กับสามเณรที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันควรใช้วิธีการที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเริ่มจากการสร้างพื้นฐานคำศัพท์และประโยคที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน และในบริบททางศาสนาอย่างชัดเจน สำหรับการสอนควรเน้นการสื่อสารที่เข้าใจง่าย มีการใช้ภาพหรือสื่อประกอบเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจง่ายขึ้น อีกทั้งยังต้องใช้การฝึกฝนผ่านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนเชิงปฏิบัติ เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ การถาม-ตอบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนในสถานการณ์จริง รวมถึงการใช้เทคนิคการทบทวนเพื่อเสริมสร้างการจดจำในระยะยาว การแบ่งกลุ่มเรียนหรือการทำงานร่วมกับเพื่อนจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและลดความกลัวในการใช้ภาษาได้

สรุปว่า การสอนภาษาอังกฤษให้กับสามเณรที่มีพื้นฐานแตกต่างกันควรเริ่มจากการประเมินระดับความรู้ของผู้เรียน เพื่อออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาและกิจกรรมประจำวันจะช่วยเสริมความเข้าใจและความมั่นใจในการใช้ภาษา เทคนิคการเรียนรู้นี้เน้นการปฏิบัติ เช่น การฝึกพูดและการฟัง การถาม-ตอบ และการเล่นบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น การใช้สื่อการสอนหลากหลาย เช่น วิดีโอ, แอปพลิเคชัน หรือภาพประกอบ สามารถเสริมการเรียนรู้อะไรและเพิ่มความสนุกในการเรียนได้ การสร้างบรรยากาศที่ไม่เครียดและส่งเสริมการฝึกฝนอย่างมั่นใจเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง

4) แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรเป็นอย่างไรเพื่อให้แน่ใจว่าสามเณรได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม?

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ควรใช้การประเมินแบบองค์รวมที่คำนึงถึงทั้งความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการสื่อสารทางศาสนาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้การวัดผลทั้งเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ ควรมีแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา รวมถึงการให้สามเณรฝึกอธิบายหลักธรรมเป็นภาษาอังกฤษผ่านการพูดหรือการเขียน นอกจากนี้ ควรมีการจำลองสถานการณ์ให้สามเณรตอบคำถามจากชาวต่างชาติ เสริมด้วยการประเมินจากการปฏิบัติงานจริง เช่น การบรรยายธรรมแก่ชาวต่างชาติหรือการนำชมวัด การใช้วิธีประเมินแบบสะสม เช่น การให้ข้อเสนอแนะระหว่างเรียน จะช่วยให้สามเณรพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ควรมีการประเมินด้านเจตคติและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษควบคู่ไปด้วย เพื่อให้มั่นใจว่าสามเณรมีความพร้อมทั้งด้านวิชาการและปฏิบัติในการทำหน้าที่พระธรรมทูต

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 การประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ควรใช้แนวทางที่ผสมผสานทั้งการวัดความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยควรมีการทดสอบด้านคำศัพท์และไวยากรณ์พื้นฐาน ควบคู่กับการประเมินทักษะการอธิบายหลักธรรมเป็นภาษาอังกฤษผ่านการพูดและการเขียน นอกจากนี้ ควรมีการจำลองสถานการณ์การเผยแผ่ธรรมเพื่อประเมินความสามารถในการตอบคำถามและการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมและเจตคติของสามเณรต่อการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การประเมินควรเป็นแบบต่อเนื่องและเน้นการพัฒนา มากกว่าการวัดผลแบบตัดสินเพียงครั้งเดียว ทั้งนี้ควรมีการสะท้อนผลการเรียนรู้และให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลเพื่อให้สามเณรได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ควรใช้วิธีการประเมินแบบองค์รวมที่เน้นทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยใช้ในการทดสอบความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมและพุทธศาสนา ควบคู่ไปกับการประเมินทักษะการสื่อสารจริงผ่านการสนทนา การบรรยาย และการตอบคำถามของนักท่องเที่ยวดังต่างชาติ นอกจากนี้ ควรมีการสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการถ่ายทอดธรรมะเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เช่น การนำสวด การอธิบายหลักธรรม และการนำชมวัด การประเมินควรเป็นแบบต่อเนื่อง โดยให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา และมีการสอบวัดผลปลายหลักสูตร เพื่อประเมินความพร้อมในการเป็นพระธรรมทูตที่สามารถสื่อสารธรรมะได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรเน้นทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยใช้ในการประเมินแบบผสมผสาน ทั้งการทดสอบความเข้าใจด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ การประเมินทักษะการอธิบายหลักธรรมเป็นภาษาอังกฤษ และการจำลองสถานการณ์เผยแพร่พระพุทธศาสนาให้ชาวต่างชาติ นอกจากนี้ ควรมีการสังเกตพฤติกรรมและความมั่นใจในการสื่อสาร พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์เป็นรายบุคคล รวมถึงการประเมินจากผู้ฟังหรือชาวต่างชาติจริงเพื่อให้แน่ใจว่าสามเณรสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทวัฒนธรรม

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ควรใช้วิธีการประเมินแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทั้งความรู้ทางภาษา ทักษะการสื่อสาร และความเข้าใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในบริบทสากล ควรมีทั้งการประเมินระหว่างเรียน เช่น แบบฝึกหัด การสนทนา และการนำเสนอธรรมะภาษาอังกฤษ และการประเมินปลายหลักสูตร เช่น การสอบพูด การแสดงธรรมต่อผู้ฟังชาวต่างชาติ และการจำลองสถานการณ์จริง นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการสะท้อนผลการเรียนรู้ และการประเมินจากเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติและมั่นใจ การสังเกตพฤติกรรมและทัศนคติของสามเณรในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญในการวัดผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6 การประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรใช้วิธีการที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยประเมินผ่านการทดสอบความเข้าใจคำศัพท์และหลักธรรมทางพุทธศาสนาในภาษาอังกฤษ การฝึกสนทนาเชิงปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ การนำเสนอธรรมะเป็นภาษาอังกฤษ และการจำลองสถานการณ์เผยแพร่พระพุทธศาสนา นอกจากนี้ ควรมีการสังเกตพฤติกรรม การให้ข้อเสนอแนะจากอาจารย์และเพื่อนร่วมหลักสูตร รวมถึงการประเมินตนเองของสามเณร เพื่อให้แน่ใจ

ว่าสามเณรมีความพร้อมทั้งด้านวิชาการและจิตวิญญาณในการทำหน้าที่พระธรรมทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7 การประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรครอบคลุมทั้งด้านความสามารถทางภาษาและความเข้าใจในพระธรรมที่ใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ การประเมินควรใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การทดสอบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ การทำงานกลุ่ม การจำลองสถานการณ์ และการประเมินผลจากการปฏิบัติงานจริงในสนาม การประเมินผลควรเน้นที่การนำความรู้ไปใช้จริง โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่สามเณรต้องสื่อสารกับนักท่องเที่ยวหรือผู้สนใจศาสนาในลักษณะของการบรรยายหรือการถามตอบ เพื่อให้แน่ใจว่าสามเณรได้รับการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสมทั้งในแง่ของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความเข้าใจในเนื้อหาพระธรรมที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่เป็นพระธรรมทูต

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ควรมีการประเมินที่หลากหลายทั้งด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแผ่พระธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินควรครอบคลุมการเข้าใจเนื้อหาทางศาสนา การสื่อสารทางพระธรรม และการตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้ ควรใช้วิธีการประเมินที่เหมาะสมกับลักษณะของสามเณร เช่น การประเมินแบบเปิดเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงทักษะการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง รวมทั้งการประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ทั้งในเชิงทักษะและเนื้อหา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9 การประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรเน้นที่การพัฒนาและการทดสอบทักษะทางภาษาในหลายๆ ด้าน ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีการประเมินจากสถานการณ์จริงที่สามเณรจะต้องเผชิญเมื่อทำหน้าที่พระธรรมทูต เช่น การให้คำอธิบายทางศาสนา การตอบคำถามจากผู้สนใจ และการสื่อสารในบริบทต่างๆ การประเมินควรมีทั้งการทดสอบที่เป็นรูปธรรม เช่น การทำข้อสอบ และการให้การแสดงออกทางภาษา รวมถึงการประเมินจากการปฏิบัติจริงในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ นอกจากนี้ ควรมีการติดตามผลการเรียนรู้ในระยะยาวเพื่อดูพัฒนาการและการนำความรู้ไปใช้จริงในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าสามเณรได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม และสามารถปฏิบัติหน้าที่พระธรรมทูตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10 การประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ควรเน้นการประเมินที่ครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีการใช้แบบทดสอบทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังพระธรรมคำสอนเป็นภาษาอังกฤษ การประเมินการ

สื่อสารผ่านการสัมภาษณ์ หรือการจำลองสถานการณ์ที่สามเณรต้องตอบคำถามจากนักท่องเที่ยวนอกจากนี้ ควรมีการประเมินจากการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น การพูดคุยกับเพื่อนร่วมฝึกร่วม เพื่อให้เห็นผลได้แสดงออกถึงความมั่นใจและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทางศาสนา การประเมินผลควรมีความยืดหยุ่นและคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางศาสนาและวัฒนธรรมของผู้เรียนด้วย

สรุปว่า การประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกร่วมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรใช้การประเมินแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยมีการทดสอบทั้งด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา การประเมินทักษะการสื่อสารผ่านการพูดและเขียนในสถานการณ์จริง เช่น การบรรยายธรรมและการตอบคำถามจากชาวต่างชาติ การจำลองสถานการณ์เผยแผ่พระพุทธศาสนาและการฝึกปฏิบัติงานจริง เช่น การนำชมวัด ควบคู่กับการสังเกตพฤติกรรมและเจตคติของสามเณรในการใช้ภาษาอังกฤษ การประเมินควรมีทั้งการทดสอบระหว่างเรียนและการสอบปลายหลักสูตร พร้อมการสะท้อนผลการเรียนรู้และการให้คำแนะนำเชิงพัฒนาเพื่อให้สามเณรพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องและมั่นใจในการทำหน้าที่พระธรรมทูต

5) มีข้อควรระวังหรือความท้าทายใดในการพัฒนาหลักสูตรฝึกร่วมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตที่อาจเกิดขึ้น และวิธีการจัดการกับปัญหาดังกล่าวคืออะไร?

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกร่วมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ข้อควรระวังหลักคือการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการสื่อสารทางศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงการพิจารณาระดับความเข้าใจของผู้เรียนที่อาจมีพื้นฐานทางภาษาไม่เท่ากัน อีกทั้งการใช้ภาษาที่ง่ายและชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนหรือผิดพลาดในการถ่ายทอดคำสอน ควรหลีกเลี่ยงคำศัพท์ที่ซับซ้อนหรือเป็นทางการมากเกินไป การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนต้องสอดคล้องกับการใช้งานจริงในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยวและการตอบคำถามในด้านพระพุทธศาสนา ควรให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับการทำงานจริง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกร่วมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตนั้นมีข้อควรระวังหลายประการ โดยเฉพาะการออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของสามเณร ซึ่งอาจมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และต้องคำนึงถึงการถ่ายทอดความรู้ด้านพระธรรมที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย นอกจากนี้ยังมีความท้าทายในการเลือกเนื้อหาที่ทั้งมีประสิทธิภาพในการสื่อสารและเคารพในหลักธรรมคำสอน การจัดการกับปัญหาดังกล่าวสามารถทำได้โดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม

การฝึกปฏิบัติจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ และการประเมินผลที่ต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตนั้น ความท้าทายหลักคือการปรับสมดุลระหว่างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับการรักษาความเข้าใจในพระธรรมคำสอน ภาษาอังกฤษอาจเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารความหมายทางพระธรรมอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องออกแบบหลักสูตรที่ไม่เพียงแต่เน้นการเรียนรู้ภาษา แต่ยังต้องให้ความสำคัญกับการเข้าใจหลักธรรมในระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีความหมาย ในการจัดการกับปัญหานี้ ควรใช้วิธีการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง เช่น การฝึกถาม-ตอบ และการอธิบายพระธรรมในรูปแบบที่เข้าใจง่าย เพื่อให้สามเณรสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังควรมีการประเมินผลและปรับปรุง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตอาจพบความท้าทายในด้านการปรับใช้ภาษาทางการศึกษาและธรรมะให้เข้ากับการสื่อสารกับต่างชาติ การจัดการกับความท้าทายนี้ควรเน้นการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและเข้าใจง่าย โดยคำนึงถึงระดับความเข้าใจของสามเณรในแต่ละชั้น การออกแบบกิจกรรมฝึกอบรมควรใช้รูปแบบที่หลากหลาย ทั้งการฝึกซ้อมในสถานการณ์จริงและการใช้เทคโนโลยีสื่อสารเสริม เพื่อให้สามเณรสามารถปรับตัวให้เข้ากับการสื่อสารในบทบาทธรรมทูตได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงการสอนที่เน้นการเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา โดยการใช้ภาษาที่เหมาะสมและสร้างความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต มีข้อควรระวังและความท้าทายหลายประการ เช่น ความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและการใช้ในเชิงศาสนา รวมถึงการเข้าใจคำศัพท์และแนวคิดทางพระพุทธศาสนาที่มีความลึกซึ้ง ซึ่งอาจทำให้สามเณรเกิดความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับศาสนา การจัดการกับปัญหานี้ควรเน้นการปรับเนื้อหาภาษาให้เข้าใจง่าย โดยใช้เทคนิคการสอนที่ช่วยให้เชื่อมโยงแนวคิดทางศาสนาเข้ากับคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้บทเรียนที่มีตัวอย่างเกี่ยวกับการสอนธรรมะเป็นภาษาอังกฤษและการฝึกการสนทนาในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ยังควรให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนับสนุนความมั่นใจของสามเณรในการใช้ภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำหน้าที่พระธรรมทูต

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตนั้นมีความท้าทายหลายด้าน เช่น การปรับใช้ภาษาอังกฤษในบริบททางศาสนาที่มีลักษณะเฉพาะ หรือความยากลำบากในการถ่ายทอดความหมายของคำศัพท์ทางพุทธ

ศาสนาในภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างในการรับรู้และความเข้าใจของผู้เรียนจากภูมิหลังทางศาสนาและการศึกษา ที่อาจทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างช้า ๆ การจัดการกับปัญหาดังกล่าวสามารถทำได้โดยการออกแบบหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ทางศาสนาและการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จริง การใช้สื่อที่หลากหลายและเทคโนโลยีในการเรียนการสอนก็จะช่วยเพิ่มความเข้าใจและทักษะการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติจริงกับผู้พูดภาษาอังกฤษจากต่างชาติหรือผู้ที่มีประสบการณ์จะช่วยพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตมีความท้าทายหลายประการ เช่น การปรับสมดุลระหว่างการสอนภาษาอังกฤษกับการรักษาความถูกต้องของคำสอนในพระพุทธศาสนา เนื่องจากสามเณรอาจขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษที่เพียงพอในการสื่อสารแนวคิดทางศาสนาอย่างลึกซึ้ง การออกแบบหลักสูตรจึงต้องคำนึงถึงวิธีการสอนที่สามารถเชื่อมโยงทักษะภาษาอังกฤษกับการเข้าใจธรรมะได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการเลือกคำศัพท์และการใช้ประโยคที่เข้าใจง่าย แต่ยังคงความถูกต้องในแง่ของเนื้อหาทางศาสนา นอกจากนี้ยังต้องมีการฝึกฝนการฟังและการพูดที่เน้นการสื่อสารจริง เพื่อให้สามเณรสามารถตอบคำถามและอธิบายหลักธรรมได้อย่างมั่นใจ การจัดการกับปัญหาดังกล่าวอาจทำได้โดยการให้การสนับสนุนเพิ่มเติมผ่านกิจกรรมการฝึกซ้อมและการใช้เทคโนโลยีในการเสริมทักษะด้านภาษา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตนั้นมีข้อควรระวังหลายประการ โดยเฉพาะในเรื่องของการรักษาความสมดุลระหว่างเนื้อหาทางพระพุทธศาสนาและทักษะทางภาษา ซึ่งอาจทำให้การเรียนรู้ของสามเณรเป็นไปอย่างช้า หากเนื้อหามากเกินไปหรือยากเกินไปสำหรับผู้เรียน อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงการปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานด้านภาษาและความพร้อมของผู้เรียน วิธีการจัดการกับปัญหาดังกล่าวสามารถทำได้โดยการเริ่มจากการพัฒนาความเข้าใจในภาษาอังกฤษพื้นฐานก่อนและค่อยๆ ปรับเนื้อหาทางศาสนาให้เหมาะสมกับความเข้าใจ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสะดวกและประสิทธิภาพในการสื่อสารทางภาษา นอกจากนี้ยังควรมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการของสามเณรได้ดียิ่งขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9 ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต อาจมีข้อท้าทายหลายประการ เช่น ความไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ความยากในการเข้าใจคำศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนา หรืออุปสรรคด้านวัฒนธรรมที่อาจทำให้การสื่อสารเป็นไปได้อย่างช้าขึ้น วิธีการจัดการกับปัญหาดังกล่าวคือการเน้นการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากพื้นฐานของภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พร้อมเพิ่มความรู้อีกเฉพาะด้าน เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับศาสนาและแนวคิดทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้

สามเณรสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการฝึกสื่อสารในสถานการณ์จำลองจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและทักษะในการเป็นพระธรรมทูตที่มีประสิทธิภาพได้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10 ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต ควรพิจารณาถึงความท้าทายหลายด้าน เช่น ความแตกต่างของระดับทักษะภาษาอังกฤษของสามเณรแต่ละคน ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถรับเนื้อหาหรือการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียนและการใช้วิธีการสอนที่ยืดหยุ่นจึงมีความสำคัญ นอกจากนี้ การให้ความสำคัญกับการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงผ่านการจำลองการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวจะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น สื่อวิดีโอหรือเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มความเข้าใจและการเรียนรู้ที่หลากหลาย และยังคงเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับสามเณรในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริงและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

สรุปว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตต้องคำนึงถึงการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการสื่อสารทางศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงความแตกต่างของทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ควรใช้ภาษาที่ง่ายและชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนต้องสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยว ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลองและการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วยพัฒนาความมั่นใจในการใช้ภาษาในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การออกแบบหลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน และต้องประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์กับ พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 รูป/คน ในจังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้วิจัยดำเนินการสร้างหลักสูตรศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ (ฉบับร่าง) โดยกำหนดหัวข้อดังนี้

1. หลักการและเหตุผล

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นภารกิจสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในหลักธรรมและปรัชญาของพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้คนในสังคม โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีการเดินทางท่องเที่ยวและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ การเตรียมความพร้อมของพระธรรมทูตในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้กับชาวต่างชาติเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและ

เข้าใจเนื้อหาหลักธรรมได้อย่างถูกต้อง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้สามเณรสามารถทำหน้าที่เป็นพระธรรมทูตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรนี้ได้รับการออกแบบเพื่อเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีความประสงค์จะเป็นพระธรรมทูต โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้คำศัพท์และวลีที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา การแปลคำสอนในลักษณะของการบรรยายศาสนาและการตอบคำถามจากผู้ฟังที่เป็นชาวต่างชาติ รวมถึงการฝึกการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติของพระสงฆ์และการเผยแผ่หลักธรรมสำคัญ การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้สามเณรสามารถตอบคำถามและสื่อสารกับผู้มาเยี่ยมเยียนได้อย่างราบรื่น

การฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรในฐานะพระธรรมทูตมีความสำคัญในการสร้างความมั่นใจและความสามารถในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังผู้คนในต่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้สามเณรสามารถเข้าใจและตอบคำถามได้ดีขึ้น ส่งผลให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์และชาวต่างชาติ และทำให้พุทธศาสนาได้รับการยอมรับและเข้าใจในระดับสากลมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามเณรสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจและชัดเจนในประเด็นทางศาสนาและวัฒนธรรม

2. พัฒนาความรู้ทางพระพุทธศาสนาในภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามเณรสามารถอธิบายหลักธรรมและคำสอนของพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้สนใจต่างชาติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ฝึกฝนทักษะการตอบคำถามและการอภิปราย เพื่อเตรียมสามเณรให้สามารถตอบคำถามจากผู้ที่มีความสงสัยในหลักธรรมต่างๆ หรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาได้อย่างมีเหตุผลและสุภาพ

4. เสริมสร้างความเข้าใจและการใช้วัฒนธรรมไทยในการสื่อสาร เพื่อให้สามเณรสามารถอธิบายประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาได้ในเชิงลึกและชัดเจน

5. พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับทีมและการเผยแผ่ศาสนาในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ เพื่อให้สามเณรมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานจากหลากหลายวัฒนธรรมและสามารถเป็นตัวแทนเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ลักษณะของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถอธิบายลักษณะของหลักสูตรได้ดังนี้:

ภาควิชาการ (Academic Component) :

ภาควิชาการจะเน้นที่การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนาและการเข้าใจคำสอนในเชิงลึก ดังนี้:

1. การพัฒนาคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการเผยแพร่: สอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น คำอธิบายเกี่ยวกับหลักธรรม, คำถามเกี่ยวกับศาสนา, คำศัพท์ทางจริยธรรม, หรือคำศัพท์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์พุทธศาสนา

2. การฝึกฟังและการพูดในการสนทนาเกี่ยวกับศาสนา: เน้นการฝึกการฟังและการตอบคำถามจากผู้มาเยือน การเตรียมตัวในการตอบคำถามที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับความเชื่อและปฏิบัติทางศาสนา

3. การฝึกอ่านและการวิเคราะห์ข้อความทางศาสนา: การอ่านพระสูตรหรือคำอธิบายทางศาสนาในภาษาอังกฤษ เช่น พระสูตรสั้น ๆ หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพุทธศาสนาในเชิงลึก

4. การเขียนคำอธิบายทางศาสนา: สอนให้สามเณรสามารถเขียนบทความหรือคำอธิบายทางศาสนาในภาษาอังกฤษ เช่น การเขียนคำอธิบายเกี่ยวกับประวัติพระพุทธเจ้า หลักธรรม และการปฏิบัติทางศาสนา

ภาคปฏิบัติ (Practical Component) :

ภาคปฏิบัติจะเน้นการฝึกทักษะที่สามารถใช้ในชีวิตจริงได้ โดยมุ่งเน้นที่การใช้ภาษาในการเผยแพร่และการปฏิบัติหน้าที่พระธรรมทูต:

1. การจำลองสถานการณ์จริง (Role-playing): จัดกิจกรรมที่สามารถจำลองสถานการณ์ที่สามเณรจะต้องเจอ เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การตอบคำถามเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา หรือการอธิบายการปฏิบัติธรรม

2. การฝึกนำเที่ยว (Tour guiding practice): ฝึกการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัดและสถานที่สำคัญในพุทธศาสนา เช่น การอธิบายประวัติของวัด ความสำคัญของการปฏิบัติธรรมที่วัดนั้น ๆ และการนำทางผู้เยี่ยมชมไปยังจุดต่าง ๆ

3. การฝึกตอบคำถาม: การฝึกการตอบคำถามที่อาจเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับพุทธศาสนา เช่น "พุทธศาสนาคืออะไร?", "ทำไมต้องมีสมาธิ?", หรือ "การสวดมนต์คืออะไร?" โดยให้สามเณรตอบด้วยความมั่นใจและเข้าใจเนื้อหาหลักซึ่ง

4. การเรียนรู้วัฒนธรรมและการปรับตัว: ฝึกให้สามเณรเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิธีการปรับตัวเมื่อเจอกับนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาที่เป็นมิตรและเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์

4. กลุ่มเป้าหมาย

1. สามเณร
2. บุคคลทั่วไปที่สนใจ

5. ระยะเวลา

จำนวน 32 ชั่วโมง

6. การจัดกระบวนการเรียนรู้

1. การบรรยาย
2. การปฏิบัติ
3. การสาธิต
4. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น
5. ทำแบบทดสอบ

7. เนื้อหาสาระของหลักสูตร

ที่	ชื่อรายวิชา/ข้อสอบ	สังเขปรายวิชา/เนื้อหา	กิจกรรม/วิธีการ	ชั่วโมง
-	ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่-ก่อนเรียน	-ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต -ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพระพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพระพุทธศาสนา	ทำข้อสอบ	2
1.	ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต	รายวิชานี้มุ่งเน้นให้สามเณรมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เริ่มต้นจากการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทของวัดและพระพุทธศาสนา รวมถึงคำศัพท์และวลีที่ใช้ในชีวิตประจำวันของพระสงฆ์ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับวัด		7

		ศาสนสถาน พิธีกรรม และการปฏิบัติธรรม		
2.	ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา	รายวิชานี้เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายหลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนาให้ชาวต่างชาติสามารถเข้าใจได้ง่าย โดยจะมีการฝึกการใช้ประโยคเชิงอธิบาย การเปรียบเทียบ และการยกตัวอย่าง เพื่อให้การสื่อสารมีความชัดเจนขึ้น		7
3.	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา	รายวิชานี้ ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำชมและแนะนำสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ โดยเน้นคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการอธิบายความเป็นมาของวัดเจดีย์ พระพุทธรูป และพิธีกรรมต่าง ๆ		7
4.	ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา	รายวิชานี้เน้นการฝึกฝนการตอบคำถามจากชาวต่างชาติที่สนใจในพระพุทธศาสนา ทั้งในประเด็นเกี่ยวกับหลักธรรม ประเพณี และแนวคิดทางพุทธศาสนา พร้อมทั้งเทคนิคการใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสม		7
-	ขอสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมด้าน	-ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต	ทำขอสอบ	2

ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่-หลังเรียน	-ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา		
รวม			32

หลังจากดำเนินการสร้างหลักสูตรฉบับร่างเสร็จจะคณะผู้วิจัยดำเนินการนำเอา หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ หลักสูตรฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านดำเนินการประเมินคุณภาพ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

รายการ		\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
	ความชัดเจนของหลักสูตร	4.48	0.46	มาก
1.	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
2.	โครงสร้างของหลักสูตรมีความเป็นระเบียบและตรงตามเป้าหมาย	4.40	0.55	มาก
3.	รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรเป็นที่เข้าใจได้ง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
4.	หลักสูตรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
5.	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น คู่มือการเรียนรู้ มีความครบถ้วนและเข้าถึงง่าย	4.60	0.55	มาก
	ความเหมาะสมของเนื้อหา	4.52	0.50	มากที่สุด
6.	เนื้อหาของหลักสูตรครอบคลุมทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพระธรรมทูต	4.60	0.55	มากที่สุด

7.	เนื้อหาในหลักสูตรได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยและตอบสนองความต้องการปัจจุบัน	4.40	0.55	มาก
8.	การเรียนรู้ในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของพระธรรมทูต	4.60	0.55	มากที่สุด
9.	บทเรียนในหลักสูตรมีความหลากหลายและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ	4.40	0.55	มาก
10.	เนื้อหาของหลักสูตรมีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของพระธรรมทูต	4.60	0.55	มากที่สุด
	วิธีการสอนและการจัดการเรียนการสอน	4.56	0.52	มากที่สุด
11.	วิธีการสอนที่ใช้ในหลักสูตรมีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพ	4.40	0.55	มาก
12.	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมและช่วยเสริมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
13.	การสอนสามารถปรับให้เข้ากับความแตกต่างของผู้เรียนได้	4.60	0.55	มากที่สุด
14.	การจัดการชั้นเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพ	4.60	0.55	มากที่สุด
15.	ผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียนได้ดี	4.60	0.55	มากที่สุด
	การฝึกปฏิบัติและกิจกรรมเสริม	4.56	0.52	มากที่สุด
16.	การฝึกปฏิบัติในหลักสูตรช่วยเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.60	0.55	มากที่สุด
17.	กิจกรรมเสริมต่าง ๆ เช่น การสนทนาและการทำงานกลุ่มมีความหลากหลายและเป็นประโยชน์	4.60	0.55	มากที่สุด
18.	การใช้กรณีศึกษาและสถานการณ์จริงในการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
19.	มีการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอและเป็นประโยชน์	4.40	0.55	มาก
20.	ทรัพยากรและเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติมีความเพียงพอและทันสมัย	4.60	0.55	มากที่สุด
	การติดตามและการประเมินผล	4.56	0.52	มากที่สุด

21.	การติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียนดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและมีระบบ	4.40	0.55	มาก
22.	ระบบการประเมินผลมีความเป็นธรรมและสะท้อนถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
23.	ผลการประเมินผลถูกใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ	4.60	0.55	มากที่สุด
24.	ข้อเสนอแนะแต่ละช่วงที่ได้รับจากการประเมินช่วยให้การพัฒนาทักษะของผู้เรียนดีขึ้น	4.60	0.55	มากที่สุด
25.	ผู้เรียนรู้สึกว่าการประเมินผลและการติดตามผลมีความเป็นธรรมและช่วยให้สามารถพัฒนาตนเองได้ดี	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.54	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 3 คุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, $S.D=0.49$) พิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ วิธีการสอนและการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.56$, $S.D=0.52$) การฝึกปฏิบัติและกิจกรรมเสริม ($\bar{X}=4.56$, $S.D=0.52$) การติดตามและการประเมินผล ($\bar{X}=4.56$, $S.D=0.52$) ความเหมาะสมของเนื้อหา ($\bar{X}=4.52$, $S.D=0.50$) ความชัดเจนของหลักสูตร ($\bar{X}=4.48$, $S.D=0.46$) ตามลำดับ

จากผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ (ฉบับร่าง) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คณะผู้วิจัยจึงดำเนินการเอาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ (ฉบับร่าง) ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน คณะผู้วิจัยดำเนินการกำหนดขั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

1. ดำเนินจัดโครงการฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 รูป/คน

2. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

3. ก่อนเริ่มทำการฝึกอบในแต่ละวิชาผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้การทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละวิชา

4. หลังการฝึกอบในแต่ละวิชาผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Post-test) โดยใช้การทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละวิชา

5. หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ แล้วให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ให้นักศึกษาทำการประเมินแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

6. ผู้วิจัยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ คะแนนทดสอบรายวิชา และคะแนนประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่มาวิเคราะห์ข้อมูล เรียบเรียงและสรุปผลการศึกษาต่อไป

3. พัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ในขั้นตอนการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลำดับ	ก่อน	หลัง	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
1	66	84	18	324
2	65	86	21	441
3	68	85	17	289
4	67	88	21	441
5	64	89	25	625
6	67	86	19	361

7	65	85	20	400
8	66	87	21	441
9	66	88	22	484
10	65	86	21	441
11	67	87	20	400
12	66	88	22	484
13	66	85	19	361
14	65	86	21	441
15	66	87	21	441
16	65	86	21	441
17	70	88	18	324
18	66	86	20	400
19	67	85	18	324
20	66	88	22	484
21	65	87	22	484
22	69	86	17	289
23	66	85	19	361
24	65	86	21	441
25	68	87	19	361
26	66	88	22	484
27	65	89	24	576
28	64	86	22	484
29	66	88	22	484
30	67	87	20	400
รวม	1984	2599	615	12711
เฉลี่ย	66.13	86.63		
S.D.	1.36	1.30		t=59.4351*
ร้อยละ	66.13	86.63		

$$* \geq t_{(29,05)} = 2.045$$

จากตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย 66.13 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.63 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 59.4351 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,05)} = 2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต

ลำดับ	ก่อน	หลัง	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
1	15	24	9	81
2	16	25	9	81
3	15	21	6	36
4	15	23	8	64
5	15	26	11	121
6	16	23	7	49
7	14	22	8	64
8	15	24	9	81
9	15	25	10	100
10	14	23	9	81
11	16	24	8	64
12	15	25	10	100
13	15	22	7	49
14	14	23	9	81
15	15	24	9	81
16	14	23	9	81

17	19	29	10	100
18	15	23	8	64
19	16	22	6	36
20	15	25	10	100
21	14	24	10	100
22	18	27	9	81
23	15	22	7	49
24	14	23	9	81
25	17	26	9	81
26	15	25	10	100
27	14	26	12	144
28	14	23	9	81
29	15	25	10	100
30	16	24	8	64
รวม	456	721	265	2395
เฉลี่ย	15.20	24.03		
S.D.	1.19	1.71		
ร้อยละ	50.67	80.11		t=35.4012*

* $\geq t_{(29,0.05)}=2.045$

จากตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 15.20 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.03 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 59.4351 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,0.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต
สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรม
ทางพระพุทธศาสนา

ลำดับ	ก่อน	หลัง	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
1	12	24	12	144
2	16	23	7	49
3	14	22	8	64
4	15	26	11	121
5	14	23	9	81
6	16	24	8	64
7	16	25	9	81
8	15	21	6	36
9	15	23	8	64
10	15	26	11	121
11	16	23	7	49
12	14	22	8	64
13	15	24	9	81
14	15	25	10	100
15	14	23	9	81
16	13	23	10	100
17	19	28	9	81
18	15	23	8	64
19	16	22	6	36
20	15	25	10	100
21	14	24	10	100
22	18	27	9	81
23	15	26	11	121

24	14	24	10	100
25	17	24	7	49
26	15	25	10	100
27	15	26	11	121
28	14	23	9	81
29	15	25	10	100
30	16	24	8	64
รวม	453	723	270	2498
เฉลี่ย	15.10	24.10		
S.D.	1.37	1.60		
ร้อยละ	50.33	80.33		t=32.1920*

* $\geq t_{(29,.05)}=2.045$

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 15.10 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.10 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 32.1920 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา

ลำดับ	ก่อน	หลัง	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
1	15	23	8	64
2	14	24	10	100
3	17	27	10	100
4	16	24	8	64
5	13	26	13	169
6	15	24	9	81
7	16	25	9	81

8	14	23	9	81
9	15	26	11	121
10	14	23	9	81
11	16	24	8	64
12	16	25	9	81
13	15	23	8	64
14	15	24	9	81
15	15	26	11	121
16	16	25	9	81
17	14	22	8	64
18	15	24	9	81
19	15	25	10	100
20	14	23	9	81
21	14	24	10	100
22	18	27	9	81
23	15	22	7	49
24	14	23	9	81
25	17	25	8	64
26	15	25	10	100
27	15	26	11	121
28	14	23	9	81
29	16	25	9	81
30	16	24	8	64
รวม	454	730	276	2582
เฉลี่ย	15.13	24.33		
S.D.	1.11	1.35		
ร้อยละ	50.44	81.11		t= 41.4787

* $\geq t_{(29,05)}=2.045$

จากตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 15.13 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.33 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 41.4787 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา

ลำดับ	ก่อน	หลัง	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
1	15	21	6	36
2	14	23	9	81
3	17	25	8	64
4	16	25	9	81
5	13	26	13	169
6	13	24	11	121
7	16	23	7	49
8	14	22	8	64
9	16	26	10	100
10	14	23	9	81
11	16	25	9	81
12	14	25	11	121
13	15	22	7	49
14	14	23	9	81
15	15	24	9	81
16	14	23	9	81
17	19	28	9	81
18	15	23	8	64

19	16	22	6	36
20	15	25	10	100
21	14	24	10	100
22	18	27	9	81
23	15	22	7	49
24	14	23	9	81
25	17	26	9	81
26	15	25	10	100
27	14	26	12	144
28	13	23	10	100
29	15	25	10	100
30	16	25	9	81
รวม	452	724	272	2538
เฉลี่ย	15.07	24.13		
S.D.	1.44	1.68		
ร้อยละ	50.22	80.44		t= 31.5459*

* $\geq t_{(29,.05)}=2.045$

จากตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระ
 ธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการตอบ
 คำถามเชิงพุทธศาสนา พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 15.07 ส่วนหลัง
 ฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.13 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 31.5459 ซึ่งสูง
 กว่า $t_{(29,.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระ
 ธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึง พอใจ
เนื้อหาหลักสูตร	4.29	0.49	มาก
1. เนื้อหาสอดคล้องกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	4.20	0.66	มาก
2. ความครบถ้วนของเนื้อหาในการเตรียมตัวเป็นพระ ธรรมทูต	4.37	0.49	มาก
3. ความชัดเจนของโครงสร้างหลักสูตร	4.33	0.48	มาก
4. ความเหมาะสมของระดับภาษาอังกฤษที่ใช้ใน หลักสูตร	4.30	0.47	มาก
5. การเชื่อมโยงระหว่างภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ	4.23	0.57	มาก
วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.31	0.43	มาก
6. ความน่าสนใจของวิธีการสอน	4.20	0.55	มาก
7. ความเข้าใจง่ายของการอธิบายเนื้อหา	4.37	0.61	มาก
8. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้	4.27	0.58	มาก
9. การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนการสอน	4.40	0.77	มาก
10. การใช้สื่อและเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้	4.30	0.47	มาก
วิทยากรและผู้สอน	4.29	0.50	มาก
11. ความเชี่ยวชาญของผู้สอนในภาษาอังกฤษและ พระพุทธศาสนา	4.30	0.60	มาก
12. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอน	4.23	0.57	มาก
13. การให้คำแนะนำและตอบคำถามของผู้สอน	4.33	0.55	มาก
14. ความเป็นมิตรและความเข้าใจต่อผู้เรียนของผู้สอน	4.30	0.47	มาก
15. การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน	4.27	0.52	มาก
สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	4.33	0.46	มาก
16. ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกอบรม	4.23	0.57	มาก
17. บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.30	0.47	มาก
18. ความพร้อมของอุปกรณ์และสื่อการสอน	4.40	0.50	มาก
19. ระยะเวลาและตารางเรียนที่เหมาะสม	4.33	0.55	มาก

20.	ความสะดวกในการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้	4.37	0.49	มาก
	ผลลัพธ์และประโยชน์ที่ได้รับ	4.31	0.47	มาก
21.	ความมั่นใจที่เพิ่มขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเผยแผ่ ธรรมะ	4.23	0.57	มาก
22.	ความสามารถในการอธิบายหลักธรรมพื้นฐานเป็น ภาษาอังกฤษ	4.30	0.47	มาก
23.	ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของพระธรรมทูตที่ชัดเจน ขึ้น	4.30	0.60	มาก
24.	ความสามารถในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดีขึ้น	4.33	0.55	มาก
25.	ความพึงพอใจโดยรวมต่อหลักสูตรฝึกอบรมนี้	4.37	0.49	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.30	0.45	มาก

จากตาราง 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$, $S.D=0.45$) พิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=4.33$, $S.D=0.46$) วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.31$, $S.D=0.43$) ผลลัพธ์และประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}=4.31$, $S.D=0.47$) เนื้อหาหลักสูตร ($\bar{X}=4.29$, $S.D=0.49$) วิทยากรและผู้สอน ($\bar{X}=4.29$, $S.D=0.50$)

จากการนำหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองแล้วพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ได้ ซึ่งหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ มีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการและเหตุผล

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นภารกิจสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในหลักธรรมและปรัชญาของพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้คนในสังคม โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีการเดินทางท่องเที่ยวและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ การเตรียมความพร้อมของพระธรรมทูตในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้กับชาวต่างชาติเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจเนื้อหาหลักธรรมได้อย่างถูกต้อง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้สามเณรสามารถทำหน้าที่เป็นพระธรรมทูตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรนี้ได้รับการออกแบบเพื่อเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีความประสงค์จะเป็นพระธรรมทูต โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้คำศัพท์และวลีที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา การแปลคำสอนในลักษณะของการบรรยายศาสนาและการตอบคำถามจากผู้ฟังที่เป็นชาวต่างชาติ รวมถึงการฝึกการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติของพระสงฆ์และการเผยแผ่หลักธรรมสำคัญ การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้สามเณรสามารถตอบคำถามและสื่อสารกับผู้มาเยี่ยมเยียนได้อย่างราบรื่น

การฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรในฐานะพระธรรมทูตมีความสำคัญในการสร้างความมั่นใจและความสามารถในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังผู้คนในต่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้สามเณรสามารถเข้าใจและตอบคำถามได้ดีขึ้น ส่งผลให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์และชาวต่างชาติ และทำให้พุทธศาสนาได้รับการยอมรับและเข้าใจในระดับสากลมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามเณรสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจและชัดเจนในประเด็นทางศาสนาและวัฒนธรรม
2. พัฒนาความรู้ทางพระพุทธศาสนาในภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามเณรสามารถอธิบายหลักธรรมและคำสอนของพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้สนใจต่างชาติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. ฝึกฝนทักษะการตอบคำถามและการอภิปราย เพื่อเตรียมสามเณรให้สามารถตอบคำถามจากผู้ที่มีความสงสัยในหลักธรรมต่างๆ หรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาได้อย่างมีเหตุผลและสุภาพ
4. เสริมสร้างความเข้าใจและการใช้วัฒนธรรมไทยในการสื่อสาร เพื่อให้สามเณรสามารถอธิบายประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาได้ในเชิงลึกและชัดเจน
5. พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับทีมและการเผยแผ่ศาสนาในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ เพื่อให้สามเณรมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานจากหลากหลายวัฒนธรรมและสามารถเป็นตัวแทนเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ลักษณะของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถอธิบายลักษณะของหลักสูตรได้ดังนี้:

ภาควิชาการ (Academic Component) :

ภาควิชาการจะเน้นที่ การเรียนรู้ ทักษะภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและการเข้าใจคำสอนในเชิงลึก ดังนี้:

1. การพัฒนาคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการเผยแพร่: สอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น คำอธิบายเกี่ยวกับหลักธรรม, คำถามเกี่ยวกับศาสนา, คำศัพท์ทางจริยธรรม, หรือคำศัพท์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์พุทธศาสนา

2. การฝึกฟังและการพูดในการสนทนาเกี่ยวกับศาสนา: เน้นการฝึกการฟังและการตอบคำถามจากผู้มาเยือน การเตรียมตัวในการตอบคำถามที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับความเชื่อและปฏิบัติทางศาสนา

3. การฝึกอ่านและการวิเคราะห์ข้อความทางศาสนา: การอ่านพระสูตรหรือคำอธิบายทางศาสนาในภาษาอังกฤษ เช่น พระสูตรสั้น ๆ หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพุทธศาสนาในเชิงลึก

4. การเขียนคำอธิบายทางศาสนา: สอนให้สามเณรสามารถเขียนบทความหรือคำอธิบายทางศาสนาในภาษาอังกฤษ เช่น การเขียนคำอธิบายเกี่ยวกับประวัติพระพุทธเจ้า หลักธรรม และการปฏิบัติทางศาสนา

ภาคปฏิบัติ (Practical Component) :

ภาคปฏิบัติจะเน้นการฝึกทักษะที่สามารถใช้ในชีวิตจริงได้ โดยมุ่งเน้นที่การใช้ภาษาในการเผยแพร่และการปฏิบัติหน้าที่พระธรรมทูต:

3. การจำลองสถานการณ์จริง (Role-playing): จัดกิจกรรมที่สามารถจำลองสถานการณ์ที่สามเณรจะต้องเจอ เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การตอบคำถามเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา หรือการอธิบายการปฏิบัติธรรม

4. การฝึกนำเที่ยว (Tour guiding practice): ฝึกการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัดและสถานที่สำคัญในพุทธศาสนา เช่น การอธิบายประวัติของวัด ความสำคัญของการปฏิบัติธรรมที่วัดนั้น ๆ และการนำทางผู้เยี่ยมชมไปยังจุดต่าง ๆ

3.การฝึกตอบคำถาม: การฝึกการตอบคำถามที่อาจเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับพุทธศาสนา เช่น "พุทธศาสนาคืออะไร?", "ทำไมต้องมีสมาธิ?", หรือ "การสวดมนต์คืออะไร?" โดยให้สามเณรตอบด้วยความมั่นใจและเข้าใจเนื้อหาหลักซึ่ง

4. การเรียนรู้วัฒนธรรมและการปรับตัว: ฝึกให้สามเณรเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิธีการปรับตัวเมื่อเจอกับนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาที่เป็นมิตรและเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์

4. กลุ่มเป้าหมาย

1. สามเณร
2. บุคคลทั่วไปที่สนใจ

5. ระยะเวลา

จำนวน 32 ชั่วโมง

6. การจัดกระบวนการเรียนรู้

1. การบรรยาย
2. การปฏิบัติ
3. การสาธิต
4. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น
5. ทำแบบทดสอบ

7. เนื้อหาสาระของหลักสูตร

ที่	ชื่อรายวิชา/ข้อสอบ	สังเขปรายวิชา/เนื้อหา	กิจกรรม/วิธีการ	ชั่วโมง
-	ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่-ก่อนเรียน	-ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต -ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา	ทำข้อสอบ	2
1.	ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต	รายวิชานี้มุ่งเน้นให้สามเณรมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เริ่มต้นจากการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทของวัดและพุทธศาสนา รวมถึงคำศัพท์และวลีที่ใช้ในชีวิตประจำวันของพระสงฆ์ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับวัด ศาสนสถาน พิธีกรรม และการปฏิบัติธรรม		7
2.	ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา	รายวิชานี้เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายหลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนาให้ชาวต่างชาติ		7

		สามารถเข้าใจได้ง่าย โดยจะมีการฝึกการใช้ประโยคเชิงอธิบาย การเปรียบเทียบ และการยกตัวอย่าง เพื่อให้การสื่อสารมีความชัดเจนขึ้น		
3.	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา	รายวิชานี้ ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำชมและแนะนำสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ โดยเน้นคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการอธิบายความเป็นมาของวัดเจติยฯ พระพุทธรูป และพิธีกรรมต่างๆ		7
4.	ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา	รายวิชานี้ เน้นการฝึกฝนการตอบคำถามจากชาวต่างชาติที่สนใจในพระพุทธศาสนา ทั้งในประเด็นเกี่ยวกับหลักธรรม ประเพณี และแนวคิดทางพุทธศาสนา พร้อมทั้งเทคนิคการใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสม		7
-	ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่-หลังเรียน	-ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต -ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา	ทำข้อสอบ	2
		รวม		32

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับ
สามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับ สามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1.1 นักศึกษาส่วนใหญ่ อายุ 18 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.50 เกรดเฉลี่ยเทอมที่ผ่านมา
มาอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 43.00 กำลังศึกษาในคณะสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ
36.00 กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ
58.50 สำเร็จการศึกษาแผนกธรรม นักรธรรมชั้นเอก คิดเป็นร้อยละ 54.50 ไม่ได้ศึกษาปริญญาธรรม
คิดเป็นร้อยละ 82.50 ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 41.50

1.2 ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณร
ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$, S.D=0.24) พิจารณารายข้อ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ทักษะการเขียน (Writing) ($\bar{X}=4.09$, S.D=0.63) ทักษะการ
อ่าน (Reading) ($\bar{X}=3.90$, S.D=0.87) ความพร้อมในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Intercultural
Communication) ($\bar{X}=2.81$, S.D=0.54) ทักษะการฟัง (Listening) ($\bar{X}=2.74$, S.D=0.52) และ
ทักษะการพูด (Speaking) ($\bar{X}=2.70$, S.D=0.56) ตามลำดับ

2. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ในขั้นตอนนี้คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์กับ
พระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์
มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 รูป/คน ในจังหวัดเชียงใหม่ มีผลดังนี้

1. หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มี
เป้าหมายเพื่อเป็นพระธรรมทูต คือ การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มุ่ง
สู่การเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่สามารถอธิบายหลักธรรม พุทธ
ประวัติ และแนวปฏิบัติทางพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้องและเข้าใจง่าย ควรครอบคลุมคำศัพท์ ศัพท์
เฉพาะ และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา พร้อมฝึกการตอบคำถามที่ชาวต่างชาติอาจสงสัย

หลักสูตรควรบูรณาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยให้สามเณรฝึกสนทนา การบรรยาย และการนำชมวัดจริง การใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และควรคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการเผยแพร่ธรรมะ หลักสูตรต้องยืดหยุ่นตามระดับความสามารถของสามเณร พร้อมปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสมกับบทบาทพระธรรมทูต การประเมินผลที่ต่อเนื่องจะช่วยให้ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2. เนื้อหาและทักษะด้านภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุดที่ควรรวมในหลักสูตรเพื่อเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา คือ การเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนาในต่างประเทศควรเน้นการฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายหลักธรรมคำสอน การตอบคำถามจากผู้สนใจ และการใช้คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น ชื่อพระสูตร การปฏิบัติธรรม และคำถามที่มักเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยว การฝึกฟังและพูดในสถานการณ์จริงสำคัญเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสาร การใช้ภาษาอย่างชัดเจนและเข้าใจง่ายในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการฝึกฝนการอธิบายคำสอนและประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา การฝึกทักษะการถาม-ตอบเพื่อให้สามารถตอบคำถามทางศาสนาได้อย่างถูกต้องและสุภาพ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการเผยแพร่คำสอนในระดับสากล

3. การสอนภาษาอังกฤษให้กับสามเณรที่มีพื้นฐานแตกต่างกันควรเริ่มจากการประเมินระดับความรู้ของผู้เรียน เพื่อออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาและกิจกรรมประจำวันจะช่วยเสริมความเข้าใจและความมั่นใจในการใช้ภาษา เทคนิคการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ เช่น การฝึกพูดและการฟัง การถาม-ตอบ และการเล่นบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น การใช้สื่อการสอนหลากหลาย เช่น วิดีโอ, แอปพลิเคชัน หรือภาพประกอบ สามารถเสริมการเรียนรู้และเพิ่มความสนุกในการเรียนได้ การสร้างบรรยากาศที่ไม่เครียดและส่งเสริมการฝึกฝนอย่างมั่นใจเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง

4. การประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรใช้การประเมินแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยมีการทดสอบทั้งด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา การประเมินทักษะการสื่อสารผ่านการพูดและเขียนในสถานการณ์จริง เช่น การบรรยายธรรมและการตอบคำถามจากชาวต่างชาติ การจำลองสถานการณ์เผยแพร่พระพุทธศาสนาและการฝึกปฏิบัติงานจริง เช่น การนำชมวัด ควบคู่กับการสังเกตพฤติกรรมและเจตคติของสามเณรในการใช้ภาษาอังกฤษ การประเมินควรมีทั้งการทดสอบระหว่างเรียนและการสอบปลายหลักสูตร พร้อมการสะท้อนผลการเรียนรู้และการให้คำแนะนำเชิงพัฒนาเพื่อให้สามเณรพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องและมั่นใจในการทำหน้าที่พระธรรมทูต

5. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตต้องคำนึงถึงการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการสื่อสารทางศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงความแตกต่างของทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ควรใช้ภาษาที่ง่ายและชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนต้องสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยว ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลองและการใช้สื่อการเรียนรู้หลากหลายจะช่วยพัฒนาความมั่นใจในการใช้ภาษาในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การออกแบบหลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน และต้องประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์กับพระสังฆาธิการ พระธรรมวิทยากร/พระนักเทศน์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา อาจารย์มหาวิทยาลัยสงฆ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 รูป/คน ในจังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้วิจัยดำเนินการสร้างหลักสูตรศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ (ฉบับร่าง) โดยกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ มุ่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับนานาชาติเริ่มต้นด้วยการทดสอบก่อนเรียนเพื่อประเมินพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนเนื้อหาหลักประกอบด้วยภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต การอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา รวมถึงการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติ และการฝึกตอบคำถามเชิงพุทธศาสนาอย่างสุภาพและเหมาะสมการเรียนการสอนเน้นทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ควบคู่กับการใช้ภาษาในบริบทจริงเมื่อสิ้นสุดการอบรมมีการทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลักสูตรใช้เวลาอบรมรวม 32 ชั่วโมง เพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่พระธรรมทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

หลังจากดำเนินการสร้างหลักสูตรฉบับร่างเสร็จคณะผู้วิจัยดำเนินการนำเอา หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ หลักสูตรฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านดำเนินการประเมินคุณภาพ

จากตาราง 3 คุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.54, S.D=0.49) พิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ วิธีการสอนและการจัดการเรียนการสอน (\bar{X} =4.56, S.D=0.52) การฝึกปฏิบัติและกิจกรรมเสริม (\bar{X} =4.56, S.D=0.52) การติดตามและการประเมินผล (\bar{X} =4.56, S.D=0.52) ความเหมาะสมของเนื้อหา (\bar{X} =4.52, S.D=0.50) ความชัดเจนของหลักสูตร (\bar{X} =4.48, S.D=0.46) ตามลำดับ

จากผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ (ฉบับร่าง) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คณะผู้วิจัยจึงดำเนินการเอาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ (ฉบับร่าง) ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน คณะผู้วิจัยดำเนินการกำหนดขั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

1. ดำเนินจัดโครงการฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 รูป/คน

2. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

3. ก่อนเริ่มทำการฝึกอบรมในแต่ละวิชาผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้การทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละวิชา

4. หลังการฝึกอบรมในแต่ละวิชาผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Post-test) โดยใช้การทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละวิชา

5. หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ แล้วให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ให้นักศึกษาทำการประเมินแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

6. ผู้วิจัยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ คะแนนทดสอบรายวิชา และคะแนนประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่มาวิเคราะห์ข้อมูล เรียบเรียงและสรุปผลการศึกษาต่อไป

3. พัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ในขั้นตอนการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย 66.13 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.63 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 59.4351 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 15.20 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.03 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 59.4351 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 15.10 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.10 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 32.1920 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 15.13 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.33 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 41.4787 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา พบว่า ผลการทดสอบก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 15.07 ส่วนหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.13 ส่วนผลการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 31.5459 ซึ่งสูงกว่า $t_{(29,.05)}=2.045$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$, $S.D=0.45$) พิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=4.33$, $S.D=0.46$) วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.31$, $S.D=0.43$) ผลลัพธ์

และประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}=4.31$, S.D=0.47) เนื้อหาหลักสูตร ($\bar{X}=4.29$, S.D=0.49) วิทยาการและผู้สอน ($\bar{X}=4.29$, S.D=0.50)

จากการนำหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองแล้วพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ได้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้วิจัยอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

1. วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุนทร ทิพย์สุวรรณ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพระธรรมทูตในมุมมองของการบริหารจัดการ” ซึ่งเน้นการวิเคราะห์บทบาททพุมิติและการบริหารจัดการของพระธรรมทูตในการพัฒนาสังคมและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยบูรณาการผลการวิจัยจาก 5 การศึกษาที่เกี่ยวข้องครอบคลุมประเด็นการส่งเสริมจริยธรรมในชุมชน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการสถานการณ์วิกฤต การส่งเสริมการศึกษา และการบริหารจัดการองค์กร การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกและการศึกษากรณีศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณผ่านการสำรวจ และการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการใช้กรอบแนวคิดด้านการบริหารจัดการในการประเมินผลการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในห้าด้านหลัก ได้แก่ 1) การส่งเสริมจริยธรรมและความสามัคคีในชุมชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต 2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งช่วยขยายขอบเขตการเข้าถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่และชุมชนในต่างประเทศ 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจและความมั่นคงทางอารมณ์ให้แก่ชุมชนในสถานการณ์วิกฤต 4) การส่งเสริมการศึกษาทั้งทางโลกและทางธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล และ 5) การบริหารจัดการองค์กรและกิจกรรมเผยแผ่พระธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตช่วยให้ชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีศีลธรรม ในขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็เปิดโอกาสให้สามารถสร้างความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลทางศาสนาและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนิกชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ บทบาทของพระธรรมทูตในการให้ความช่วยเหลือและสร้างขวัญกำลังใจแก่

ประชาชนในช่วงวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ยังส่งผลให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของ พระพุทธศาสนาในสังคมร่วมสมัยอย่างเป็นรูปธรรม ในด้านการศึกษา พระธรรมทูตมีส่วนสำคัญในการสร้างโอกาสทางการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับคุณค่าทางศีลธรรม ซึ่งช่วยเสริมสร้างสำนึกในคุณค่าทางการศึกษาและความเป็นพลเมืองดีในชุมชน ในแง่ของการบริหารจัดการ พระธรรมทูตแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการวางแผน การจัดการทรัพยากร และการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในแง่ของความต้องการของสังคมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ การจัดการทรัพยากรบุคคลและการประสานงานกับชุมชนที่ดีส่งผลให้การเผยแผ่พระธรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบความท้าทายสำคัญ เช่น การปรับตัวของพระสงฆ์และศาสนิกชนในการใช้สื่อออนไลน์ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีของผู้เผยแผ่ การรักษาสมดุลระหว่างการปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัยและการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยามวิกฤต รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละชุมชน นอกจากนี้ ยังมีความท้าทายในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดและการรักษาความสม่ำเสมอในคุณภาพของการเผยแผ่พระธรรมในพื้นที่ต่าง ๆ การศึกษานี้เสนอแนะให้มีการบูรณาการระหว่างวิธีการเผยแผ่แบบดั้งเดิมของพระธรรมทูตกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล การจัดการภาวะวิกฤต การจัดการศึกษา และการบริหารจัดการองค์กรให้แก่พระสงฆ์และบุคลากรทางศาสนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในอนาคต ทั้งนี้ การศึกษายังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันศาสนาในการเยียวยาสังคม เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติของสังคม โดยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับบทบาทที่หลากหลายของพระธรรมทูตในอนาคต

2. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มุ่งสู่การเป็นพระธรรมทูต ควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่สามารถอธิบายหลักธรรม พุทธประวัติ และแนวปฏิบัติทางพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้องและเข้าใจง่าย ควรครอบคลุมคำศัพท์ ศัพท์เฉพาะ และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา พร้อมฝึกการตอบคำถามที่ชาวต่างชาติอาจสงสัย หลักสูตรควรบูรณาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยให้สามเณรฝึกสนทนา การบรรยาย และการนำชมวัดจริง การใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และควรคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการเผยแผ่ธรรมะ หลักสูตรต้องยึดหยุ่นตามระดับความสามารถของสามเณร พร้อมปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสมกับบทบาทพระธรรมทูต การประเมินผลที่ต่อเนื่องจะช่วยปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

เนื้อหาและทักษะด้านภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุดที่ควรรวมในหลักสูตรเพื่อเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา คือ การเตรียมสามเณรให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนาในต่างประเทศควรเน้นการฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายหลักธรรมคำสอน การตอบคำถามจากผู้สนใจ และการใช้คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น ชื่อพระสูตร การปฏิบัติธรรม และคำถามที่มักเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยว การฝึกฟังและพูดในสถานการณ์จริงสำคัญเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสาร การใช้ภาษาอย่างชัดเจนและเข้าใจง่ายในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการฝึกฝนการอธิบายคำสอนและประวัติศาสตร์พุทธศาสนา การฝึกทักษะการถาม-ตอบเพื่อให้สามารถตอบคำถามทางศาสนาได้อย่างถูกต้องและสุภาพ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการเผยแพร่คำสอนในระดับสากล การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาและกิจกรรมประจำวันจะช่วยเสริมความเข้าใจและความมั่นใจในการใช้ภาษา เทคนิคการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ เช่น การฝึกพูดและการฟัง การถาม-ตอบ และการเล่นบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น การใช้สื่อการสอนหลากหลาย เช่น วิดีโอ, แอปพลิเคชัน หรือภาพประกอบ สามารถเสริมการเรียนรู้และเพิ่มความสนุกในการเรียนได้ การสร้างบรรยากาศที่ไม่เครียดและส่งเสริมการฝึกฝนอย่างมั่นใจเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง มีการประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรใช้การประเมินแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยมีการทดสอบทั้งด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา การประเมินทักษะการสื่อสารผ่านการพูดและเขียนในสถานการณ์จริง เช่น การบรรยายธรรมและการตอบคำถามจากชาวต่างชาติ การจำลองสถานการณ์เผยแพร่พระพุทธศาสนาและการฝึกปฏิบัติงานจริง เช่น การนำชมวัด ควบคู่กับการสังเกตพฤติกรรมและเจตคติของสามเณรในการใช้ภาษาอังกฤษ การประเมินควรมีทั้งการทดสอบระหว่างเรียนและการสอบปลายหลักสูตร พร้อมการสะท้อนผลการเรียนรู้และการให้คำแนะนำเชิงพัฒนาเพื่อให้สามเณรพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องและมั่นใจในการทำหน้าที่พระธรรมทูต ต้องคำนึงถึงการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการสื่อสารทางศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงความแตกต่างของทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ควรใช้ภาษาที่ง่ายและชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนต้องสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยว ควรใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลองและการใช้สื่อการเรียนรู้หลากหลายจะช่วยพัฒนาความมั่นใจในการใช้ภาษาในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา การออกแบบหลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน และต้องประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น หลังจากดำเนินการสร้างหลักสูตรฉบับร่างเสร็จคณะผู้วิจัยดำเนินการนำเอา หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ หลักสูตร

ฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านดำเนินการประเมินคุณภาพ พบว่า คุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเพชรลดา ทิรัญญา (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการศึกษาโดยพระธรรมทูต” ซึ่งมุ่งเน้นวิเคราะห์บทบาทพหุมิติของพระธรรมทูตในการพัฒนาสังคมและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยบูรณาการผลการวิจัยจากสี่การศึกษาที่เกี่ยวข้องครอบคลุมประเด็นการส่งเสริมจริยธรรมในชุมชน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการสถานการณ์วิกฤต และการส่งเสริมการศึกษา การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกและการศึกษากรณีศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณผ่านการสำรวจ และการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในสี่ด้านหลัก ได้แก่ 1) การส่งเสริมจริยธรรมและความสามัคคีในชุมชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต 2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งช่วยขยายขอบเขตการเข้าถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่และชุมชนในต่างประเทศ 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจและความมั่นคงทางอารมณ์ให้แก่ชุมชนในสถานการณ์วิกฤต และ 4) การส่งเสริมการศึกษาทั้งทางโลกและทางธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตช่วยให้ชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีศีลธรรม ในขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็เปิดโอกาสให้สามารถสร้างความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลทางศาสนาและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนิกชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ บทบาทของพระธรรมทูตในการให้ความช่วยเหลือและสร้างขวัญกำลังใจแก่ประชาชนในช่วงวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ยังส่งผลให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของพระพุทธศาสนาในสังคมร่วมสมัยอย่างเป็นรูปธรรม ในด้านการศึกษา พระธรรมทูตมีส่วนสำคัญในการสร้างโอกาสทางการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับคุณค่าทางศีลธรรม ซึ่งช่วยเสริมสร้างสำนึกในคุณค่าทางการศึกษาและความเป็นพลเมืองดีในชุมชน อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบความท้าทายสำคัญ เช่น การปรับตัวของพระสงฆ์และศาสนิกชนในการใช้สื่อออนไลน์ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีของผู้เผยแผ่ การรักษาสสมดุลระหว่างการปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัยและการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยามวิกฤต รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละชุมชน การศึกษานี้เสนอแนะให้มีการบูรณาการระหว่างวิธีการเผยแผ่แบบดั้งเดิมของพระธรรมทูตกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล การจัดการภาวะวิกฤต และการจัดการศึกษาให้แก่พระสงฆ์และบุคลากรทางศาสนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในอนาคต ทั้งนี้ การศึกษายังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันศาสนาในการเยียวยาสังคม เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติของสังคม

3. ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผลการเปรียบเทียบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนและหลังฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลการทดสอบหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธีรวัฒน์ จันทร์ทอง (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัล: ความท้าทายและโอกาส” โดยเน้นการสำรวจความท้าทายและโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพระธรรมทูตและชาวบ้านในชุมชน และการวิจัยเชิงปริมาณผ่านการสำรวจการใช้สื่อดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ผลการวิจัยพบว่า พระธรรมทูตมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรมและความสามัคคีในชุมชน โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต การปฏิบัติงานของพระธรรมทูตช่วยให้ชุมชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีศีลธรรม ในขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็เปิดโอกาสให้สามารถขยายขอบเขตการเผยแผ่ไปยังกลุ่มคนรุ่นใหม่และชุมชนในต่างประเทศได้อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังพบความท้าทายสำคัญ เช่น การปรับตัวของพระสงฆ์และศาสนิกชนในการใช้ออนไลน์ และความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีของผู้เผยแผ่ แต่การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ก็ช่วยสร้างความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลทางพระพุทธศาสนาและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนิกชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษานี้เสนอแนะให้มีการบูรณาการระหว่างวิธีการเผยแผ่แบบดั้งเดิมของพระธรรมทูตกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้แก่พระสงฆ์และบุคลากรทางศาสนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นกลยุทธ์หนึ่ง ที่สำคัญในการขับเคลื่อนองค์การให้ประสบความสำเร็จ และนำไปสู่การเป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูง ดังนั้น องค์การจึงมีความจำเป็นใน

การศึกษาและเข้าใจในปัญหา ขององค์การอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการกำหนดแนวทาง วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรม ตลอดจนการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

2) การฝึกอบรมขององค์การควรเน้นทั้งทางด้าน องค์ความรู้ และทางฝึกปฏิบัติผ่าน กิจกรรมต่างๆ ตลอดจน การสรุปความคิดรวบยอดในแต่ละหัวข้อ โดยผ่านการใช้ เครื่องมือ One page Application (อนูทิน) แล้วนำมา สู่การปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อพนักงาน ของ องค์การอย่างแท้จริงในการขับเคลื่อนองค์การสู่ การเป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูง

3) การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษด้วยหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ในจัดการ ฝึกอบรมให้กับผู้สนใจทั่วไปได้ด้วยการจัดกิจกรรมที่ หลากหลาย มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ตีวิทยากร เอาใจใส่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างใกล้ชิด ให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมฝึกปฏิบัติจนเกิดผลตามศักยภาพ ของแต่ละบุคคล และให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมทุก กิจกรรมที่จัดจนเกิดการเรียนรู้และ นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของตนเองได้

4) ระยะเวลาในการจัดการฝึกอบรมควรปรับให้เหมาะสม ควรมีการยืดหยุ่นระยะเวลา ในการอบรม ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อจำกัดของผู้เข้ารับการฝึกอบรม แต่ทั้งนี้ต้องให้ได้รับการฝึกอบรมให้ครบ ทุกกิจกรรมการอบรม เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับ สามเณรในจังหวัดอื่น ๆ

2) ควรมีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่บูรณาการเข้ากับหลักสูตรสถาบัน

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ เฟื่องฟู. (2567). *กลยุทธ์การเผยแพร่พระธรรมของพระธรรมทูตไทยในแอฟริกา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมสภา.
- จิราพร วงศ์ศักดิ์. (2564). *บทบาทของพระธรรมทูตไทยในการเผยแพร่พระธรรมในต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิฑูริยา.
- จินตนา รัตนธาดา. (2566). *การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: การศึกษาเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สังคมวิทยา.
- ทัชชกร สุขะวันดี (2559) *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์; ปริญาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม*
- ทิตนา แคมมณี (2552). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุญชม ศรีสะอาด (2550) *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ธนิภา พรรณา. (2561). *ค่านิยมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มนุษยศาสตร์.
- ธนิภา พรรณา. (2561). *การจัดการกับความขัดแย้งในบริษัทที่หลากหลายทางวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มนุษยศาสตร์.
- ธนวัฒน์ เจริญกิจ. (2565). *การใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่พระธรรมของพระธรรมทูต*. *วารสารการสื่อสารและเทคโนโลยี*, 11(1), 34-50.
- ธีรวัฒน์ จันทร์ทอง. (2564). *การเผยแพร่พระพุทธศาสนาในยุคดิจิทัล: ความท้าทายและโอกาส*. *วารสารพุทธศาสนาและสังคมศึกษา*, 9(1), 75-89.
- นภัสสร ชัยวงศ์. (2561). *การเรียนรู้และการใช้ภาษา: บทบาทและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิทยาลัยการสื่อสาร.
- นภัสสร โชติวรรณ. (2562). *การออกแบบสื่อการเรียนรู้ภาษา*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นภัสสร โชติวรรณ. (2563). *การออกแบบสื่อการเรียนรู้ภาษา*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นิพนธ์ กุลวัชร. (2565). *ค่านิยมและการทำงานร่วมกันในองค์กร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การศึกษา.
- นิพนธ์ กุลวัชร. (2565). *การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: ความท้าทายและแนวทาง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การศึกษา.
- ประวิทย์ ศรีวัฒนา. (2563). *การส่งเสริมการปฏิบัติธรรมของพระธรรมทูตในชุมชนเมือง*. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาเมือง*, 12(2), 87-102.

- พระเทพสิทธิมนี (2558). *การทำงานของพระธรรมทูตในยุคปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พระพุทธศาสนา.
- พัชรินทร์ กองชัย. (2565). *โอกาสทางการศึกษาและการทำงานผ่านการเรียนรู้ภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปรีดา.
- พรรณี ภูริทัต. (2567). *การเผยแผ่พระธรรมในอเมริกาใต้: ปัจจัยและผลกระทบ*. สำนักพิมพ์: ชื่อสำนักพิมพ์.
- พินฟู เนตรบุรณ. (2565). *พระธรรมทูตในฐานะแบบอย่างทางศีลธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.
- วิชัย วัฒนศาสตร์. (2564). *ความเชื่อและพฤติกรรมทางสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.
- วิชัย วัฒนศาสตร์. (2564). *การจัดการความแตกต่างด้านการสื่อสารในสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.
- สันติภาพ อริยศักดิ์. (2565). บทบาทของพระธรรมทูตในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา. *วารสารการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม*, 10(2), 40-55.
- สมชาย อุดมศักดิ์. (2566). การศึกษาบทบาทของพระธรรมทูตในสถานการณ์วิกฤต. *วารสารการบริหารจัดการ*, 13(2), 90-105.
- สมปอง,พระมหา ตาลปุตโต. (2556). *พระธรรมทูตและการปฏิบัติธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมสภา.
- สมฤดี พันธุ์พงศ์. (2564). *บทบาทและหน้าที่ของพระธรรมทูตในกิจกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บูคส์แพร่.
- สุนทร ทิพย์สุวรรณ. (2562). การศึกษาพระธรรมทูตในมุมมองของการบริหารจัดการ. *วารสารการบริหารจัดการองค์กร*, 8(3), 56-72.
- สุกัญญา วรรณโก. (2564). *พระธรรมทูตกับการช่วยเหลือจิตใจในยุคสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อังคณา นันท์. (2567). *การปรับตัวของพระธรรมทูตไทยในบริบทสังคมตะวันตก*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิจัย ศาสนา.
- อุเทน พาณิชัย. (2566). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์*. หาดใหญ่: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อัมพร อัมรพันธ์. (2560). *การเรียนรู้ภาษากับการสื่อสาร*. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- อภิชาติ นามวงศ์. (2562). *ทักษะการสื่อสารในโลกการศึกษา*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อภิชาติ รัตนารุณ. (2567). *การสื่อสารและการทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รวมการศึกษา.
- เฉลิมพล สวัสดิ์วิจิตร. (2566). บทบาทพระธรรมทูตในการส่งเสริมจริยธรรมในชุมชน. *วารสารพัฒนาลังคม*, 12(1), 45-60.
- แสงสว่าง วงศ์แก้ว. (2566). *การเผยแผ่พระธรรมทูตไทยในยุโรป: แนวทางและผลกระทบ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิจัยศาสนา.
- ไพรวลัย, พระมหา. (2562). *การสอนธรรมะในปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมสาร
- Anderson, J. R. (1983). *The Architecture of Cognition*. Harvard University Press.
- Argyris, C., & Schön, D. A. (1978). *Organizational Learning: A Theory of Action Perspective*. Addison-Wesley.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. New York: General Learning Press.
- Boud, D., Keogh, R., & Walker, D. (1985). *Reflection: Turning Experience into Learning*. Kogan Page.
- Brinkerhoff, R. O. (2003). *The Success Case Method: A Strategic Approach to Increasing the Value and Effectiveness of Training*. Berrett-Koehler Publishers.
- Brown, H. D. (2007). *Principles of Language Learning and Teaching (5th ed.)*. White Plains, NY: Pearson Education.
- Brown, A. L., & Palincsar, A. S. (1989). *Guided, reciprocal peer interaction as a means of promoting higher level cognitive processes*. In L. Resnick (Ed.), *Knowing, Learning, and Instruction: Essays in Honor of Robert Glaser*. Lawrence Erlbaum Associates.
- Bruner, J. S. (1966). *Toward a Theory of Instruction*. Harvard University Press.
- Crystal, D. (2003). *English as a Global Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Crystal, D. (2010). *The Cambridge Encyclopedia of Language (2nd ed.)*. Cambridge University Press.
- Dewey, J. (1938). *Experience and Education*. Kappa Delta Pi.
- Dillenbourg, P. (1999). *Collaborative Learning: Cognitive and Computational Approaches*. Elsevier.

- Dick, W., & Carey, L. (2005). *The Systematic Design of Instruction*. Pearson Education.
- Dörnyei, Z. (2007). *Research Methods in Applied Linguistics: Quantitative, Qualitative, and Mixed Methodologies*. Oxford University Press.
- Ellis, R. (1994). *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford University Press.
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. Oxford University Press.
- Ellis, R., & Shintani, N. (2014). *Exploring Language Pedagogy through Second Language Acquisition Research*. Routledge.
- Eraut, M. (2004). Informal learning in the workplace. *Studies in Continuing Education*, 26(2), 247-273.
- Guskey, T. R. (2002). Professional development and teacher change. *Teachers and Teaching: Theory and Practice*, 8(3), 381-391.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (2014). *Active Learning: Cooperation in the College Classroom*. Interaction Book Company.
- Johnson, R. B., & Christensen, L. B. (2014). *Educational Research: Quantitative, Qualitative, and Mixed Approaches*. Sage Publications.
- Kaufman, R., & Schmidt, A. (2008). *A Practical Guide to Needs Assessment*. Pfeiffer.
- Kirkpatrick, D. L., & Kirkpatrick, J. D. (2006). *Evaluating Training Programs: The Four Levels*. Berrett-Koehler Publishers.
- Knowles, M. S. (1980). *The Modern Practice of Adult Education: From Pedagogy to Andragogy*. Cambridge Books.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Prentice Hall.
- Kolb, D. A. (2014). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Pearson Education.
- Littlewood, W. (2004). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge University Press.
- Long, M. H. (2015). *Second Language Acquisition and Task-Based Language Teaching*. Wiley- Blackwell.
- Long, M. H., & Robinson, P. (1998). *Focus on form in classroom second language acquisition*. Cambridge University Press.

- Mackey, A., & Gass, S. M. (2005). *Second Language Research: Methodology and Design*. Lawrence Erlbaum Associates.
- Marquardt, M. J. (2004). *Optimizing the Learning Process: Evaluating Training and Development*. Wiley.
- Mayer, R. E. (2009). *Multimedia Learning (2nd ed.)*. Cambridge University Press.
- Neisser, U. (1967). *Cognitive Psychology*. Appleton-Century-Crofts.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Phillips, J. J. (2003). *Return on Investment in Training and Performance Improvement Programs*. Elsevier.
- Phillips, P. P. (2007). *Investment in Training: A Guide to Evaluating Training Effectiveness*. Pfeiffer.
- Piaget, J. (1970). *The Science of Education and the Psychology of the Child*. New York: Viking Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and Methods in Language Teaching (3rd ed.)*. Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Renandya, W. A. (2002). *Methodology in Language Teaching: An Anthology of Current Practice*. Cambridge University Press.
- Rivers, W. M. (1981). *Teaching Foreign-Language Skills*. University of Chicago Press.
- Rothwell, W. J. (2002). *Effective Training: Systems, Strategies, and Practices*. AMACOM.
- Schmitt, N. (2010). *Researching Vocabulary: A Vocabulary Research Manual*. Palgrave Macmillan.
- Schön, D. A. (1983). *The Reflective Practitioner: How Professionals Think in Action*. Basic Books.
- Senge, P. M. (1990). *The Fifth Discipline: The Art & Practice of the Learning Organization*. Doubleday.
- Skinner, B. F. (1953). *Science and Human Behavior*. New York: Free Press.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning: Theory, Research, and Practice*. Allyn & Bacon.
- Sork, T. J. (2000). *Process and principles in designing professional development programs*. *New Directions for Adult and Continuing Education*, 2000(88), 27-36.

- Tomlinson, C. A. (2001). *How to Differentiate Instruction in Mixed-Ability Classrooms*. ASCD.
- Vella, J. (2002). *Learning to Listen, Learning to Teach: The Power of Dialogue in Educating Adults*. Jossey-Bass.
- Watson, J. B. (1924). *Behaviorism*. New York: Norton & Company.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Longman.
- Willis, J., & Willis, D. (2007). *Doing Task-Based Teaching*. Oxford University Press.
- Wenger, E. (1998). *Communities of Practice: Learning, Meaning, and Identity*. Cambridge University Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม
วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต
สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลที่ได้จะแปลผลวิจัยในภาพรวมผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ดร. ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

นักวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดกรอกรายละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. อายุ

- | | |
|---|-------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> น้อยกว่า 18 ปี | <input type="checkbox"/> 18 - 20 ปี |
| <input type="checkbox"/> 20 - 22 ปี | <input type="checkbox"/> 23 - 25 ปี |

2. เกรดเฉลี่ยเทอมที่ผ่านมา

- | | |
|---------------------------------------|--------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> ไม่เกิน 2.50 | <input type="checkbox"/> 2.50 - 3.00 |
| <input type="checkbox"/> 3.01 - 3.50 | <input type="checkbox"/> 3.51 - 4.00 |

3. กำลังศึกษาในคณะ

- | | |
|--|--|
| <input type="checkbox"/> พุทธศาสตร์/ปรัชญา | <input type="checkbox"/> มนุษยศาสตร์ |
| <input type="checkbox"/> สังคมศาสตร์ | <input type="checkbox"/> ศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ |

4. กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์

- | |
|---|
| <input type="checkbox"/> มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ |
| <input type="checkbox"/> มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา |

5. สำเร็จการศึกษาแผนกธรรม

- | | | |
|---|--|---|
| <input type="checkbox"/> นักธรรมชั้นตรี | <input type="checkbox"/> นักธรรมชั้นโท | <input type="checkbox"/> นักธรรมชั้นเอก |
|---|--|---|

6. สำเร็จการศึกษาแผนกบาลี

- | | |
|---|--|
| <input type="checkbox"/> เปรียญธรรม 1- 2 ประโยค | <input type="checkbox"/> เปรียญธรรม 3 ประโยค |
| <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| <input type="checkbox"/> เปรียญธรรม 4-5 ประโยค | <input type="checkbox"/> เปรียญธรรม 6-7 ประโยค |
| <input type="checkbox"/> เปรียญธรรม 8-9 ประโยค | <input type="checkbox"/> ไม่ได้ศึกษาเปรียญธรรม |

7. ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ

- | | |
|--|--|
| <input type="checkbox"/> ทุกวัน | <input type="checkbox"/> 1 ครั้งต่อสัปดาห์ |
| <input type="checkbox"/> 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ | <input type="checkbox"/> แทบไม่ค่อยได้ใช้ |

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับ
สามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดโดยแบ่งระดับ
ความคิดเห็น

ออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง	มากที่สุด
4 หมายถึง	มาก
3 หมายถึง	ปานกลาง
2 หมายถึง	น้อย
1 หมายถึง	น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ทักษะการฟัง (Listening)					
1.	ฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาหลักจากการฟังการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษได้ดี					
2.	ฉันสามารถจับใจความสำคัญจากการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้					
3.	ฉันสามารถฟังและเข้าใจคำแปลของศัพท์หรือวลีที่ไม่รู้จักได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4.	ฉันสามารถติดตามการสนทนาหรือการบรรยายที่ใช้ภาษาทางการได้					
5.	ฉันสามารถฟังและเข้าใจข่าวสารหรือข้อมูลจากสื่อภาษาอังกฤษได้ดี					
	ทักษะการพูด (Speaking)					
6.	ฉันสามารถสื่อสารความคิดและความรู้สึกในภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน					
7.	ฉันสามารถอธิบายและให้ข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของพระธรรมทูตได้					

8.	ฉันสามารถพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อทางศาสนาในภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว					
9.	ฉันสามารถตอบคำถามหรือสนทนาในสถานการณ์ที่คาดไม่ถึงได้					
10.	ฉันสามารถใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสมเมื่อพบกับผู้ที่ไม่รู้จักในภาษาอังกฤษได้					
	ทักษะการอ่าน (Reading)					
11.	ฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาหลักจากเอกสารหรือบทความทางศาสนาในภาษาอังกฤษได้					
12.	ฉันสามารถอ่านและตีความข้อความในเอกสารทางการหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานได้					
13.	ฉันสามารถอ่านและเข้าใจคำแปลหรือคำอธิบายในภาษาอังกฤษได้					
14.	ฉันสามารถอ่านและวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของพระธรรมทูตได้					
15.	ฉันสามารถเข้าใจและใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัฒนธรรมในภาษาอังกฤษได้					
	ทักษะการเขียน (Writing)					
16.	ฉันสามารถเขียนรายงานหรือบทความเกี่ยวกับกิจกรรมศาสนาในภาษาอังกฤษได้อย่างมีความหมาย					
17.	ฉันสามารถเขียนจดหมายหรืออีเมลในภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม					
18.	ฉันสามารถใช้ไวยากรณ์และการสะกดที่ถูกต้องในการเขียนเนื้อหาในภาษาอังกฤษได้					
19.	ฉันสามารถจัดระเบียบและแสดงความคิดในเอกสารที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้					
20.	ฉันสามารถเขียนข้อความหรือเนื้อหาที่สะท้อนถึงบทบาทของพระธรรมทูตได้อย่างเหมาะสม					
	ความพร้อมในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Intercultural Communication)					

21.	ฉันเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมในภาษาอังกฤษได้					
22.	ฉันสามารถสื่อสารความคิดเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมของ ไทยในภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
23.	ฉันสามารถรับรู้และเคารพความคิดเห็นหรือความเชื่อที่แตกต่างในระหว่างการสื่อสาร					
24.	ฉันสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อสัญญาณทางวัฒนธรรมที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการสื่อสารได้					
25.	ฉันมีความมั่นใจในการสื่อสารกับบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่างในภาษาอังกฤษ					
	รวม					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต
สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เพื่อการเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

แบบสัมภาษณ์นี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลที่ได้จะแปลผลวิจัยในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ดร. ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

นักวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

..... ที่อยู่

.....

ตำแหน่ง.....

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์

.....

ตอนที่ 2 ข้อคำถามการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระ ธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1) หลักการสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีเป้าหมายเพื่อ
เป็นพระธรรมทูต คืออะไร?

.....

2) เนื้อหาและทักษะด้านภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุดที่ควรรวมในหลักสูตรเพื่อเตรียมสามเณรให้พร้อม
สำหรับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา คืออะไร?

.....

.....

3) วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสามเณรที่อาจมีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันจะเป็นอย่างไร?

.....

4) แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ของสามเณรในหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตควรเป็นอย่างไรเพื่อให้แน่ใจว่าสามเณรได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม?

.....

.....
.....
.....

5) มีข้อควรระวังหรือความท้าทายใดในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่
อาจเกิดขึ้น และวิธีการจัดการกับปัญหาดังกล่าวคืออะไร?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาตอบแบบสอบถามสัมภาษณ์

**แบบประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อม
เป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่**

คำชี้แจง: แบบประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ นี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินตรวจสอบระดับความเหมาะสมสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่กำหนดให้ และการให้น้ำหนักของคะแนนมี 5 ระดับ ตามความหมายดังนี้

- 5 หมายถึงมีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึงมีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึงมีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึงมีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึงมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ความชัดเจนของหลักสูตร					
1.	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนและเข้าใจง่าย					
2.	โครงสร้างของหลักสูตรมีความเป็นระเบียบและตรงตามเป้าหมาย					
3.	รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรเป็นที่เข้าใจได้ง่าย					
4.	หลักสูตรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม					
5.	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น คู่มือการเรียนรู้ มีความครบถ้วนและเข้าถึงง่าย					
	ความเหมาะสมของเนื้อหา					
6.	เนื้อหาของหลักสูตรครอบคลุมทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพระธรรมทูต					

7.	เนื้อหาในหลักสูตรได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยและตอบสนองความต้องการปัจจุบัน					
8.	การเรียนรู้ในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของพระธรรมทูต					
9.	บทเรียนในหลักสูตรมีความหลากหลายและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ					
10.	เนื้อหาของหลักสูตรมีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของพระธรรมทูต					
	วิธีการสอนและการจัดการเรียนการสอน					
11.	วิธีการสอนที่ใช้ในหลักสูตรมีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพ					
12.	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมและช่วยเสริมการเรียนรู้					
13.	การสอนสามารถปรับให้เข้ากับความแตกต่างของผู้เรียนได้					
14.	การจัดการชั้นเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพ					
15.	ผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียนได้ดี					
	การฝึกปฏิบัติและกิจกรรมเสริม					
16.	การฝึกปฏิบัติในหลักสูตรช่วยเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
17.	กิจกรรมเสริมต่าง ๆ เช่น การสนทนาและการทำงานกลุ่มมีความหลากหลายและเป็นประโยชน์					
18.	การใช้กรณีศึกษาและสถานการณ์จริงในการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ					
19.	มีการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอและเป็นประโยชน์					
20.	ทรัพยากรและเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติมีความเพียงพอและทันสมัย					
	การติดตามและการประเมินผล					

21.	การติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียนดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและมีระบบ					
22.	ระบบการประเมินผลมีความเป็นธรรมและสะท้อนถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน					
23.	ผลการประเมินผลถูกใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ					
24.	ข้อเสนอแนะแต่ละช่วงที่ได้รับจากการประเมินช่วยให้การพัฒนาทักษะของผู้เรียนดีขึ้น					
25.	ผู้เรียนรู้สึกว่าการประเมินผลและการติดตามผลมีความเป็นธรรมและช่วยให้สามารถพัฒนาตนเองได้ดี					
	รวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของสามเณรที่มีต่อการเข้ารับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) เนื้อหาหลักสูตร 2) วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ 3) วิทยากร และผู้สอน 4) สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก และ 5) ผลลัพธ์และประโยชน์ที่ได้รับ จำนวนทั้งหมด 25 ข้อ และผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ วัดระดับของความพึงพอใจไว้ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ทั้งนี้ ขอความกรุณาให้ท่านได้ตอบแบบวัดฉบับนี้ทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ตรงกับ ความคิด ความรู้สึกของท่านมากที่สุด พร้อมกันนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน มา ณ โอกาสนี้

ดร. ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

นักวิจัย

ที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	เนื้อหาหลักสูตร					
1.	เนื้อหาสอดคล้องกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนา					
2.	ความครบถ้วนของเนื้อหาในการเตรียมตัวเป็นพระธรรมทูต					
3.	ความชัดเจนของโครงสร้างหลักสูตร					
4.	ความเหมาะสมของระดับภาษาอังกฤษที่ใช้ในหลักสูตร					
5.	การเชื่อมโยงระหว่างภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ					
	วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้					
6.	ความน่าสนใจของวิธีการสอน					
7.	ความเข้าใจง่ายของการอธิบายเนื้อหา					
8.	ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้					
9.	การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนการสอน					
10.	การใช้สื่อและเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้					
	วิทยากรและผู้สอน					
11.	ความเชี่ยวชาญของผู้สอนในภาษาอังกฤษและพระพุทธศาสนา					
12.	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอน					
13.	การให้คำแนะนำและตอบคำถามของผู้สอน					
14.	ความเป็นมิตรและความเข้าใจต่อผู้เรียนของผู้สอน					
15.	การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน					
	สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก					
16.	ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกอบรม					
17.	บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
18.	ความพร้อมของอุปกรณ์และสื่อการสอน					
19.	ระยะเวลาและตารางเรียนที่เหมาะสม					
20.	ความสะดวกในการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้					
	ผลลัพธ์และประโยชน์ที่ได้รับ					
21.	ความมั่นใจที่เพิ่มขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเผยแพร่ธรรมะ					
22.	ความสามารถในการอธิบายหลักธรรมพื้นฐานเป็นภาษาอังกฤษ					

23.	ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของพระธรรมทูตที่ชัดเจนขึ้น					
24.	ความสามารถในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดีขึ้น					
25.	ความพึงพอใจโดยรวมต่อหลักสูตรฝึกอบรมนี้					
	รวม					

ขอคิดเห็นและขอเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาตอบแบบประเมิน

ภาคผนวก ข
หลักสูตรฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อม เป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

1. หลักการและเหตุผล

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นภารกิจสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในหลักธรรมและปรัชญาของพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้คนในสังคม โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีการเดินทางท่องเที่ยวและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ การเตรียมความพร้อมของพระธรรมทูตในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้กับชาวต่างชาติเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจเนื้อหาหลักธรรมได้อย่างถูกต้อง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้สามเณรสามารถทำหน้าที่เป็นพระธรรมทูตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรนี้ได้รับการออกแบบเพื่อเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรที่มีความประสงค์จะเป็นพระธรรมทูต โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้คำศัพท์และวลีที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา การแปลคำสอนในลักษณะของการบรรยายศาสนาและการตอบคำถามจากผู้ฟังที่เป็นชาวต่างชาติ รวมถึงการฝึกการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติของพระสงฆ์และการเผยแผ่หลักธรรมสำคัญ การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้สามเณรสามารถตอบคำถามและสื่อสารกับผู้มาเยี่ยมเยียนได้อย่างราบรื่น

การฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษสำหรับสามเณรในฐานะพระธรรมทูตมีความสำคัญในการสร้างความมั่นใจและความสามารถในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังผู้คนในต่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้สามเณรสามารถเข้าใจและตอบคำถามได้ดีขึ้น ส่งผลให้ การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์และชาวต่างชาติ และทำให้พุทธศาสนาได้รับการยอมรับและเข้าใจในระดับสากลมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามเณรสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจและชัดเจนในประเด็นทางศาสนาและวัฒนธรรม

2. พัฒนาความรู้ทางพระพุทธศาสนาในภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามเณรสามารถอธิบายหลักธรรมและคำสอนของพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้สนใจต่างชาติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ฝึกฝนทักษะการตอบคำถามและการอภิปราย เพื่อเตรียมสามเณรให้สามารถตอบคำถามจากผู้ที่มีความสงสัยในหลักธรรมต่าง ๆ หรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาได้อย่างมีเหตุผลและสุภาพ

4. เสริมสร้างความเข้าใจและการใช้วัฒนธรรมไทยในการสื่อสาร เพื่อให้สามเณรสามารถอธิบายประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาได้ในเชิงลึกและชัดเจน

5. พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับทีมและการเผยแพร่ศาสนาในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ เพื่อให้สามเณรมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานจากหลากหลายวัฒนธรรมและสามารถเป็นตัวแทนเผยแพร่พระพุทธศาสนาในต่างแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ลักษณะของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถอธิบายลักษณะของหลักสูตรได้ดังนี้:

ภาควิชาการ (Academic Component) :

ภาควิชาการจะเน้นที่ การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนาและการเข้าใจคำสอนในเชิงลึก ดังนี้:

1. การพัฒนาคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการเผยแพร่: สอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น คำอธิบายเกี่ยวกับหลักธรรม, คำถามเกี่ยวกับศาสนา, คำศัพท์ทางจริยธรรม, หรือคำศัพท์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์พุทธศาสนา

2. การฝึกฟังและการพูดในการสนทนาเกี่ยวกับศาสนา: เน้นการฝึกการฟังและการตอบคำถามจากผู้มาเยือน การเตรียมตัวในการตอบคำถามที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับความเชื่อและปฏิบัติทางศาสนา

3. การฝึกอ่านและการวิเคราะห์ข้อความทางศาสนา: การอ่านพระสูตรหรือคำอธิบายทางศาสนาในภาษาอังกฤษ เช่น พระสูตรสั้น ๆ หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพุทธศาสนาในเชิงลึก

4. การเขียนคำอธิบายทางศาสนา: สอนให้สามเณรสามารถเขียนบทความหรือคำอธิบายทางศาสนาในภาษาอังกฤษ เช่น การเขียนคำอธิบายเกี่ยวกับประวัติพระพุทธเจ้า หลักธรรม และการปฏิบัติทางศาสนา

ภาคปฏิบัติ (Practical Component) :

ภาคปฏิบัติจะเน้นการฝึกทักษะที่สามารถใช้ในชีวิตจริงได้ โดยมุ่งเน้นที่การใช้ภาษาในการเผยแพร่และการปฏิบัติหน้าที่พระธรรมทูต:

1. การจำลองสถานการณ์จริง (Role-playing): จัดกิจกรรมที่สามารถจำลองสถานการณ์ที่สามเณรจะต้องเจอ เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การตอบคำถามเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา หรือการอธิบายการปฏิบัติธรรม

2. การฝึกนำเที่ยว (Tour guiding practice): ฝึกการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัดและสถานที่สำคัญในพุทธศาสนา เช่น การอธิบายประวัติของวัด ความสำคัญของการปฏิบัติธรรมที่วัดนั้น ๆ และการนำทางผู้เยี่ยมชมไปยังจุดต่าง ๆ

3. การฝึกตอบคำถาม: การฝึกการตอบคำถามที่อาจเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับพุทธศาสนา เช่น "พุทธศาสนาคืออะไร?", "ทำไมต้องมีสมาธิ?", หรือ "การสวดมนต์คืออะไร?" โดยให้สามเณรตอบด้วยความมั่นใจและเข้าใจเนื้อหาหลักซึ่ง

4. การเรียนรู้วัฒนธรรมและการปรับตัว: ฝึกให้สามเณรเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิธีการปรับตัวเมื่อเจอกับนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาที่เป็นมิตรและเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์

4. กลุ่มเป้าหมาย

1. สามเณร
2. บุคคลทั่วไปที่สนใจ

5. ระยะเวลา

จำนวน 32 ชั่วโมง

6. การจัดกระบวนการเรียนรู้

1. การบรรยาย
2. การปฏิบัติ
3. การสาธิต

4. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น

5. ทำแบบทดสอบ

7. เนื้อหาสาระของหลักสูตร

ที่	ชื่อรายวิชา/ข้อสอบ	สังเขปรายวิชา/เนื้อหา	กิจกรรม/วิธีการ	ชั่วโมง
-	ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลักสูตรฝึกอบรมด้าน ภาษาอังกฤษเพื่อ เตรียมความพร้อมเป็น พระธรรมทูตสำหรับ สามเณรในจังหวัด เชียงใหม่-ก่อนเรียน	-ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระ ธรรมทูต -ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบาย หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและ แนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบ คำถามเชิงพุทธศาสนา	ทำข้อสอบ	2
1.	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับพระธรรมทูต	รายวิชานี้มุ่งเน้นให้สามเณรมี พื้นฐานภาษาอังกฤษที่จำเป็น สำหรับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เริ่มต้นจากการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทของ วัดและพุทธศาสนา รวมถึงคำศัพท์ และวลีที่ใช้ในชีวิตประจำวันของ พระสงฆ์ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับวัด ศาสนสถาน พิธีกรรม และการ ปฏิบัติธรรม		7
2.	ภาษาอังกฤษเพื่อการ อธิบายหลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา	รายวิชานี้เน้นการใช้ภาษาอังกฤษ ในการอธิบายหลักธรรมสำคัญของ พระพุทธศาสนาให้ชาวต่างชาติ สามารถเข้าใจได้ง่าย โดยจะมีการ ฝึกการใช้ประโยคเชิงอธิบาย การ เปรียบเทียบ และการยกตัวอย่าง		7

		เพื่อให้การสื่อสารมีความชัดเจน ขึ้น		
3.	ภาษาอังกฤษเพื่อการ นำชมและแนะนำ สถานที่ทางพุทธ ศาสนา	รายวิชานี้ออกแบบมาเพื่อให้ ผู้เรียนสามารถนำชมและแนะนำ สถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาแก่ ชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ โดยเน้น คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ ในการอธิบายความเป็นมาของวัด เจดีย์ พระพุทธรูป และพิธีกรรม ต่าง ๆ		7
4.	ภาษาอังกฤษสำหรับ การตอบคำถามเชิง พุทธศาสนา	รายวิชานี้เน้นการฝึกฝนการตอบ คำถามจากชาวต่างชาติที่สนใจใน พระพุทธศาสนา ทั้งในประเด็น เกี่ยวกับหลักธรรม ประเพณี และ แนวคิดทางพุทธศาสนา พร้อมทั้ง เทคนิคการใช้ภาษาที่สุภาพและ เหมาะสม		7
-	ขอสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลักสูตรฝึกอบรมด้าน ภาษาอังกฤษเพื่อ เตรียมความพร้อมเป็น พระธรรมทูตสำหรับ สามเณรในจังหวัด เชียงใหม่-หลังเรียน	-ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระ ธรรมทูต -ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบาย หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและ แนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา -ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบ คำถามเชิงพุทธศาสนา	ทำข้อสอบ	2
		รวม		32

ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมทูต

Basic English for Buddhist Missionary Monk

1. สักขปรายวิชา

รายวิชานี้มุ่งเน้นให้สามเณรมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เริ่มต้นจากการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทของวัดและพุทธศาสนา รวมถึงคำศัพท์ และวลีที่ใช้ในชีวิตประจำวันของพระสงฆ์ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับวัด ศาสนสถาน พิธีกรรม และการปฏิบัติธรรม

This course focuses on equipping novice monks with fundamental English skills essential for disseminating Buddhism. It begins with training in listening, speaking, reading, and writing within the context of temples and Buddhism. The course also covers vocabulary and phrases used in the daily life of monks, such as terms related to temples, religious sites, rituals, and Buddhist practices.

2. วัตถุประสงค์ของรายวิชา

1. เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษในบริบทของวัดและพุทธศาสนาให้แก่สามเณร

2. เพื่อพัฒนาความเข้าใจและการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับวัด ศาสนสถาน พิธีกรรม และการปฏิบัติธรรม

3. เพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

4. เพื่อฝึกทักษะการอธิบายหลักธรรมคำสอนในภาษาอังกฤษให้เข้าใจง่ายและเหมาะสมสำหรับผู้ฟังต่างชาติ

5. เพื่อเตรียมสามเณรให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและตอบคำถามเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในการเผยแผ่แก่ชาวต่างชาติ

3. เนื้อหาและแผนการเรียนรู้ (ระยะเวลา: 7 ชั่วโมง)

- ทำแบบทดสอบก่อนเรียน - ระยะเวลา: 30 นาที

หน่วยที่ 1: การฟังและการพูดในบริบทของวัดและพุทธศาสนา

ระยะเวลา: 3 ชั่วโมง

เนื้อหาการเรียนรู้:

การฟัง:

- ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในวัด เช่น การนั่งสมาธิ การสวดมนต์ และ การทำวัตร
- ฟังการแนะนำสถานที่สำคัญในวัด (เช่น อุโบสถ, วิหาร, ศาลา) และการใช้งานใน บริบทศาสนา

การพูด:

- การทักทายและการแนะนำตัวในบริบทของพระสงฆ์
- การอธิบายกิจกรรมภายในวัด เช่น การจัดพิธีกรรม, การนั่งสมาธิ, หรือการ บิณฑบาต
- การถาม-ตอบเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในวัด

กิจกรรมการเรียนรู้:

- ฟังคลิปเสียงหรือบทสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวัด
- ฝึกพูดคำถามและคำตอบเกี่ยวกับกิจกรรมในวัด
- ฝึกพูดและแนะนำสถานที่ในวัด

หน่วยที่ 2: การอ่านและการเขียนในบริบทของพุทธศาสนา

ระยะเวลา: 3 ชั่วโมง

เนื้อหาการเรียนรู้:

การอ่าน:

- การอ่านบทความหรือคำอธิบายเกี่ยวกับศาสนสถาน (เช่น วัด, พระอุโบสถ, ศาลา ทำสมาธิ) และพิธีกรรมต่างๆ (เช่น การสวดมนต์, การบิณฑบาต)
- การอ่านคำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรม เช่น การนั่งสมาธิ, การทำวัตร

การเขียน:

- การเขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในวัด เช่น การปฏิบัติสมาธิ, การ เข้าร่วมพิธี
- การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญภายในวัดในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและสั้น

กิจกรรมการเรียนรู้:

- การอ่านบทความสั้นๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมและพิธีกรรม
- การเขียนบันทึกประจำวันหรือจดหมายแนะนำสถานที่ภายในวัด
- การฝึกเขียนคำศัพท์และวลีที่ใช้ในการปฏิบัติธรรม
- ทำแบบทดสอบหลังเรียน - ระยะเวลา: 30 นาที

4. สื่อการเรียนรู้

- คู่มือคำศัพท์ (Vocabulary Handbook) – เพื่อช่วยให้สามเณรเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัด ศาสนสถาน พิธีกรรม และการปฏิบัติธรรม รวมถึงการใช้คำศัพท์ในประโยคต่าง ๆ
- สื่อเสียง (Audio Materials) – เช่น การบันทึกเสียงคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันของพระสงฆ์ และบทสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวัด เพื่อช่วยฝึกทักษะการฟัง
- แอปพลิเคชันการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Apps) – แอปที่สามารถใช้ฝึกทักษะการพูด อ่าน และเขียน โดยเน้นคำศัพท์และวลีที่ใช้ในบริบทของพระสงฆ์ ได้แก่ Duolingo และ Quizlet
- หนังสือเรียน (Textbooks) – หนังสือที่ประกอบด้วยบทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์และบทสนทนาพื้นฐานในบริบทของวัดและศาสนกิจ รวมถึงการอธิบายธรรมะเป็นภาษาอังกฤษ
- วิดีโอการสอน (Instructional Videos) – วิดีโอที่แสดงตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา เช่น การอธิบายบทสวดมนต์ หรือการสอนธรรมะเพื่อให้สามเณรเข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมทางศาสนา

5. การวัดและประเมินผล

การประเมินผลก่อนเรียน:

- การทดสอบก่อนเรียน

การประเมินผลหลังเรียน:

- การทดสอบหลังเรียน
- การวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอน

6. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test and Post-test) คะแนนเต็ม 30 คะแนน

6.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

Part 1: Vocabulary (10 points)

Match the following English words with their correct Thai meanings.

- | | |
|-------------------|------------------------|
| 1. วัด | g) Novice monk |
| 2. พระสงฆ์ | e) Sacred site |
| 3. พิธีกรรม | j) Writing |
| 4. การปฏิบัติธรรม | h) Listening |
| 5. ศาสนสถาน | b) Monk |
| 6. พระพุทธศาสนา | i) Speaking |
| 7. สามเณร | a) Monastery |
| 8. การฟัง | d) Meditation practice |
| 9. การพูด | f) Buddhism |
| 10. การเขียน | c) Ritua |

เฉลย:

- | | |
|---------------------|------------------------|
| 1. วัด - | a) Monastery |
| 2. พระสงฆ์ - | b) Monk |
| 3. พิธีกรรม - | c) Ritual |
| 4. การปฏิบัติธรรม - | d) Meditation practice |
| 5. ศาสนสถาน - | e) Sacred site |

- | | |
|-------------------|----------------|
| 6. พระพุทธศาสนา - | f) Buddhism |
| 7. สามเณร - | g) Novice monk |
| 8. การฟัง - | h) Listening |
| 9. การพูด - | i) Speaking |
| 10. การเขียน - | j) Writing |

Part 2: Multiple Choice Questions (10 points)

Choose the one correct answer only

1. What is the main goal of the course described?

- a) To teach monks how to read Buddhist scriptures
- b) To equip novice monks with essential English skills for disseminating Buddhism
- c) To prepare monks for meditation retreats
- d) To study Buddhist philosophy in-depth

2. Which skills does the course primarily focus on?

- a) Reading, writing, speaking, and listening
- b) Cooking, meditation, and public speaking
- c) Chanting, meditation, and ethical conduct
- d) Writing only

3. What is the context in which English skills are taught in this course?

- a) General life skills
- b) Temple and Buddhist practices

- c) Academic research
- d) Daily life outside of the monastery

4. What type of vocabulary is included in the course?

- a) Vocabulary related to business and management
- b) Vocabulary related to temples, religious sites, rituals, and Buddhist practices
- c) Medical terminology
- d) Cooking vocabulary

5. Who is the target audience for this course?

- a) Monks and novices learning meditation
- b) Buddhist scholars
- c) Novice monks
- d) Lay Buddhists interested in English

6. Which of the following is NOT mentioned as part of the course content?

- a) Listening skills
- b) Speaking skills
- c) Buddhist scripture study
- d) Writing skills

7. Why is it important for novice monks to learn English, according to the course description?

- a) To communicate with tourists in the temple
- b) To read religious texts in English
- c) To disseminate Buddhism
- d) To manage temple finances

8. What daily life aspect of monks is included in the course?

- a) Cooking recipes for monks
- b) Vocabulary and phrases used in the daily life of monks
- c) Meditation techniques
- d) Financial management for monasteries

9. What kind of English practice does the course begin with?

- a) Writing religious texts
- b) Listening and speaking
- c) Translating scriptures
- d) Reading Buddhist books in English

10. What is the primary focus of the course's vocabulary?

- a) Words related to daily life in a monastery
- b) English grammar
- c) Academic writing
- d) Secular topics

លេខ

- 1: b) To equip novice monks with essential English skills for disseminating Buddhism
- 2: a) Reading, writing, speaking, and listening
- 3: b) Temple and Buddhist practices
- 4: b) Vocabulary related to temples, religious sites, rituals, and Buddhist practices
- 5: c) Novice monks
- 6: c) Buddhist scripture study
- 7: c) To disseminate Buddhism
- 8: b) Vocabulary and phrases used in the daily life of monks
- 9: b) Listening and speaking
- 10: a) Words related to daily life in a monastery

Part 3: Short Answer (10 points)

Answer the following question in simple English

1. What are the primary English skills taught in this course?

Answer:

The primary English skills taught in this course are listening, speaking, reading, and writing.

2. How does this course help novice monks in their role of disseminating Buddhism?

Answer:

This course equips novice monks with the fundamental English skills needed to communicate about Buddhism, enabling them to share Buddhist teachings and practices with a wider audience in English-speaking contexts.

3. What is the focus of the vocabulary and phrases covered in this course?

Answer:

The course focuses on vocabulary and phrases related to the daily life of monks, including terms for temples, religious sites, rituals, and Buddhist practices.

4. Why is it important for novice monks to learn English in the context of this course?

Answer:

Learning English is important for novice monks to effectively communicate Buddhist teachings and practices, especially in a global context where English is often a common language.

5. In what context are the English skills taught in this course applied?

Answer:

The English skills are taught in the context of temples and Buddhism, focusing on religious and cultural settings where monks engage in rituals, teaching, and practice.

6.2 แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

Part 1: Vocabulary (10 points)

Match the following English words with their correct Thai meanings.

- | | |
|-------------------|--------------------|
| 1. พระสงฆ์. | a) Buddhism |
| 2. การเขียน | b) Speaking |
| 3. วัด | c) Monk |
| 4. ศาสนสถาน | d) Listening |
| 5. การปฏิบัติธรรม | e) Temple |
| 6. การพูด | f) Dhamma practice |
| 7. สามเณร | g) Novice |
| 8. พิธีกรรม | h) Religious site |
| 9. การฟัง | l) Ritual |
| 10. พระพุทธศาสนา | j) Writing |

เฉลย

- | | |
|-------------------|--------------------|
| 1. พระสงฆ์. | c) Monk |
| 2. การเขียน | j) Writing |
| 3. วัด | e) Temple |
| 4. ศาสนสถาน | h) Religious site |
| 5. การปฏิบัติธรรม | f) Dhamma practice |

- | | |
|------------------|--------------|
| 6. การพูด | b) Speaking |
| 7. สามเณร | g) Novice |
| 8. พิธีกรรม | l) Ritual |
| 9. การฟัง | d) Listening |
| 10. พระพุทธศาสนา | a) Buddhism |

Part 2: Multiple Choice Questions (10 points)

1. What is the context in which English skills are taught in this course?

- a) General life skills
- b) Temple and Buddhist practices
- c) Academic research
- d) Daily life outside of the monastery

2. What is the main goal of the course described?

- a) To teach monks how to read Buddhist scriptures
- b) To equip novice monks with essential English skills for disseminating Buddhism
- c) To prepare monks for meditation retreats
- d) To study Buddhist philosophy in-depth

3. Which skills does the course primarily focus on?

- a) Reading, writing, speaking, and listening
- b) Cooking, meditation, and public speaking
- c) Chanting, meditation, and ethical conduct
- d) Writing only

4. Why is it important for novice monks to learn English, according to the course description?

- a) To communicate with tourists in the temple
- b) To read religious texts in English

- c) To disseminate Buddhism
- d) To manage temple finances

5. What kind of English practice does the course begin with?

- a) Writing religious texts
- b) Listening and speaking
- c) Translating scriptures
- d) Reading Buddhist books in English

1. What type of vocabulary is included in the course?

- a) Vocabulary related to business and management
- b) Vocabulary related to temples, religious sites, rituals, and Buddhist practices
- c) Medical terminology
- d) Cooking vocabulary

2. What daily life aspect of monks is included in the course?

- a) Cooking recipes for monks
- b) Vocabulary and phrases used in the daily life of monks
- c) Meditation techniques
- d) Financial management for monasteries

3. Who is the target audience for this course?

- a) Monks and novices learning meditation
- b) Buddhist scholars
- c) Novice monks
- d) Lay Buddhists interested in English

4. Which of the following is NOT mentioned as part of the course content?

- a) Listening skills

- b) Speaking skills
- c) Buddhist scripture study
- d) Writing skills

5. What is the primary focus of the course's vocabulary?

- a) Words related to daily life in a monastery
- b) English grammar
- c) Academic writing
- d) Secular topics

ឆន្ទៈ

1: b) Temple and Buddhist practices

2: b) To equip novice monks with essential English skills for disseminating Buddhism

3: a) Reading, writing, speaking, and listening

4: c) To disseminate Buddhism

5: b) Listening and speaking

6: b) Vocabulary related to temples, religious sites, rituals, and Buddhist practices

7: b) Vocabulary and phrases used in the daily life of monks

8: c) Novice monks

10: a) Words related to daily life in a monastery

Part 3: Short Answer (10 points)

Answer the following questions in simple English:

1. What is the focus of the vocabulary and phrases covered in this course?

Answer: The course focuses on vocabulary and phrases related to the daily life of monks, including terms for temples, religious sites, rituals, and Buddhist practices.

2. Why is it important for novice monks to learn English in the context of this course?

Answer: Learning English is important for novice monks to effectively communicate Buddhist teachings and practices, especially in a global context where English is often a common language.

3. In what context are the English skills taught in this course applied?

Answer: The English skills are taught in the context of temples and Buddhism, focusing on religious and cultural settings where monks engage in rituals, teaching, and practice.

4. What are the primary English skills taught in this course?

Answer: The primary English skills taught in this course are listening, speaking, reading, and writing.

5. How does this course help novice monks in their role of disseminating Buddhism?

Answer: This course equips novice monks with the fundamental English skills needed to communicate about Buddhism, enabling them to share Buddhist teachings and practices with a wider audience in English-speaking contexts.

ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

English for Explaining Buddhist Teachings

1. สังเขปรายวิชา

รายวิชานี้เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายหลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนาให้ชาวต่างชาติสามารถเข้าใจได้ง่าย โดยจะมีการฝึกการใช้ประโยคเชิงอธิบาย การเปรียบเทียบ และการยกตัวอย่างเพื่อให้การสื่อสารมีความชัดเจนขึ้น

This course focuses on using English to explain key Buddhist principles in a way that is easy for foreigners to understand. It includes practice in using explanatory sentences, comparisons, and examples to make communication clearer

2. วัตถุประสงค์ของรายวิชา

1. เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายหลักธรรมของพระพุทธศาสนาให้ชาวต่างชาติสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย

2. เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ประโยคเชิงอธิบายที่ชัดเจนในการสื่อสารแนวคิดทางพระพุทธศาสนา

3. เพื่อฝึกทักษะการเปรียบเทียบและยกตัวอย่างในการอธิบายหลักธรรม เพื่อให้ผู้ฟังสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันได้

4. เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารในรูปแบบที่เป็นธรรมชาติและเหมาะสมในการตอบคำถามจากผู้ฟังชาวต่างชาติ

5. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาในสังคมโลกโดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่หลักธรรม

3. เนื้อหาและแผนการเรียนรู้ (ระยะเวลา: 7 ชั่วโมง)

- ทำแบบทดสอบก่อนเรียน - ระยะเวลา: 30 นาที

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: การอธิบายหลักธรรมผ่านประโยคเชิงอธิบายและการเปรียบเทียบ (3 ชั่วโมง)

เนื้อหาการเรียนรู้:

- การแนะนำหลักธรรมสำคัญ เช่น อริยสัจ 4 (The Four Noble Truths) และมรรคมีองค์ 8 (The Noble Eightfold Path)

- การใช้ประโยคเชิงอธิบาย (Descriptive Sentences) เช่น "The Four Noble Truths explain the nature of suffering and the path to liberation."

- การใช้การเปรียบเทียบ (Comparative Sentences) เพื่อให้หลักธรรมมีความเข้าใจง่ายขึ้น เช่น "The Eightfold Path is like a guide that leads us to a peaceful mind, just like a map leads you to a destination."

กิจกรรมการเรียนรู้:

-กิจกรรมการฟังและแปล (30 นาที):

-ผู้เรียนฟังการอธิบายหลักธรรมต่างๆ จากตัวอย่างในภาษาอังกฤษและแปล

-การฝึกใช้ประโยคเชิงอธิบายและการเปรียบเทียบ (1 ชั่วโมง):

-ผู้เรียนฝึกการใช้ประโยคเชิงอธิบายและการเปรียบเทียบในการอธิบายหลักธรรมต่างๆ

-การอธิบายหลักธรรมเป็นกลุ่ม (1 ชั่วโมง):

-แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้แต่ละกลุ่มอธิบายหลักธรรมด้วยประโยคเชิงอธิบายและการเปรียบเทียบ

-การให้คำแนะนำและปรับปรุง (30 นาที):

-อาจารย์ให้คำแนะนำและปรับปรุงการใช้ภาษาในแต่ละกลุ่ม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2: การยกตัวอย่างและการอธิบายประสบการณ์ชีวิตในหลักสูตร (3 ชั่วโมง)

เนื้อหาการเรียนรู้:

- การใช้ตัวอย่างในพระพุทธศาสนา เช่น การอธิบายการปฏิบัติสมาธิหรือการเจริญสติการใช้ตัวอย่างจากชีวิตประจำวัน เช่น "When you feel frustrated, practicing mindfulness can help you calm your mind, similar to how we feel calm when we breathe deeply."

- การเชื่อมโยงหลักสูตรกับประสบการณ์จริง

กิจกรรมการเรียนรู้:

-การฟังและวิเคราะห์ตัวอย่าง (30 นาที):

- ผู้เรียนฟังการอธิบายและตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรจากแหล่งต่างๆ เช่น หนังสือ หรือบทความในภาษาอังกฤษ

-การฝึกสร้างตัวอย่าง (1 ชั่วโมง):

- ผู้เรียนฝึกสร้างตัวอย่างจากชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น การอธิบายการเจริญสติในสถานการณ์ที่เครียด

-การฝึกการเล่าเรื่อง (1 ชั่วโมง):

- ผู้เรียนแบ่งกลุ่มและฝึกการเล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร โดยใช้ตัวอย่างเพื่ออธิบาย

การให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุง (30 นาที):

- อาจารย์ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการใช้ตัวอย่างและปรับปรุงการเล่าเรื่อง

- ทำแบบทดสอบหลังเรียน - ระยะเวลา: 30 นาที

4. สื่อการเรียนรู้

1. สไลด์การนำเสนอ (Presentation Slides) ใช้ในการสรุปเนื้อหาหลักธรรมสำคัญ พร้อมภาพประกอบและตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบาย เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพรวมและเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

2. แผ่นงานการฝึกปฏิบัติ (Worksheets) ใช้ฝึกการเขียนประโยคหรือการเปรียบเทียบหลักธรรมในภาษาอังกฤษ โดยมีตัวอย่างการอธิบายและช่องว่างให้ผู้เรียนเติมเต็ม

3. วิดีโอการสอน (Instructional Videos) วิดีโอที่อธิบายหลักธรรมในภาษาอังกฤษ พร้อมคำบรรยายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจแนวคิดได้ง่าย และสามารถดูซ้ำได้

4. สื่อเสียง (Audio Clips) ใช้บันทึกเสียงการอธิบายหลักธรรมในภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังและทำความเข้าใจในสถานการณ์จริง หรือใช้เสียงเพื่อนำการพูดคำศัพท์และประโยคที่สำคัญ

5. การจำลองบทสนทนา (Role-playing Scenarios) ใช้สถานการณ์จำลองที่ให้ผู้เรียนฝึกพูดในบทสนทนาเกี่ยวกับหลักธรรมต่างๆ เช่น การถาม-ตอบ หรือการอธิบายธรรมคำสอนให้กับนักท่องเที่ยวในภาษาอังกฤษ

5. การวัดและประเมินผล

การประเมินผลก่อนเรียน:

- การทดสอบก่อนเรียน

การประเมินผลหลังเรียน:

- การทดสอบหลังเรียน
- การวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอน

6. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test and Post-test) คะแนนเต็ม 30 คะแนน

6.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

Part 1: Vocabulary (10 points)

Match the following English words with their correct Thai meanings.

1. การฝึกฝน	a. Communication
2. การเปรียบเทียบ	b. Example
3. ตัวอย่าง	c. Understanding
4. ปัญญา	d. Explanation
5. ชัดเจน	e. Foreigners
6. สมာธิ	f. Comparison
7. ความเข้าใจ	g. Practice
8. การอธิบายน	h. Meditation
9. การสื่อสาร	i. Clear
10. ต่างชาติ	j. Wisdom

เฉลย

การฝึกฝน -	g. Practice
การเปรียบเทียบ -	f. Comparison
ตัวอย่าง -	b. Example
ปัญญา -	j. Wisdom
ชัดเจน -	i. Clear
สมาธิ -	h. Meditation

ความเข้าใจ -	c. Understanding
การอธิบาย -	d. Explanation
การสื่อสาร -	a. Communication
ต่างชาติ -	e. Foreigners

Part 2: Multiple Choice Questions (10 points)

1. **The main goal of this study is to help foreigners...**
 - a) Study Buddhist scriptures in English
 - b) Understand key Buddhist principles through English
 - c) Practice meditation techniques in English
 - d) Improve Buddhist chanting skills in English

2. **In this study, emphasis is placed on...**
 - a) Writing essays in English
 - b) Using English to explain Buddhist principles
 - c) Speaking fluently in English
 - d) Translating Buddhist texts into Thai

3. **Included in this study is...**
 - a) Practicing Buddhist rituals
 - b) Using comparative and explanatory sentences
 - c) Learning about Buddhist history
 - d) Memorizing Buddhist scriptures

4. This study makes it easier for foreigners to...

- a) Practice meditation
- b) Speak Thai
- c) Understand Buddhist teachings
- d) Receive Buddhist teachings in their native language

5. The aim of this study is to improve...

- a) Clarity of explanations
- b) Vocabulary in Buddhist texts
- c) Writing skills in Thai
- d) Ability to meditate

6. A method used in this study to aid communication is...

- a) Giving examples
- b) Showing pictures of meditation
- c) Learning Buddhist chants
- d) Practicing listening skills

7. Students will practice which type of sentences in this study?

- a) Command sentences
- b) Explanatory and comparative sentences
- c) Opinion-based sentences
- d) Sentences for writing essays

8. Understanding Buddhist principles is facilitated through...

- a) Translating texts
- b) Using simple English to explain complex ideas
- c) Memorizing scriptures in English
- d) Learning meditation techniques in English

9. Using comparisons in this study helps to...

- a) Confuse the learners
- b) Make communication more vivid
- c) Make the teachings more difficult
- d) Focus solely on Buddhist philosophy

10. The target audience of this study includes...

- a) Thai speakers learning English
- b) Foreigners wanting to understand Buddhism
- c) Buddhist monks learning English
- d) Scholars of Buddhist philosophy

Answer:

1. b) Understand key Buddhist principles through English
2. b) Using English to explain Buddhist principles
3. b) Using comparative and explanatory sentences
4. c) Understand Buddhist teachings

5. a) Clarity of explanations
6. a) Giving examples
7. b) Explanatory and comparative sentences
8. b) Using simple English to explain complex ideas
9. b) Make communication more vivid
10. b) Foreigners wanting to understand Buddhism

Part 3: Short Answer (10 points)

Answer the following questions in simple English:

1. **The focus of this study is to explain Buddhist principles using which language?**
Answer: English.
2. **Explanatory sentences in this study are used to make what clearer?**
Answer: Buddhist principles.
3. **Comparisons in this study help to make communication more what?**
Answer: Vivid and relatable.
4. **The target audience of this study is primarily who?**
Answer: Foreigners wanting to understand Buddhism.
5. **Which type of sentences will students practice using in this study?**
Answer: Explanatory and comparative sentences.
6. **The goal of using examples in this study is to do what?**
Answer: To illustrate Buddhist principles more clearly.

7. The use of English in this study helps foreigners understand what?

Answer: Key Buddhist principles.

8. This study aims to improve communication by enhancing what?

Answer: Clarity.

9. The study involves practicing what types of sentence structures?

Answer: Explanatory and comparative sentence structures.

10. In this study, students will practice giving explanations and making what?

Answer: Comparisons and examples.

6.2 แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

Part 1: Vocabulary (10 points)

Match the following English words with their correct Thai meanings.

- | | |
|-------------------|------------------|
| 1. การฝึกฝน | j. Wisdom |
| 2. การเปรียบเทียบ | i. Clear |
| 3. ตัวอย่าง | f. comparison |
| 4. ปัญญา | b. Example |
| 5. ชัดเจน | d. Explanation |
| 6. สมาธิ | c. Understanding |
| 7. ความเข้าใจ | g. Practice |
| 8. การอธิบาย | a. Communication |
| 9. การสื่อสาร | h. Meditation |
| 10. ต่างชาติ | e. Foreigners |

เฉลย

การฝึกฝน -	g. Practice
การเปรียบเทียบ -	f. comparison
ตัวอย่าง -	b. Example
ปัญญา -	j. Wisdom
ชัดเจน -	i. Clear
สมาธิ -	h. Meditation
ความเข้าใจ -	c. Understanding
การอธิบาย -	d. Explanation
การสื่อสาร -	a. Communication
ต่างชาติ -	e. Foreigners

Part 2: Multiple Choice Questions (10 points)

- This study makes it easier for foreigners to...
 - Practice meditation
 - Speak Thai
 - Understand Buddhist teachings
 - Receive Buddhist teachings in their native language
- A method used in this study to aid communication is...

- a) Giving examples
- b) Showing pictures of meditation
- c) Learning Buddhist chants
- d) Practicing listening skills

3. Included in this study is...

- a) Practicing Buddhist rituals
- b) Using comparative and explanatory sentences
- c) Learning about Buddhist history
- d) Memorizing Buddhist scriptures

4. Using comparisons in this study helps to...

- a) Confuse the learners
- b) Make communication more vivid
- c) Make the teachings more difficult
- d) Focus solely on Buddhist philosophy

5. The main goal of this study is to help foreigners...

- a) Study Buddhist scriptures in English
- b) Understand key Buddhist principles through English
- c) Practice meditation techniques in English
- d) Improve Buddhist chanting skills in English

6. The target audience of this study includes...

- a) Thai speakers learning English
- b) Foreigners wanting to understand Buddhism
- c) Buddhist monks learning English
- d) Scholars of Buddhist philosophy

7. In this study, emphasis is placed on...

- a) Writing essays in English
- b) Using English to explain Buddhist principles
- c) Speaking fluently in English
- d) Translating Buddhist texts into Thai

8. Understanding Buddhist principles is facilitated through...

- a) Translating texts
- b) Using simple English to explain complex ideas
- c) Memorizing scriptures in English
- d) Learning meditation techniques in English

9. Students will practice which type of sentences in this study?

- a) Command sentences
- b) Explanatory and comparative sentences
- c) Opinion-based sentences
- d) Sentences for writing essays

10. The aim of this study is to improve...

- a) Clarity of explanations
- b) Vocabulary in Buddhist texts
- c) Writing skills in Thai
- d) Ability to meditate

ເລືອກ

- 1: c) Understand Buddhist teachings
- 2: a) Giving examples
- 3: b) Using comparative and explanatory sentences
- 4: b) Make communication more vivid
- 5: d) Improve Buddhist chanting skills in English
- 6: a) Thai speakers learning English
- 7: d) Translating Buddhist texts into Thai
- 8: a) Translating texts
- 9: c) Opinion-based sentences
- 10: d) Ability to meditate

Part 3: Short Answer (10 points)

Answer the following questions in simple English:

1. The goal of using examples in this study is to do what?

Answer: To illustrate Buddhist principles more clearly.

2. The focus of this study is to explain Buddhist principles using which language?

Answer: English.

3. In this study, students will practice giving explanations and making what?

Answer: Comparisons and examples.

4. The study involves practicing what types of sentence structures?

Answer: Explanatory and comparative sentence structures.

5. Comparisons in this study help to make communication more what?

Answer: Vivid and relatable.

6. Explanatory sentences in this study are used to make what clearer?

Answer: Buddhist principles.

7. The target audience of this study is primarily who?

Answer: Foreigners wanting to understand Buddhism.

8. This study aims to improve communication by enhancing what?

Answer: Clarity.

9. Which type of sentences will students practice using in this study?

Answer: Explanatory and comparative sentences.

10. The use of English in this study helps foreigners understand what?

Answer: Key Buddhist principles.

ภาษาอังกฤษเพื่อการนำชมและแนะนำสถานที่ทางพุทธศาสนา

English for Buddhist Site Tours and Introductions

1. สิ่งขปรายวิชา

รายวิชานี้ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำชมและแนะนำสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา แก่ชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ โดยเน้นคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการอธิบายความเป็นมาของวัด เจดีย์ พระพุทธรูป และพิธีกรรมต่างๆ

This course is designed to enable learners to confidently guide and introduce important Buddhist sites to foreigners, with a focus on vocabulary and sentence structures used to explain the history of temples, stupas, Buddha statues, and various rituals.

2. วัตถุประสงค์ของรายวิชา

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในการอธิบายความเป็นมาของสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา เช่น วัด เจดีย์ พระพุทธรูป และพิธีกรรมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

2. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการนำชมสถานที่ทางพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติ

3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และความสำคัญของสถานที่ทางพุทธศาสนาได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ

4. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถอธิบายพิธีกรรมทางพุทธศาสนาในเชิงลึก เพื่อเสริมสร้างการรับรู้และความเคารพในศาสนาของผู้มาเยือน

5. เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความพร้อมในการนำเสนอข้อมูลทางพุทธศาสนาแก่ผู้ที่มีความสนใจจากต่างประเทศ

3. เนื้อหาและแผนการเรียนรู้ (ระยะเวลา: 7 ชั่วโมง)

- ทำแบบทดสอบก่อนเรียน - ระยะเวลา: 30 นาที

หน่วยที่ 1: การแนะนำสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา (3 ชั่วโมง)

เนื้อหาการเรียนรู้:

- การแนะนำวัดและเจดีย์
- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง: temple, pagoda, historical significance, architecture
- โครงสร้างประโยค: "This temple was built in...", "This pagoda has a history of...", "It is famous for..."
- การอธิบายลักษณะของวัดและเจดีย์
- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง: golden, ancient, large, intricate, sacred
- การใช้คำเชื่อม: "For example...", "Moreover...", "In addition..."
- การถามและตอบเกี่ยวกับวัดและเจดีย์
- คำถามที่สามารถใช้: "What is the history of this temple?", "Why is this pagoda significant?"

กิจกรรมการเรียนรู้:

- การฝึกแนะนำวัดและเจดีย์โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เรียนรู้
- การจำลองสถานการณ์ในกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนฝึกฝนการแนะนำวัดและเจดีย์ให้กับชาวต่างชาติ

หน่วยที่ 2: การอธิบายพระพุทธรูปและพิธีกรรมทางพุทธศาสนา (3 ชั่วโมง)

เนื้อหาการเรียนรู้:

- การอธิบายพระพุทธรูป
- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง: Buddha statue, iconography, symbolism, meditation
- โครงสร้างประโยค: "This Buddha statue represents...", "It is made of...", "The posture of the Buddha symbolizes..."
- การอธิบายพิธีกรรมทางพุทธศาสนา

- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง: ceremony, offering, chanting, meditation, monastic, ritual
- โครงสร้างประโยค: "The ceremony is held to...", "In this ritual, monks chant...", "Devotees make offerings to..."
- การถามและตอบเกี่ยวกับพระพุทธรูปและพิธีกรรม
- คำถามที่สามารถใช้: "What does this Buddha statue represent?", "Why do people participate in this ceremony?"

กิจกรรมการเรียนรู้:

- การฝึกอธิบายพระพุทธรูปและพิธีกรรมในลักษณะต่างๆ โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เรียนรู้
- การจัดกิจกรรมการถาม-ตอบเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกตอบคำถามเกี่ยวกับพระพุทธรูปและพิธีกรรม
- ทำแบบทดสอบหลังเรียน - ระยะเวลา: 30 นาที

4. สื่อการเรียนรู้

วิดีโอการนำชมสถานที่ (Video Tours) วิดีโอที่มีการนำชมสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา เช่น วัด เจดีย์ หรือพระพุทธรูป ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงบริบททางประวัติศาสตร์และศิลปะ พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจทั้งภาษาและเนื้อหาได้ดีขึ้น

แผ่นพับหรือคู่มือการนำชม (Guided Tour Brochures/Manuals) แผ่นพับหรือคู่มือที่มีคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาและพิธีกรรมต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการอธิบายได้

การใช้แอปพลิเคชันแปลภาษา (Language Translation Apps) แอปพลิเคชันแปลภาษาช่วยให้ผู้เรียนสามารถแปลคำศัพท์หรือประโยคที่ยากได้รวดเร็ว รวมทั้งใช้ในการฝึกฝนการพูดให้มั่นใจ

แผนที่และภาพประกอบ (Maps and Visual Aids) การใช้แผนที่หรือภาพประกอบของสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น วัด หรือพิธีกรรม ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงคำอธิบายกับสถานที่จริงได้ง่ายขึ้น

การจำลองสถานการณ์ (Role-play Exercises) การฝึกทำบทบาทสมมติในการนำชมสถานที่จริงโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นวิธีที่ดีในการสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน ทั้งในเรื่องการใช้ภาษา และการอธิบายสถานที่ต่างๆ

5. การวัดและประเมินผล

การประเมินผลก่อนเรียน:

- การทดสอบก่อนเรียน

การประเมินผลหลังเรียน:

- การทดสอบหลังเรียน
- การวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอน

6. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test and Post-test) คะแนนเต็ม 30 คะแนน

6.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

Part 1: Vocabulary (10 points)

Match the following English words with their correct Thai meanings.

คำศัพท์ภาษาไทย

1. วัด
2. เจดีย์
3. พระพุทธรูป
4. พิธีกรรม
5. ประวัติศาสตร์
6. การอธิบาย

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- A. Stupa
- B. Ritual
- C. Buddha Statue
- D. Temple
- E. History
- F. Explanation

7. การแนะนำ	G. Introduction
8. สถานที่สำคัญ	H. Significant Site
9. ผู้แนะนำ	I. Guide
10. การเดินชม	J. Tour

เฉลย

1. วัด ->	D. Temple
2. เจดีย์ ->	A. Stupa
3. พระพุทธรูป ->	C. Buddha Statue
4. พิธีกรรม ->	B. Ritual
5. ประวัติศาสตร์ ->	E. History
6. การอธิบาย ->	F. Explanation
7. การแนะนำ ->	G. Introduction
8. สถานที่สำคัญ ->	H. Significant Site
9. ผู้แนะนำ ->	I. Guide
10. การเดินชม ->	J. Tour

Part 2: Multiple Choice Questions (10 points)

คำสั่ง: เลือกคำตอบที่ถูกต้องจากข้อสอบต่อไปนี้โดยแปลความหมายจากข้อความสั้นๆ หรือประโยคที่เกี่ยวข้อง

1. "การแนะนำสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา" หมายถึงอะไร?

- A. Explaining the history of temples
- B. Introducing important Buddhist sites
- C. Describing rituals in Buddhism
- D. Teaching foreigners about Buddha statues

2. "สามารถนำชมและแนะนำสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ" หมายความว่าอย่างไร?

- A. The learner will confidently explain Buddhist rituals
- B. The learner will guide foreigners at Buddhist temples with confidence
- C. The learner will practice explaining Buddha statues
- D. The learner will conduct tours without mistakes

3. "คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการอธิบายความเป็นมาของวัด" หมายถึงอะไร?

- A. Vocabulary and sentence structures for explaining the history of temples
- B. Describing rituals and their meanings
- C. Teaching foreigners about Buddhist art
- D. Explaining the structure of stupas

4. "การอธิบายความเป็นมาของเจดีย์" หมายถึงอะไร?

- A. Describing the design of Buddha statues
- B. Explaining the history and significance of stupas
- C. Introducing important Buddhist sites
- D. Describing various rituals

5. "พิธีกรรม" หมายถึงอะไร?

- A. History of Buddhist sites
- B. Buddhist rituals and ceremonies
- C. The design of temples
- D. Teaching foreigners about Buddha statues

6. "เน้นคำศัพท์และโครงสร้างประโยค" หมายถึงอะไร?

- A. The course focuses on grammar and vocabulary
- B. The course focuses on explaining Buddhist art
- C. The course teaches about Buddha statues
- D. The course emphasizes learning how to write in English

7. "การอธิบายความเป็นมาของพระพุทธรูป" หมายถึงอะไร?

- A. Explaining the history of Buddha statues
- B. Describing the design of temples
- C. Describing Buddhist ceremonies
- D. Teaching foreigners about Buddhist teachings

8. "เรียนรู้การแนะนำสถานที่สำคัญ" หมายถึงอะไร?

- A. Learning how to explain rituals to foreigners
- B. Learning to guide tourists to Buddhist sites confidently
- C. Learning to describe Buddhist art

D. Learning to describe the history of stupas

9. "คำศัพท์ที่ใช้ในการอธิบาย" หมายถึงอะไร?

A. Words and phrases used to describe the history of Buddhism

B. Words used in describing the design of temples

C. Vocabulary for introducing important sites

D. Words used to describe Buddhist teachings

10. "การนำชมสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา" หมายถึงอะไร?

A. Guiding foreigners to Buddhist temples and sites

B. Describing the history of rituals

C. Explaining Buddha's life to tourists

D. Teaching Buddhist practices to foreigners

เฉลย

1. **B. Introducing important Buddhist sites**
2. B. The learner will guide foreigners at Buddhist temples with confidence
3. A. Vocabulary and sentence structures for explaining the history of temples
4. B. Explaining the history and significance of stupas
5. **B. Buddhist rituals and ceremonies**
6. A. The course focuses on grammar and vocabulary
7. A. Explaining the history of Buddha statues

8. B. Learning to guide tourists to Buddhist sites confidently
9. A. Words and phrases used to describe the history of Buddhism
10. A. Guiding foreigners to Buddhist temples and sites

Part 3: Short Answer (10 points)

1. What is the main goal of this course?

Answer: The main goal is to enable learners to confidently guide and introduce important Buddhist sites to foreigners.

2. Why is it important to focus on vocabulary and sentence structures in this course?

Answer: It is important to ensure that learners can effectively communicate the history and significance of Buddhist sites in a clear and understandable manner to foreigners.

3. What will learners focus on in terms of content in this course?

Answer: Learners will focus on explaining the history of temples, stupas, Buddha statues, and various Buddhist rituals.

4. How does this course help learners explain Buddhist rituals to foreigners?

Answer: This course provides learners with the appropriate vocabulary and sentence structures to clearly explain the meaning and significance of Buddhist rituals to foreigners.

5. Why is understanding the history of Buddha statues important in guiding foreigners?

Answer: Understanding the history of Buddha statues allows guides to provide insightful explanations about their cultural, spiritual, and artistic significance, enhancing the visitor's experience.

6.2 แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

Part 1: Vocabulary (10 points)

Match the following English words with their correct Thai meanings.

คำศัพท์ภาษาไทย

1. การเดินชม

2. การแนะนำ

3. พระพุทธรูป

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

A. Stupa

B. Ritual

C. Buddha Statue

4. สถานที่สำคัญ	D. Temple
5. เจดีย์	E. History
6. ประวัติศาสตร์	F. Explanation
7. ผู้แนะนำ	G. Introduction
8. วัด	H. Significant Site
9. การอธิบาย	I. Guide
10. พิธีกรรม	J. Tour

เฉลย

1. การเดินชม ->	J. Tour
2. การแนะนำ ->	G. Introduction
3. พระพุทธรูป ->	C. Buddha Statue
4. สถานที่สำคัญ ->	H. Significant Site
5. เจดีย์ ->	A. Stupa
6. ประวัติศาสตร์ ->	E. History
7. ผู้แนะนำ ->	I. Guide
8. วัด ->	D. Temple
9. การอธิบาย ->	F. Explanation
10. พิธีกรรม ->	B. Ritual

Part 2: Multiple Choice Questions (10 points)

1. "การนำชมสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา" หมายถึงอะไร?
 - A. Guiding foreigners to Buddhist temples and sites
 - B. Describing the history of rituals
 - C. Explaining Buddha's life to tourists
 - D. Teaching Buddhist practices to foreigners
2. "คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการอธิบายความเป็นมาของวัด" หมายถึงอะไร?
 - A. Vocabulary and sentence structures for explaining the history of temples
 - B. Describing rituals and their meanings
 - C. Teaching foreigners about Buddhist art
 - D. Explaining the structure of stupas
3. "การอธิบายความเป็นมาของเจดีย์" หมายถึงอะไร?
 - A. Describing the design of Buddha statues
 - B. Explaining the history and significance of stupas
 - C. Introducing important Buddhist sites
 - D. Describing various rituals
4. "การอธิบายความเป็นมาของพระพุทธรูป" หมายถึงอะไร?
 - A. Explaining the history of Buddha statues

- B. Describing the design of temples
- C. Describing Buddhist ceremonies
- D. Teaching foreigners about Buddhist teachings

5. "เน้นคำศัพท์และโครงสร้างประโยค" หมายถึงอะไร?

- A. The course focuses on grammar and vocabulary
- B. The course focuses on explaining Buddhist art
- C. The course teaches about Buddha statues
- D. The course emphasizes learning how to write in English

6. "พิธีกรรม" หมายถึงอะไร?

- A. History of Buddhist sites
- B. Buddhist rituals and ceremonies
- C. The design of temples
- D. Teaching foreigners about Buddha statues

7. "การแนะนำสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา" หมายถึงอะไร?

- A. Explaining the history of temples
- B. Introducing important Buddhist sites
- C. Describing rituals in Buddhism
- D. Teaching foreigners about Buddha statues

8. "สามารถนำชมและแนะนำสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ"
หมายความว่าอย่างไร?

- A. The learner will confidently explain Buddhist rituals
- B. The learner will guide foreigners at Buddhist temples with confidence
- C. The learner will practice explaining Buddha statues
- D. The learner will conduct tours without mistakes

9. "คำศัพท์ที่ใช้ในการอธิบาย" หมายถึงอะไร?

- A. Words and phrases used to describe the history of Buddhism
- B. Words used in describing the design of temples
- C. Vocabulary for introducing important sites
- D. Words used to describe Buddhist teachings

10. "เรียนรู้การแนะนำสถานที่สำคัญ" หมายถึงอะไร?

- A. Learning how to explain rituals to foreigners
- B. Learning to guide tourists to Buddhist sites confidently
- C. Learning to describe Buddhist art
- D. Learning to describe the history of stupas

Answer

1. A. Guiding foreigners to Buddhist temples and sites
2. A. Vocabulary and sentence structures for explaining the history of temples
3. B. Explaining the history and significance of stupas
4. A. Explaining the history of Buddha statues
5. D. The course emphasizes learning how to write in English

6. B. Buddhist rituals and ceremonies
7. B. Introducing important Buddhist sites
8. B. The learner will guide foreigners at Buddhist temples with confidence
9. C. Vocabulary for introducing important sites
10. B. Learning to guide tourists to Buddhist sites confidently

Part 3: Short Answer (10 points)

1. Why is understanding the history of Buddha statues important in guiding foreigners?

Answer: Understanding the history of Buddha statues allows guides to provide insightful explanations about their cultural, spiritual, and artistic significance, enhancing the visitor's experience.

2. What will learners focus on in terms of content in this course?

Answer: Learners will focus on explaining the history of temples, stupas, Buddha statues, and various Buddhist rituals.

3. How does this course help learners explain Buddhist rituals to foreigners?

Answer: This course provides learners with the appropriate vocabulary and sentence structures to clearly explain the meaning and significance of Buddhist rituals to foreigners.

4. What is the main goal of this course?

Answer: The main goal is to enable learners to confidently guide and introduce important Buddhist sites to foreigners.

5. Why is it important to focus on vocabulary and sentence structures in this course?

Answer: It is important to ensure that learners can effectively communicate the history and significance of Buddhist sites in a clear and understandable manner to foreigners.

ภาษาอังกฤษสำหรับการตอบคำถามเชิงพุทธศาสนา

English for Answering Buddhist Questions

1. ลัทธิขงพรายวิชา

รายวิชานี้เน้นการฝึกฝนการตอบคำถามจากชาวต่างชาติที่สนใจในพระพุทธศาสนา ทั้งในประเด็นเกี่ยวกับหลักธรรม ประเพณี และแนวคิดทางพุทธศาสนา พร้อมทั้งเทคนิคการใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสม

This course focuses on training to answer questions from foreigners interested in Buddhism, covering topics related to Buddhist principles, traditions, and concepts, along with techniques for using polite and appropriate language.

3. วัตถุประสงค์ของรายวิชา

1. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องและชัดเจนในเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

2. ผู้เรียนสามารถอธิบายประเพณีและพิธีกรรมที่สำคัญในพระพุทธศาสนาได้อย่างมีความรู้และเข้าใจ 3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับแนวคิดและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาได้อย่างเหมาะสม

4. ผู้เรียนสามารถเลือกใช้เทคนิคการพูดและการใช้ภาษาที่สุภาพและน่าเชื่อถือในการตอบคำถามจากผู้สนใจ

5. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามและแก้ไขข้อสงสัยเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในลักษณะที่สร้างความเข้าใจและสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ถาม

3. เนื้อหาและแผนการเรียนรู้ (ระยะเวลา: 7 ชั่วโมง)

- ทำแบบทดสอบก่อนเรียน - ระยะเวลา: 30 นาที

หน่วยที่ 1: การตอบคำถามเกี่ยวกับหลักธรรมและประเพณีทางพระพุทธศาสนา (3 ชั่วโมง)

เนื้อหาการเรียนรู้:

การอธิบายหลักธรรมสำคัญ

-พระพุทธศาสนาและอริยสัจ (ทุกข์, สมุทัย, นิโรธ, มรรค)

-คำอธิบายเกี่ยวกับการเจริญวิปัสสนาและสมาธิ

การตอบคำถามเกี่ยวกับประเพณีทางพุทธศาสนา

- ประเพณีการบวช, ประเพณีสงกรานต์, และประเพณีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การแนะนำสิ่งที่ชาวต่างชาติควรทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติทางศาสนา

กิจกรรมการเรียนรู้:

- การจำลองสถานการณ์การตอบคำถามจากชาวต่างชาติ
- การฝึกอบรมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างสุภาพและมีประสิทธิภาพ
- การอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับคำถามที่อาจพบเจอจากนักท่องเที่ยว

หน่วยที่ 2: การตอบคำถามเกี่ยวกับแนวคิดและการปฏิบัติทางพุทธศาสนาในชีวิตประจำวัน (3 ชั่วโมง)

เนื้อหาการเรียนรู้:

แนวคิดพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน

- การเจริญสติและการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน
- การพัฒนาจิตใจด้วยการเจริญเมตตาและกรุณา
- การเข้าใจในปัญหาของมนุษย์และวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยพุทธศาสนา

การตอบคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน

- การตอบคำถามเกี่ยวกับการทำสมาธิและประโยชน์ของการฝึกสมาธิ
- การตอบคำถามเกี่ยวกับการทำบุญ การเสียสละ และการพัฒนาจิตใจ

กิจกรรมการเรียนรู้:

- การฝึกตอบคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันจากชาวต่างชาติ
 - การจำลองสถานการณ์ในการตอบคำถามเกี่ยวกับการทำสมาธิและการพัฒนาจิตใจ
 - การใช้กรณีศึกษาและตัวอย่างจากชีวิตจริงในการตอบคำถาม
- ทำแบบทดสอบหลังเรียน - ระยะเวลา: 30 นาที

4. สื่อการเรียนรู้

หนังสือหรือเอกสารประกอบการเรียน – รวมคำศัพท์สำคัญ หลักธรรมพื้นฐาน คำอธิบายแนวคิดทางพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษ และตัวอย่างบทสนทนา

วิดีโอสาธิต (Demonstration Videos) – ตัวอย่างการตอบคำถามจากชาวต่างชาติ พร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษและคำอธิบายเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่สุภาพ

บทสนทนาแบบจำลอง (Role-play Scripts) – บทสนทนาสำหรับฝึกตอบคำถามในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การอธิบายหลักธรรม พิธีกรรม หรือแนวคิดพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติ

แฟลชการ์ดคำศัพท์และวลีสำคัญ – สำหรับฝึกจำคำศัพท์และวลีที่ใช้อยู่ในการอธิบายพุทธศาสนา เช่น "merit-making," "mindfulness," "the Four Noble Truths"

แพลตฟอร์มออนไลน์/แอปฝึกภาษา – ได้แก่ Quizlet หรือ Google Classroom เพื่อให้ผู้เรียนฝึกฝนเพิ่มเติมผ่านแบบฝึกหัดและการทดสอบแบบโต้ตอบ

5. การวัดและประเมินผล

การประเมินผลก่อนเรียน:

- การทดสอบก่อนเรียน

การประเมินผลหลังเรียน:

- การทดสอบหลังเรียน
- การวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอน

6. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test and Post-test) คะแนนเต็ม 30 คะแนน

6.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

Part 1: Vocabulary (10 points)

Match the following English words with their correct Thai meanings.

การจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ

คำศัพท์ภาษาไทย

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. หลักธรรม

G. Training

2. ประเพณี

D. Polite language

3. แนวคิดทางพุทธศาสนา

F. Foreigners

4. การใช้ภาษาที่สุภาพ

A. Buddhist principles

- | | |
|---------------------------|-------------------------|
| 5. การตอบคำถาม | J. Appropriate |
| 6. ชาวต่างชาติ | C. Buddhist concepts |
| 7. การฝึกฝน | I. Interest in Buddhism |
| 8. เทคนิค | B. Traditions |
| 9. ความสนใจในพระพุทธศาสนา | H. Techniques |
| 10. เหมาะสม | E. Answering questions |

เฉลย

- | | |
|---------------------------|-------------------------|
| 1. หลักธรรม | A. Buddhist principles |
| 2. ประเพณี | B. Traditions |
| 3. แนวคิดทางพุทธศาสนา | C. Buddhist concepts |
| 4. การใช้ภาษาที่สุภาพ | D. Polite language |
| 5. การตอบคำถาม | E. Answering questions |
| 6. ชาวต่างชาติ | F. Foreigners |
| 7. การฝึกฝน | G. Training |
| 8. เทคนิค | H. Techniques |
| 9. ความสนใจในพระพุทธศาสนา | I. Interest in Buddhism |
| 10. เหมาะสม | J. Appropriate |

Part 2: Multiple Choice Questions (10 points)

1. What is the main focus of this course?

- a) Understanding the Buddhist scriptures
- b) Answering questions from foreigners interested in Buddhism
- c) Learning to meditate
- d) Exploring Buddhist history

2. Which of the following topics will NOT be covered in this course?

- a) Buddhist traditions
- b) Buddhist philosophy

- c) The use of polite language in communication
- d) Buddhist art and architecture

3. The primary aim of the course is to help students:

- a) Conduct Buddhist ceremonies
- b) Speak fluent English
- c) Answer questions from foreigners about Buddhism
- d) Learn Pali and Sanskrit

4. What is emphasized in the communication aspect of the course?

- a) Using casual language
- b) Using polite and appropriate language
- c) Speaking in a very formal way only
- d) Writing essays

5. In Buddhist teachings, the concept of "Dhamma" refers to:

- a) The Buddha's teachings and laws
- b) A meditation technique
- c) Buddhist religious texts
- d) A type of Buddhist prayer

6. Which of the following is considered one of the "Three Jewels" in Buddhism?

- a) The Sangha
- b) Karma
- c) Nirvana
- d) Bodhisattva

7. What does the term "Sangha" refer to in Buddhism?

- a) The community of monks and nuns
- b) The meditation practice
- c) A Buddhist temple
- d) The Buddha's teachings

8. Which of the following Buddhist practices is aimed at achieving mental clarity and focus?

- a) Chanting
- b) Meditation
- c) Pilgrimages
- d) Observing fasting

9. When explaining the concept of "Nirvana," what should you primarily mention?

- a) It is the ultimate goal of freedom from suffering and desire
- b) It is a physical place in the world
- c) It involves the practice of rituals
- d) It is a meditation technique

10. Which language is commonly used to study the original teachings of the Buddha?

- a) Sanskrit
- b) Chinese
- c) Pali
- d) Japanese

Answer

1. b) Answering questions from foreigners interested in Buddhism
2. d) Buddhist art and architecture
3. c) Answer questions from foreigners about Buddhism
4. b) Using polite and appropriate language
5. a) The Buddha's teachings and laws
6. a) The Sangha
7. a) The community of monks and nuns
8. b) Meditation
9. a) It is the ultimate goal of freedom from suffering and desire
10. c) Pali

Part 3: Short Answer (10 points)

Answer the following questions in simple English

1. What are the Three Jewels of Buddhism?

Answer: The Buddha, the Dhamma, and the Sangha.

2. What is the purpose of meditation in Buddhism?

Answer: To cultivate mindfulness, concentration, and insight.

3. What does "Karma" mean in Buddhism?

Answer: The law of cause and effect, where actions have consequences.

4. What is the First Noble Truth?

Answer: The truth of suffering (Dukkha).

5. What is the Buddhist concept of "Impermanence"?

Answer: The belief that all things are constantly changing and transient.

6. What is the role of the Sangha in Buddhism?

Answer: The community of monks, nuns, and laypeople who support each other in practice.

7. What are the Five Precepts in Buddhism?

Answer: Ethical guidelines: no killing, no stealing, no sexual misconduct, no false speech, no intoxicants.

8. What is the purpose of the Eightfold Path?

Answer: To guide practitioners in ethical conduct, mental discipline, and wisdom.

9. What does "Nirvana" represent in Buddhism?

Answer: The ultimate state of liberation and freedom from suffering.

10. How does Buddhism view the concept of suffering?

Answer: Suffering is an inherent part of life, but it can be overcome by following the path to enlightenment.

6.2 แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

Part 1: Vocabulary (10 points)

Match the following English words with their correct Thai meanings.

- | | |
|----------------------------|-------------------------|
| 1. ประเพณี | F. Foreigners |
| 2. เทคนิค | H. Techniques |
| 3. การตอบคำถาม | E. Answering questions |
| 4. ชาวต่างชาติ | C. Buddhist concepts |
| 5. หลักธรรม | B. Traditions |
| 6. การฝึกฝน | A. Buddhist principles |
| 7. การใช้ภาษาที่สุภาพ | J. Appropriate |
| 8. เหมาะสม | G. Training |
| 9. แนวคิดทางพุทธศาสนา | I. Interest in Buddhism |
| 10. ความสนใจในพระพุทธศาสนา | D. Polite language |

เฉลย

ประเพณี	B. Traditions
เทคนิค	H. Techniques
การตอบคำถาม	E. Answering questions
ชาวต่างชาติ	F. Foreigners
หลักธรรม	A. Buddhist principles
การฝึกฝน	G. Training
การใช้ภาษาที่สุภาพ	D. Polite language
เหมาะสม	J. Appropriate
แนวคิดทางพุทธศาสนา	C. Buddhist concepts
ความสนใจในพระพุทธศาสนา	I. Interest in Buddhism

Part 2: Multiple Choice Questions (10 points)

1. What does the term "Sangha" refer to in Buddhism?
 - a) The community of monks and nuns
 - b) The meditation practices
 - c) A Buddhist temple
 - d) The Buddha's teachings

2. Which language is commonly used to study the original teachings of the Buddha?
 - a) Sanskrit
 - b) Chinese
 - c) Pali
 - d) Japanese

3. What is emphasized in the communication aspect of the course?
 - a) Using casual language
 - b) Using polite and appropriate language
 - c) Speaking in a very formal way only
 - d) Writing essays

4. Which of the following is considered one of the "Three Jewels" in Buddhism?
 - a) The Sangha
 - b) Karma
 - c) Nirvana
 - d) Bodhisattva

5. What is the main focus of this course?
 - a) Understanding the Buddhist scriptures
 - b) Answering questions from foreigners interested in Buddhism
 - c) Learning to meditate
 - d) Exploring Buddhist history

6. Which of the following Buddhist practices is aimed at achieving mental clarity and focus?

- a) Chanting
- b) Meditation
- c) Pilgrimages
- d) Observing fasting

7. The primary aim of the course is to help students:

- a) Conduct Buddhist ceremonies
- b) Speak fluent English
- c) Answer questions from foreigners about Buddhism
- d) Learn Pali and Sanskrit

8. In Buddhist teachings, the concept of "Dhamma" refers to:

- a) The Buddha's teachings and laws
- b) A meditation technique
- c) Buddhist religious texts
- d) A type of Buddhist prayer

9. Which of the following topics will NOT be covered in this course?

- a) Buddhist traditions
- b) Buddhist philosophy
- c) The use of polite language in communication
- d) Buddhist art and architecture

10. When explaining the concept of "Nirvana," what should you primarily mention?

- a) It is the ultimate goal of freedom from suffering and desire
- b) It is a physical place in the world
- c) It involves the practice of rituals
- d) It is a meditation technique

Answers:

1. a) The community of monks and nuns
2. c) Pali
3. b) Using polite and appropriate language
4. a) The Sangha
5. b) Answering questions from foreigners interested in Buddhism
6. b) Meditation
7. c) Answer questions from foreigners about Buddhism
8. a) The Buddha's teachings and laws
9. d) Buddhist art and architecture
10. a) It is the ultimate goal of freedom from suffering and desire

Part 3: Short Answer (10 points)

Answer the following questions in simple English

1. What is the role of the Sangha in Buddhism?

Answer: The community of monks, nuns, and laypeople who support each other in practice.

2. What is the First Noble Truth?

Answer: The truth of suffering (Dukkha).

3. What is the purpose of the Eightfold Path?

Answer: To guide practitioners in ethical conduct, mental discipline, and wisdom.

4. What is the Buddhist concept of "Impermanence"?

Answer: The belief that all things are constantly changing and transient.

5. What are the Five Precepts in Buddhism?

Answer: Ethical guidelines: no killing, no stealing, no sexual misconduct, no false speech, no intoxicants.

6. What is the purpose of meditation in Buddhism?

Answer: To cultivate mindfulness, concentration, and insight.

7. What does "Karma" mean in Buddhism?

Answer: The law of cause and effect, where actions have consequences.

8. What does "Nirvana" represent in Buddhism?

Answer: The ultimate state of liberation and freedom from suffering.

9. What are the Three Jewels of Buddhism?

Answer: The Buddha, the Dhamma, and the Sangha.

10. How does Buddhism view the concept of suffering?

Answer: Suffering is an inherent part of life, but it can be overcome by following the path to enlightenment.

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อม
เป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อม
เป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่
[แบบทดสอบก่อนเรียน : Pre-Test]**

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมีทั้งหมด 50 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 100 คะแนนเต็ม
2. ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดสำหรับแต่ละข้อเพียง 1 ข้อเท่านั้น

1. ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมวิทยากร

(Basic English for Buddhist Monks)

1.How do you say "วัด" in English?

- a) Shrine
- b) Mosque
- c) Church
- d) Temple

2.The word "Pali" refers to:

- a)A religious ceremony
- b)A Buddhist monk
- c)A type of meditation
- d) A type of meditation

3.What is the English word for "การตรัสรู้"?

- a)Salvation
- b)Enlightenment
- c) Ascension
- d) Liberation

4.Which of the following is the English equivalent of "ศีล"?

- a) Morality

- b) Compassion
- c) Mindfulness
- d) Wisdom

5. What is the correct English term for "มรรค"?

- a) The Law
- b) The Truth
- c) The Path
- d) The Faith

6. How would you say "ทำบุญ" in English?

- a) Making merit
- b) Giving alms
- c) Reciting prayers
- d) Observing precepts

7. What is the English translation for "ทุกข์"?

- a) Liberation
- b) Happiness
- c) Contentment
- d) Suffering

8. The English word for "วิปัสสนา" is:

- a) Concentration
- b) Insight Meditation
- c) Contemplation
- d) Reflection

9. What does "ปาฏิโมกข์" refer to in English?

- a) Monastic Code
- b) Ritual Chanting
- c) Meditation Technique
- d) Buddhist Scripture

10. The term "สังฆทาน" is best translated as:

- a) Ritual Offering
- b) Merit-making
- c) Offering to the Sangha
- d) Sacred Chanting

2. ธรรมะภาคภาษาอังกฤษสำหรับพระธรรมวิทยากร

(English Dhamma Studies for Buddhist Monks)

11. Which of the following is a key practice in Vipassana meditation?

- a) Chanting mantras
- b) Observing the breath

- c) Offering alms
- d) Reciting sutras

12. What does the term "Anicca" refer to?

- a) Non-self
- b) Suffering
- c) Impermanence
- d) Enlightenment

13. The Eightfold Path is divided into three main categories. Which of the following is not one of them?

- a) Sila (Morality)
- b) Karuna (Compassion)
- c) Samadhi (Concentration)
- d) Panna (Wisdom)

14. Which of the following is the Pali term for "Right Speech"?

- a) Sammakammanta
- b) Sammavayama
- c) Sammavaca
- d) Sammasamadhi

15. What is the main focus of the practice of "Metta"?

- a) Loving-kindness
- b) Renunciation
- c) Mindfulness
- d) Insight

16. The term "Dukkha" is best translated as:

- a) Rebirth

- b) Suffering
- c) Joy
- d) Emptiness

17. What is the primary purpose of observing the Five Precepts?

- a) To accumulate merit
- b) To gain wealth
- c) To purify the mind
- d) To attain Nibbana

18. Which of the following is a characteristic of "Nibbana"?

- a) Rebirth
- b) Impermanence
- c) Ultimate peace
- d) Suffering

19. The "Vinaya" is concerned with:

- a) Meditation practices
- b) Ethical conduct and discipline
- c. The cycle of birth and death
- d) The teachings of the Buddha

20. "Karuna" in Buddhism means:

- a) Wisdom
- b) Compassion
- c) Detachment
- d) Joy

3.วิธีการสอนวิปัสสนากรรมฐานเบื้องต้นภาคภาษาอังกฤษสำหรับพระธรรมวิทยากร

21. What is the primary object of observation in Vipassana meditation?

- a) A mantra
- b) A visual image
- c) The breath
- d) A candle flame

22. Which of the following is a key characteristic of Vipassana meditation?

- a) Focused concentration
- b) Insight into the nature of reality
- c) Repetition of a phrase
- d) Visualization

23. What is the recommended posture for practicing Vipassana meditation?

- a) Standing with eyes closed
- b) Lying down
- c) Walking slowly
- d) Sitting with a straight back

24. How should one respond to distractions during Vipassana meditation?

- a) Focus on them until they go away
- b) Acknowledge them and gently return to the object of meditation
- c) Stop meditating and start over later
- d) Ignore them completely

25. What is the role of mindfulness in Vipassana meditation?

- a) To observe experiences without attachment or aversion
- b) To recite sacred texts

- c) To control thoughts
- d) To visualize peaceful images

26. During Vipassana meditation, what should be the focus when experiencing physical sensations?

- a) hanging posture immediately
- b) Avoiding discomfort
- c) Observing the sensation without reacting to it
- d) Ignoring the sensation

27. What is the significance of observing "Vedana" in Vipassana meditation?

- a) To cultivate loving-kindness
- b) To understand the impermanent nature of sensations
- c) To achieve deep relaxation
- d) To develop concentration

28. In guiding a Vipassana session, what should the teacher encourage students to focus on?

- a) Reciting a mantra
- b) Imagining a peaceful scene
- c) Observing the rise and fall of the abdomen with the breath
- d) Concentrating on a fixed point

29. What is the ultimate realization that Vipassana meditation aims to achieve?

- a) Mastery over physical sensations
- b) Insight into the nature of impermanence, suffering, and non-self
- c) Control over external events
- d) Attainment of psychic powers

30. What is the role of "Panna" in Vipassana practice?

- a) Wisdom that arises from direct experiential insight
- b) Mental concentration on a single object
- c) Physical flexibility
- d) Chanting sacred texts

4. บทบาทของพระสงฆ์กับประเพณีวัฒนธรรมและสังคมไทย

(The role of Monks and Thai Traditions, Culture, and Society)

31. What is the primary role of Buddhist monks in Thai society?

- a) Managing businesses
- b) Providing spiritual guidance and education
- c) Engaging in political activities
- d) Entertaining the public

32. How does Thai society view the temporary ordination of young men as monks?

- a) As an opportunity for spiritual development and merit-making
- b) As a compulsory act for all men
- c) As a sign of social status
- d) As a form of punishment

33. The Thai festival of "Visakha Bucha" commemorates:

- a) The arrival of Buddhism in Thailand
- b) The ordination of monks
- c) The first sermon of the Buddha
- d) The birth, enlightenment, and passing of the Buddha

34. Which of the following is a common cultural practice involving monks in Thai funerals?

- a) Monks chant prayers and lead funeral rites
- b) Monks distribute food to the attendees
- c) Monks perform traditional dance
- d) Monks give sermons about health and wellness

35. What is the purpose of "Buddha images" in Thai temples?

- a) To serve as decorative art
- b) To sell as souvenirs
- c) To provide a focus for worship and meditation
- d) To record historical events

36. Which of the following is a key aspect of the relationship between monks and laypeople in Thailand?

- a) Laypeople are required to become monks at some point in their lives
- b) Monks depend on laypeople for material support, while laypeople seek spiritual guidance from monks
- c) Monks and laypeople compete for religious authority
- d) Monks and laypeople live completely independent lives

37. What is a common activity for monks during the "Rainy Season Retreat" (Vassa)?

- a) Organizing festivals
- b) Traveling to different temples
- c) Building new structures
- d) Staying in one place for intensive study and meditation

38. In Thai society, what is the significance of the "Buddhist Lent"?

- a) It commemorates the Buddha's first teaching
- b) It marks the beginning of the year
- c) It is a period of fasting and penance
- d) It is a time for monks to focus on meditation and study

39. What is the cultural significance of the "Wai" gesture in Thai society?

- a) It is a ritual chant
- b) It is a form of dance
- c) It is a traditional greeting and sign of respect
- d) It is a type of food offering

5. ประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการพุทธศาสนาในอินเดียและไทย

(History and changing of Buddhism in India and Thailand)

40. What role do monks play in the "House Blessing" ceremony in Thai culture?

- a) They perform the blessing rituals and chant protective verses
- b) They prepare food for the household
- c) They give sermons about domestic life
- d) They build the house

41. Who was the Indian emperor responsible for spreading Buddhism across Asia?

- a) Harshavardhana
- b) Ashoka the Great
- c) Akbar
- d) Chandragupta Maurya

42. The "Third Buddhist Council" was convened during the reign of which ruler?

- a) King Ashoka
- b) King Kanishka
- c) King Ajatashatru
- d) King Bimbisara

43. What is the significance of the "Mahaparinirvana" in Buddhist history?

- a) The Buddha's first teaching
- b) The Buddha's passing away
- c) The Buddha's attainment of enlightenment
- d) The Buddha's birth

44. When was Buddhism first introduced to Thailand?

- a) During the Sukhothai period
- b) During the Ayutthaya period
- c) During the Dvaravati period
- d) During the Lanna period

45. Which Thai king is credited with establishing Theravada Buddhism as the state religion?

- a) King Naresuan
- b) King Ramkhamhaeng
- c) King Anawrahta
- d) King Chulalongkorn

46. Which of the following is a significant pilgrimage site for Buddhists in Thailand?

- a) Wat Phra Kaew
- b) Wat Benchamabophit

- c) Wat Arun
- d) Phra Pathom Chedi

47. How did Buddhism primarily spread from India to Southeast Asia?

- a) Through migration of Indian people
- b) Through military conquest
- c) Through trade routes and missionary efforts
- d) Through forced conversion

48. Which of the following events marked the decline of Buddhism in India?

- a) The rise of Hindu reform movements
- b) The spread of Buddhism to Southeast Asia
- c) The conversion of Ashoka to Jainism
- d) The Islamic invasions and destruction of Buddhist monasteries

49. During which period did Buddhism reach its peak influence in Thailand?

- a) The Ayutthaya period
- b) The Dvaravati period
- c) The Sukhothai period
- d) The Rattanakosin period

50. Which Indian king sent missionaries, including his own son, to spread Buddhism in Sri Lanka?

- a) Harsha
- b) Bindusara
- c) Chandragupta
- d) Ashoka

Answers:

- 1.d) Temple
- 2.d) A sacred language in Buddhism
- 3.b) Enlightenment
- 4.a) Morality
- 5.c) The Path
- 6.a) Making merit
- 7.d) Suffering
- 8.b) Insight Meditation
- 9.a) Monastic Code
- 10.c) Offering to the Sangha
- 11.b) Observing the breath
- 12.c) Impermanence
- 13.b) Karuna (Compassion)
- 14.c) Sammavaca
- 15.a) Loving-kindness
- 16.b) Suffering
- 17.c) To purify the mind
- 18.c) Ultimate peace
- 19.b) Ethical conduct and discipline
- 20.b) Compassion
- 21.c) The breath
- 22.b) Insight into the nature of reality

- 23.d) Sitting with a straight back
- 24.b) Acknowledge them and gently return to the object of meditation
- 25.a) To observe experiences without attachment or aversion
- 26.c) Observing the sensation without reacting to it
- 27.b) To understand the impermanent nature of sensations
- 28.c) Observing the rise and fall of the abdomen with the breath
- 29.b) Insight into the nature of impermanence, suffering, and non-self
- 30.a) Wisdom that arises from direct experiential insight
- 31.b) Providing spiritual guidance and education
- 32.a) As an opportunity for spiritual development and merit-making
- 33.d) The birth, enlightenment, and passing of the Buddha
- 34.a) Monks chant prayers and lead funeral rites
- 35.c) To provide a focus for worship and meditation
- 36.b) Monks depend on laypeople for material support, while
laypeople seek spiritual guidance from monks
- 37.d) Staying in one place for intensive study and meditation
- 38.d) It is a time for monks to focus on meditation and study
- 39.c) It is a traditional greeting and sign of respect
- 40.a) They perform the blessing rituals and chant protective verses
- 41.b) Ashoka the Great
- 42.a) King Ashoka
- 43.a) During the Sukhothai period
- 44.b) The Buddha's passing away

45.b) King Ramkhamhaeng

46.d) Phra Pathom Chedi

47.c) Through trade routes and missionary efforts

48.d) The Islamic invasions and destruction of Buddhist monasteries

49.a) The Ayutthaya period

50.d) Ashoka

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การสื่อสารธรรมภาคภาษาอังกฤษ
ของพระธรรมวิทยากรรุ่นใหม่ในการเผยแผ่หลักพุทธธรรมสำหรับชาวต่างชาติ

[ข้อสอบหลังเรียน : Post-Test]

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมีทั้งหมด 50 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 100 คะแนนเต็ม
2. ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดสำหรับแต่ละข้อเพียง 1 ข้อเท่านั้น

1. ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับพระธรรมวิทยากร

(Basic English for Buddhist Monks)

1. What is the correct English term for "มรรค"?

- a) The Truth
- b) The Path
- c) The Law
- d) The Faith

2. The word "Pali" refers to:

- a) A sacred language in Buddhism
- b) A Buddhist monk
- c) A type of meditation
- d) A religious ceremony

3. How would you say "ทำบุญ" in English?

- a) Reciting prayers
- b) Observing precepts

c) Making merit

d) Giving alms

4. What is the English translation for "ทุกข์"?

a) Contentment

b) Liberation

c) Suffering

d) Happiness

5. The English word for "วิปัสสนา" is:

a) Insight Meditation

b) Contemplation

c) Reflection

d) Concentration

6. What is the English word for "การตรัสรู้"?

a) Ascension

b) Enlightenment

c) Liberation

d) Salvation

7. Which of the following is the English equivalent of "ศีล"?

a) Morality

b) Wisdom

c) Mindfulness

d) Compassion

8. How do you say "วัด" in English?

a) Mosque

b) Shrine

c) Temple

d) Church

9. What does "ปาฏิโมกข์" refer to in English?

a) Meditation Technique

b) Buddhist Scripture

c) Ritual Chanting

d) Monastic Code

10. The term "สังฆทาน" is best translated as:

a) Sacred Chanting

b) Offering to the Sangha

c) Merit-making

d) Ritual Offering

2. ธรรมะภาคภาษาอังกฤษสำหรับพระธรรมวิทายากร

(English Dhamma Studies for Buddhist Monks)

11. Which of the following is a key practice in Vipassana meditation?

a) Chanting mantras

b) Reciting sutras

c) Observing the breath

d) Offering alms

12. What is the primary purpose of observing the Five Precepts?

a) To accumulate merit

b) To purify the mind

c) To gain wealth

d) To attain Nibbana

13. The "Vinaya" is concerned with:

- a) The teachings of the Buddha
- b) Ethical conduct and discipline
- c) The cycle of birth and death
- d) Meditation practices

14. The term "Dukkha" is best translated as:

- a) Rebirth
- b) Suffering
- c) Emptiness
- d) Joy

15. Which of the following is the Pali term for "Right Speech"?

- a) Sammavaca
- b) Sammakammanta
- c) Sammavayama
- d) Sammasamadhi

16. What does the term "Anicca" refer to?

- a) Non-self
- b) Impermanence
- c) Enlightenment
- d) Suffering

17. "Karuna" in Buddhism means:

- a) Compassion
- b) Wisdom
- c) Detachment
- d) Joy

18. Which of the following is a characteristic of "Nibbana"?

- a) Ultimate peace
- b) Rebirth
- c) Suffering
- d) Impermanence

19. The Eightfold Path is divided into three main categories. Which of the following is not one of them?

- a) Sila (Morality)
- b) Samadhi (Concentration)
- c) Karuna (Compassion)
- d) Panna (Wisdom)

20. What is the main focus of the practice of "Metta"?

- a) Insight
- b) Renunciation
- c) Loving-kindness
- d) Mindfulness

3.วิธีการสอนวิปัสสนากรรมฐานเบื้องต้นภาคภาษาอังกฤษสำหรับพระธรรมวิทยากร

(Basic Vipassana Meditation in English for Buddhist Monks)

21. What is the primary object of observation in Vipassana meditation?

- a) A mantra
- b) A visual image
- c) The breath
- d) A candle flame

22. Which of the following is a key characteristic of Vipassana meditation?

- a) Insight into the nature of reality
- b) Visualization
- c) Focused concentration
- d) Repetition of a phrase

23. What is the recommended posture for practicing Vipassana meditation?

- a) Sitting with a straight back

- b) Walking slowly
- c) Lying down
- d) Standing with eyes closed

24. How should one respond to distractions during Vipassana meditation?

- a) Acknowledge them and gently return to the object of meditation
- b) Focus on them until they go away
- c) Ignore them completely
- d) Stop meditating and start over later

25. What is the role of mindfulness in Vipassana meditation?

- a) To observe experiences without attachment or aversion
- b) To recite sacred texts
- c) To control thoughts
- d) To visualize peaceful images

26. During Vipassana meditation, what should be the focus when experiencing physical sensations?

- a) Avoiding discomfort
- b) Observing the sensation without reacting to it
- c) Changing posture immediately
- d) Ignoring the sensation

27. What is the significance of observing "Vedana" in Vipassana meditation?

- a) To cultivate loving-kindness
- b) To develop concentration

- c) To understand the impermanent nature of sensations
- d) To achieve deep relaxation

28. In guiding a Vipassana session, what should the teacher encourage students to focus on?

- a) Concentrating on a fixed point
- b) Reciting a mantra
- c) Imagining a peaceful scene
- d) Observing the rise and fall of the abdomen with the breath

29. What is the ultimate realization that Vipassana meditation aims to achieve?

- a) Control over external events
- b) Mastery over physical sensations
- c) Insight into the nature of impermanence, suffering, and non-self
- d) Attainment of psychic powers

30. What is the role of "Panna" in Vipassana practice?

- a) Chanting sacred texts
- b) Physical flexibility
- c) Wisdom that arises from direct experiential insight
- d) Mental concentration on a single object

4. บทบาทขอพระสงฆ์กับประเพณีวัฒนธรรมและสังคมไทย

(The role of Monks and Thai Traditions, Culture, and Society)

31. What is the primary role of Buddhist monks in Thai society?

- a) Engaging in political activities
- b) Entertaining the public
- c) Managing businesses
- d) Providing spiritual guidance and education

32. How does Thai society view the temporary ordination of young men as monks?

- a) As a form of punishment
- b) As an opportunity for spiritual development and merit-making
- c) As a sign of social status
- d) As a compulsory act for all men

33. The Thai festival of "Visakha Bucha" commemorates:

- a) The first sermon of the Buddha
- b) The ordination of monks
- c) The birth, enlightenment, and passing of the Buddha
- d) The arrival of Buddhism in Thailand

34. Which of the following is a common cultural practice involving monks in Thai funerals?

- a) Monks give sermons about health and wellness
- b) Monks chant prayers and lead funeral rites
- c) Monks perform traditional dance
- d) Monks distribute food to the attendees

35. What is the purpose of "Buddha images" in Thai temples?

- a) To serve as decorative art
- b) To sell as souvenirs
- c) To record historical events
- d) To provide a focus for worship and meditation

36. Which of the following is a key aspect of the relationship between monks and laypeople in Thailand?

- a) Monks depend on laypeople for material support, while laypeople seek spiritual guidance from monks
- b) Monks and laypeople live completely independent lives
- c) Laypeople are required to become monks at some point in their lives
- d) Monks and laypeople compete for religious authority

37. What is a common activity for monks during the "Rainy Season Retreat" (Vassa)?

- a) Traveling to different temples
- b) Staying in one place for intensive study and meditation
- c) Organizing festivals
- d) Building new structures

38. In Thai society, what is the significance of the "Buddhist Lent"?

- a) It marks the beginning of the year
- b) It is a time for monks to focus on meditation and study
- c) It is a period of fasting and penance
- d) It commemorates the Buddha's first teaching

39. What is the cultural significance of the "Wai" gesture in Thai society?

- a) It is a type of food offering
- b) It is a form of dance
- c) It is a traditional greeting and sign of respect
- d) It is a ritual chant

5. ประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการพุทธศาสนาในอินเดียและไทย

(History and changing of Buddhism in India and Thailand)

40. What role do monks play in the "House Blessing" ceremony in Thai culture?

- a) They prepare food for the household
- b) They give sermons about domestic life
- c) They build the house
- d) They perform the blessing rituals and chant protective verses

41. Who was the Indian emperor responsible for spreading Buddhism across Asia?

- a) Chandragupta Maurya
- b) Ashoka the Great
- c) Harshavardhana
- d) Akbar

42. The "Third Buddhist Council" was convened during the reign of which ruler?

- a) King Kanishka
- b) King Ashoka
- c) King Bimbisara
- d) King Ajatashatru

43. What is the significance of the "Mahaparinirvana" in Buddhist history?

- a) The Buddha's birth
- b) The Buddha's first teaching
- c) The Buddha's passing away
- d) The Buddha's attainment of enlightenment

44. When was Buddhism first introduced to Thailand?

- a) During the Ayutthaya period
- b) During the Sukhothai period
- c) During the Dvaravati period
- d) During the Lanna period

45. Which Thai king is credited with establishing Theravada Buddhism as the state religion?

- a) King Naresuan
- b) King Ramkhamhaeng
- c) King Anawrahta
- d) King Chulalongkorn

46. Which of the following is a significant pilgrimage site for Buddhists in Thailand?

- a) Wat Arun
- b) Phra Pathom Chedi
- c) Wat Phra Kaew
- d) Wat Benchamabophit

47. How did Buddhism primarily spread from India to Southeast Asia?

- a) Through trade routes and missionary efforts
- b) Through military conquest
- c) Through migration of Indian people
- d) Through forced conversion

48. Which of the following events marked the decline of Buddhism in India?

- a) The rise of Hindu reform movements
- b) The Islamic invasions and destruction of Buddhist monasteries
- c) The conversion of Ashoka to Jainism
- d) The spread of Buddhism to Southeast Asia

49. During which period did Buddhism reach its peak influence in Thailand?

- a) The Ayutthaya period
- b) The Sukhothai period
- c) The Rattanakosin period
- d) The Dvaravati period

50. Which Indian king sent missionaries, including his own son, to spread Buddhism in Sri Lanka?

- a) Ashoka
- b) Harsha
- c) Chandragupta
- d) Bindusara

Answers:

1. b) The Path
2. a) A sacred language in Buddhism
3. c) Making merit
4. c) Suffering
5. a) Insight Meditation
6. b) Enlightenment
7. a) Morality
8. c) Temple
9. d) Monastic Code
10. b) Offering to the Sangha
11. c) Observing the breath
12. b) To purify the mind
13. b) Ethical conduct and discipline
14. b) Suffering

15. a) Sammavaca
16. b) Impermanence
17. a) Compassion
18. a) Ultimate peace
19. c) Karuna (Compassion)
20. c) Loving-kindness
21. c) The breath
22. a) Insight into the nature of reality
23. a) Sitting with a straight back
24. a) Acknowledge them and gently return to the object of meditation
25. a) To observe experiences without attachment or aversion
26. b) Observing the sensation without reacting to it
27. c) To understand the impermanent nature of sensations
28. d) Observing the rise and fall of the abdomen with the breath
29. c) Insight into the nature of impermanence, suffering, and non-self
30. c) Wisdom that arises from direct experiential insight
31. d) Providing spiritual guidance and education
32. b) As an opportunity for spiritual development and merit-making
33. c) The birth, enlightenment, and passing of the Buddha
34. b) Monks chant prayers and lead funeral rites
35. d) To provide a focus for worship and meditation

36. a) Monks depend on laypeople for material support, while laypeople seek spiritual guidance from monks
37. b) Staying in one place for intensive study and meditation
38. b) It is a time for monks to focus on meditation and study
39. c) It is a traditional greeting and sign of respect
40. d) They perform the blessing rituals and chant protective verses
41. b) Ashoka the Great
42. b) King Ashoka
43. c) The Buddha's passing away
44. c) During the Dvaravati period
45. b) King Ramkhamhaeng
46. b) Phra Pathom Chedi
47. a) Through trade routes and missionary efforts
48. b) The Islamic invasions and destruction of Buddhist monasteries
49. b) The Sukhothai period
50. a) Ashoka

ภาคผนวก ง
การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม
เรื่อง การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต
สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC
		1	2	3		
	ทักษะการฟัง (Listening)					
1.	ฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาหลักจากการฟังการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษได้ดี	+1	+1	+1	3	1.0
2.	ฉันสามารถจับใจความสำคัญจากการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	3	1.0
3.	ฉันสามารถฟังและเข้าใจคำแปลของศัพท์หรือวลีที่ไม่รู้จักได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1.0
4.	ฉันสามารถติดตามการสนทนาหรือการบรรยายที่ใช้ภาษาทางการได้	+1	+1	+1	3	1.0
5.	ฉันสามารถฟังและเข้าใจข่าวสารหรือข้อมูลจากสื่อภาษาอังกฤษได้ดี	+1	+1	+1	3	1.0
	ทักษะการพูด (Speaking)					
6.	ฉันสามารถสื่อสารความคิดและความรู้สึกในภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.0
7.	ฉันสามารถอธิบายและให้ข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของพระธรรมทูตได้	+1	+1	+1	3	1.0
8.	ฉันสามารถพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อทางศาสนาในภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	3	1.0
9.	ฉันสามารถตอบคำถามหรือสนทนาในสถานการณ์ที่คาดไม่ถึงได้	+1	+1	+1	3	1.0
10.	ฉันสามารถใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสมเมื่อพูดคุยกับผู้ที่ไม่รู้จักในภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1.0
	ทักษะการอ่าน (Reading)					

11.	ฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาหลักจากเอกสารหรือบทความทางศาสนาในภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1.0
12.	ฉันสามารถอ่านและตีความข้อความในเอกสารทางการหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานได้	+1	+1	+1	3	1.0
13.	ฉันสามารถอ่านและเข้าใจคำแปลหรือคำอธิบายในภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1.0
14.	ฉันสามารถอ่านและวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของพระธรรมทูตได้	+1	+1	+1	3	1.0
15.	ฉันสามารถเข้าใจและใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัฒนธรรมในภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1.0
ทักษะการเขียน (Writing)						
16.	ฉันสามารถเขียนรายงานหรือบทความเกี่ยวกับกิจกรรมศาสนาในภาษาอังกฤษได้อย่างมีความหมาย	+1	+1	+1	3	1.0
17.	ฉันสามารถเขียนจดหมายหรืออีเมลในภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.0
18.	ฉันสามารถใช้ไวยากรณ์และการสะกดที่ถูกต้องในการเขียนเนื้อหาในภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1.0
19.	ฉันสามารถจัดระเบียบและแสดงความคิดในเอกสารที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1.0
20.	ฉันสามารถเขียนข้อความหรือเนื้อหาที่สะท้อนถึงบทบาทของพระธรรมทูตได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.0
ความพร้อมในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Intercultural Communication)						
21.	ฉันเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับความแตกต่างทางวัฒนธรรมในภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1.0
22.	ฉันสามารถสื่อสารความคิดเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมของไทยในภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1.0
23.	ฉันสามารถรับรู้และเคารพความคิดเห็นหรือความเชื่อที่แตกต่างในระหว่างการสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.0

24.	ฉันสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อสัญญาณทางวัฒนธรรมที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการสื่อสารได้	+1	+1	+1	3	1.0
25.	ฉันมีความมั่นใจในการสื่อสารกับบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่างในภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.0

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อ
เตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.903	25

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	189.03	445.757	.500	.903
b2	189.10	437.817	.700	.902
b3	188.97	445.689	.443	.903
b4	189.17	442.833	.390	.903
b5	189.07	440.892	.461	.903

b6	189.13	442.671	.445	.903
b7	189.37	433.826	.684	.902
b8	189.27	436.409	.695	.902
b9	189.17	440.557	.520	.902
b10	189.27	439.789	.535	.902
b11	189.17	439.730	.547	.902
b12	189.03	444.516	.442	.903
b13	189.13	437.982	.704	.902
b14	188.97	442.309	.519	.902
b15	189.20	436.579	.578	.902
b16	189.23	440.116	.554	.902
b17	188.93	445.306	.412	.903
b18	188.97	442.654	.561	.902
b19	188.97	447.757	.296	.903
b20	189.40	433.972	.655	.902
b21	189.33	433.609	.674	.902
b22	189.17	437.937	.656	.902
b23	189.07	447.168	.441	.903
b24	256.00	314.000	.306	.904
b25	189.03	442.654	.434	.903

**แบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรมีต่อหลักสูตรฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพด้าน
ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณรในจังหวัด
เชียงใหม่**

		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC
		1	2	3		
	เนื้อหาหลักสูตร					
1.	เนื้อหาสอดคล้องกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	+1	+1	+1	3	1.0
2.	ความครบถ้วนของเนื้อหาในการเตรียมตัวเป็นพระธรรมทูต	+1	+1	+1	3	1.0
3.	ความชัดเจนของโครงสร้างหลักสูตร	+1	+1	+1	3	1.0
4.	ความเหมาะสมของระดับภาษาอังกฤษที่ใช้ในหลักสูตร	+1	+1	+1	3	1.0
5.	การเชื่อมโยงระหว่างภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ	+1	+1	+1	3	1.0
	วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้					
6.	ความน่าสนใจของวิธีการสอน	+1	+1	+1	3	1.0
7.	ความเข้าใจง่ายของการอธิบายเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.0
8.	ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.0
9.	การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.0
10.	การใช้สื่อและเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.0
	วิทยากรและผู้สอน					
11.	ความเชี่ยวชาญของผู้สอนในภาษาอังกฤษและพระพุทธศาสนา	+1	+1	+1	3	1.0
12.	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอน	+1	+1	+1	3	1.0
13.	การให้คำแนะนำและตอบคำถามของผู้สอน	+1	+1	+1	3	1.0
14.	ความเป็นมิตรและความเข้าใจต่อผู้เรียนของผู้สอน	+1	+1	+1	3	1.0
15.	การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.0
	สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก					
16.	ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกอบรม	+1	+1	+1	3	1.0
17.	บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.0

18.	ความพร้อมของอุปกรณ์และสื่อการสอน	+1	+1	+1	3	1.0
19.	ระยะเวลาและตารางเรียนที่เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.0
20.	ความสะดวกในการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.0
	ผลลัพธ์และประโยชน์ที่ได้รับ					
21.	ความมั่นใจที่เพิ่มขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเผยแพร่ ธรรมะ	+1	+1	+1	3	1.0
22.	ความสามารถในการอธิบายหลักธรรมพื้นฐานเป็น ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.0
23.	ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของพระธรรมทูตที่ชัดเจน ขึ้น	+1	+1	+1	3	1.0
24.	ความสามารถในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1.0
25.	ความพึงพอใจโดยรวมต่อหลักสูตรฝึกอบรมนี้	+1	+1	+1	3	1.0

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจของสามเณรมีต่อหลักสูตร
ฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพระธรรมทูต
สำหรับสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.943	25

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	189.13	442.671	.445	.933
b2	189.37	433.826	.684	.932

b3	189.27	436.409	.695	.932
b4	189.17	440.557	.520	.932
b5	189.27	439.789	.535	.932
b6	189.17	439.730	.547	.932
b7	189.03	444.516	.442	.933
b8	189.13	437.982	.704	.932
b9	188.97	442.309	.519	.932
B10	189.20	436.579	.578	.932
B11	189.23	440.116	.554	.932
B12	188.93	445.306	.412	.933
B13	188.97	442.654	.561	.932
B14	188.97	447.757	.296	.933
B15	189.40	433.972	.655	.932
B16	189.33	433.609	.674	.932
B17	189.17	437.937	.656	.932
B18	189.07	447.168	.441	.933
b19	256.00	414.000	-.306	.934
b20	189.03	442.654	.434	.933
B21	188.93	445.306	.412	.933
B22	189.27	436.409	.695	.932
B23	189.17	440.557	.520	.932
B24	189.27	439.789	.535	.932
B25	189.17	439.730	.547	.932

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถาม

1.1 ดร. พิรุณ จันทรวาส

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.2 ดร.พิสุทธิพงษ์ เอ็นดู

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

1.3 ดร. สมโภชน์ ไ่ว้งษ์

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตเชียงใหม่

2. ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรม

2.1 ผศ.ดร. อุเทน ลาพิงค์

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา ปริญญาโท/เอก
คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

2.2 ดร. สมิตไธโร อภิวัฒน์อมรกุล

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา
คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

2.3 ดร. รณวีร์ พาผล

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2.4 ดร. พิสุทธิ์พงศ์ เอ็นดู

ประธานหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

2.5 ดร. สรพันธ์ นันตะภูมิ

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ประวัตินักวิจัย

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ สกุล : ดร.ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2561 : Ph.D (Linguistics) University of Mysore, India

พ.ศ. 2556 : M.A. (Linguistics) University of Mysore, India

พ.ศ. 2549 : พธ.บ.(ภาษาอังกฤษ) ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2559 - ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา

ผลงานการวิจัย

ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุนสนับสนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560)

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุนสนับสนุนจากเงินรายได้วิทยาเขตล้านนาทสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ 2564)

การพัฒนาศักยภาพการสื่อสารธรรมภาคภาษาอังกฤษของพระธรรมวิทยากรรุ่นใหม่ในการเผยแผ่หลักพุทธธรรมสำหรับชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่ (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน) สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2566)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติผู้ร่วมนักวิจัย

ชื่อ สกุล : นายอาคม อุโคตร
 ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ศาสตร์ สาขาการสอน
 ภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2563 : - Master of Arts (M.A.) in Linguistics , University of Mysore, India
 วิทยาลัย

พ.ศ. 2559 : ปริญญาตรี ศาสนศาสตร์บัณฑิต(ศน.บ.) (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัย
 มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอัยเย็ด

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
 ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติผู้ร่วมนักวิจัย

- ชื่อ สกุล : นายธีรศักดิ์ แสนวังทอง
- ตำแหน่ง : ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2550 : M.A. (Linguistics) Delhi University (India)
- พ.ศ. 2555 : บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาการจัดการทั่วไป
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- พ.ศ. 2547 : ศน.บ. สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
ล้านนา

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน : ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา
- พ.ศ. 2554 - 2559 : อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- พ.ศ. 2550 - 2554 : อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผลงานการวิจัย

การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุนสนับสนุนจากเงินรายได้วิทยาเขตล้านนา สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2559)

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุนสนับสนุนจากเงินรายได้วิทยาเขตล้านนาสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2561)

การพัฒนาเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานอีสปของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุนสนับสนุนจากเงินรายได้วิทยาเขตล้านนา สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2562)

การบูรณาการหลักธรรมทางพุทธศาสนากับภูมิปัญญาล้านนา เพื่อลดการเผาป่าและวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร จังหวัดเชียงใหม่ (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน) สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2566)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติผู้ร่วมนักวิจัย

ชื่อ สกุล : ดร.ณรงค์ศักดิ์ ลุนส์โรง
 ตำแหน่ง : ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์
 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555 : Ph.D. in English (Linguistics and Phonetics) The English and Foreign Languages University, Hyderabad, India

พ.ศ. 2547 : M.A. (Linguistics) University of Mysore, India

พ.ศ. 2537 : พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2559 - ปัจจุบัน : ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผลงานทางวิชาการ

อัจฉราภรณ์ สนามพล, อุเทน ลาพิงค์, พระสุทธิสารเมธี, ณรงค์ศักดิ์ ลุนส์โรง, ประวิชัย วันตา (2565)การพัฒนาศักยภาพด้านอาชีพจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรภูมิปัญญาล้านนาของผู้สูงอายุในชมรมสมุนไพรจาวยอง วัดป่าตาล ตำบลบวกค่างอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ ปีที่ 7 ฉบับที่ 9 (กันยายน 2565) หน้า 360-372

พูลสุข กรรณาริก, ณรงค์ศักดิ์ ลุนส์โรง, นพรัตน์ กันทะพิกุล, อาทิตย์ จันทร์ดีบ. (2566). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร: CLTสอดคล้องกับกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป: CEFR, วารสารปัญญา ปีที่ 3 (ฉบับที่ 2) (พฤษภาคม-สิงหาคม2566), หน้า 121-137

กมล บุตรชารี, วิเศษ เสาะพบดี, สมิตไธโร อภิวัฒน์อมรกุล, จริญญาศักดิ์ แพง, ณรงค์ศักดิ์ ลุน
 สำโรง. (2567). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ชาติตามแนวพุทธปรัชญาเถรวาทที่ปรากฏในคัมภีร์อรรถกถา
 ธรรมบท. วารสารชัยภูมิปริทรรศน์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 [กันยายน – ธันวาคม 2567]. หน้า 10-20

เกสร สัมฤทธิ์ผล, ทักษ์ดนัย แสงแก้ว, และณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง. (2567). การพัฒนาทักษะ
 การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก E-book โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกสำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลบ้านท่าเมืองล่าง. การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ
 ครั้งที่ 1, ระดับชาติ ครั้งที่ 2. หน้า 395-401

ธนัชพร ยอดคำ, ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง, พิทักษ์ แผงโกฏิ และอรรถพงษ์ ผิวเหลือง. (2568).
 การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล
 (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาด. วารสารสันตยา
 ภิวัฒน์ วัดหนองนกต ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (มีนาคม - เมษายน 2568) หน้า 183-198

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
 ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติผู้ร่วมนักวิจัย

ชื่อ สกุล : พระนพดล บันมะ (ปกสสรวิโส)

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2565 : ศศ.ม. ภาษาอังกฤษศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

พ.ศ. 2560 : ศน.บ. การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2567 - ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผลงานทางวิชาการ

THE USE OF THE FRAYER MODEL TO DEVELOP GRADE 8 STUDENTS'
VOCABULARY LEARNING AND READING COMPREHENSION.

การสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนชาวพุทธล้านนา

การอ่านภาษาอังกฤษ:ความท้าทายใหม่ผ่านกลวิธีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล

Digital Technology Application Guidelines for English Language Learning in
Buddhist Propagation Approaches to Buddhist Propagation via English and Digital
Technology in the 21st Century

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6